

Liahona

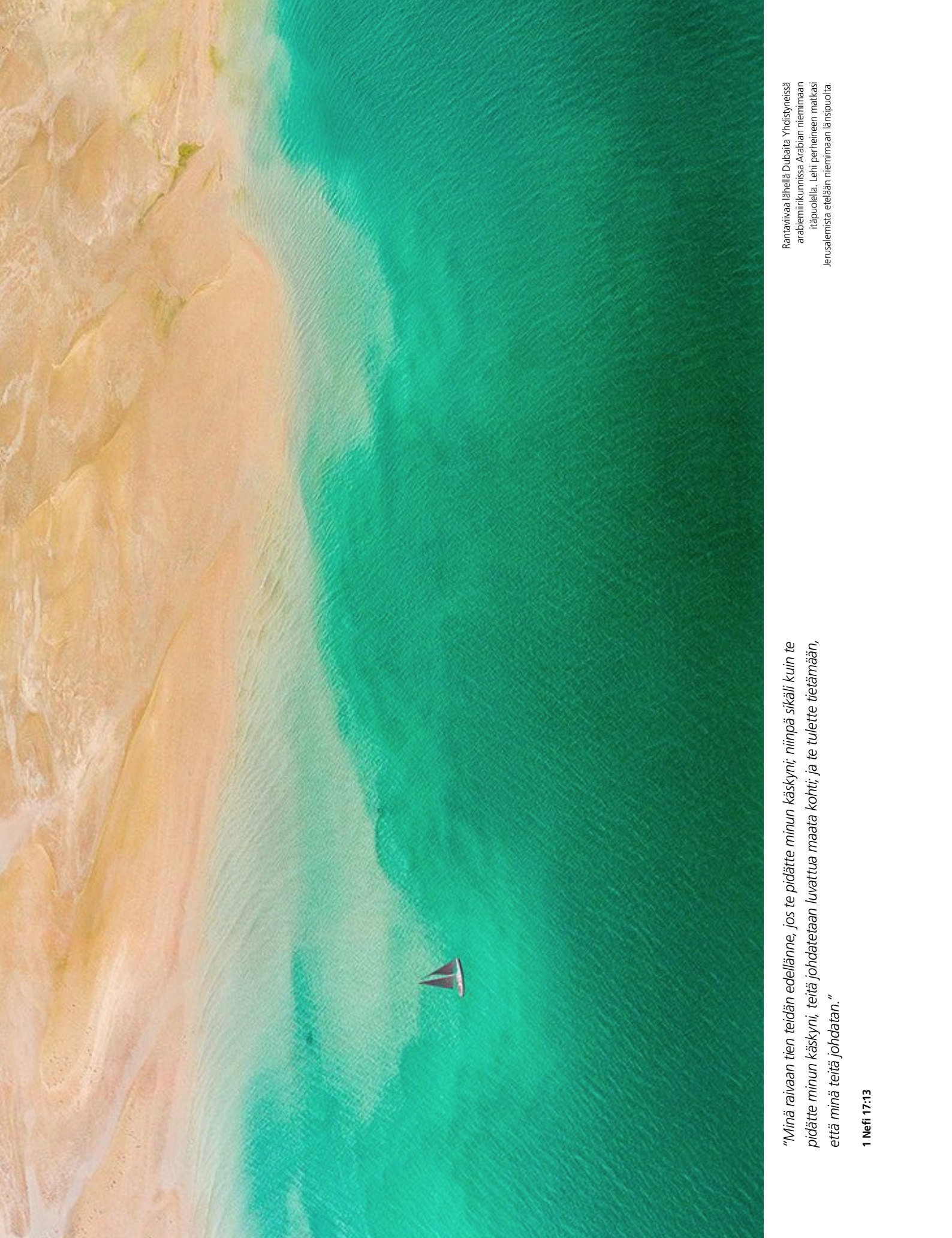

**Howard W. Hunter:
isä, lakimies, muusikko,
profeetta, s. 18**

**Mormonin kirjalla on voima
muuttaa elämäsi, s. 24, 40, 56, 68, 72**

Hanki tietoa jumaluudesta, s. 32

**Onko sinulla vaikeuksia rakentaa
elämäsi? Kokeile Jumalan
rakennussuunnitelmaa, s. 62**

"Minä raivaan tien teidän edellänne, jos te pidätte minun käskyni; niinpä sikäli kuin te pidätte minun käskyni, teitä johdatetaan luvattua maata kohti; ja te tulette tietämään, että minä teitä johdatan."

1 Nefi 17:13

Rantaviivaa lähellä Dubaia Yhdistyneissä arabiemiirikunnissa Arabian niemimaan itäpuolella. Lehi perheineen matkasi Jerusalemistä etelään niemimaan länsipuolta.

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Onnea rakkaillemme**
Presidentti Henry B. Eyring
- 7** **Kotikäyntiopetussanoma: Perhe – julistus maailmalle**

KANNESSA

Edessä: valokuva presidentti Howard W. Hunterista lastenlastensa Kathleenin ja Annen kanssa. Etukannen sisäsivu: valokuva Abrar Mohsin. Takakannen sisäsivu: valokuva Robert Casey.

ERIKOISARTIKKELIT

- 18** **Howard W. Hunter: Isäni, profeetta**
Richard A. Hunter
Pojan näkemys eräästä myöhempien aikojen profeetasta.
- 24** **Mormonin kirjan käännöstyö voima**
Vanhin Kevin S. Hamilton
On yksi tärkeä keino saada todistus Jeesuksen Kristuksen evankeliumista.
- 28** **Tule ja seuraa minua: Opeta perusasioita kotona**
Alicia Stanton ja Natalie Campbell
Ideoita nuorten kuukausittaisten aiheiden opiskelemiseen yhdessä perheenä.
- 32** **Jumaluuden tuntemus**
Vanhin Jeffrey R. Holland
Meidän pitäisi pyrkiä olemaan yhtä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen kanssa, kuten Jeesus rukoili, että olisimme.

OSASTOT

- 8** **Lokakuun 2015 konferenssin muistikirja**
- 10** **Mihin me uskomme: Me uskomme, että tulee olla myönteinen**
- 12** **Kotimme, perheemme: Paras puolustuksemme pornografiaa vastaan**
Kerry Hanson Jensen
- 14** **Pohdintoja: Ei se ihme, jonka halusimme**
Brittany King
- 15** **Palvelemme kirkossa: Rukoile sen johdosta**
Taryn Taylor
- 16** **Kirkon uutisia**
- 40** **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80** **Kunnes taasen kohdataan: Vertaus yöpikajunasta**
Vanhin James E. Talmage

44

- 44 Ilmoitettuja tosiasioita kuolevaisuudesta**
 Vanhin Paul B. Pieper
Meidän täytyy hylätä Saatanan valheet, jotta voimme kokea kuolevaisuuden täyteyden, mikä johtaa iankaikkiseen onneen.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Millaisilla matkoilla olet ollut mukana?

- 50 Vuoden 2016 toimintailtojen johtoaihe: Ponnistelkaa eteenpäin lujina Kristuksessa**
 Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten ylimmät johtokunnat
- 52 Rivi rivin päälle: 2. Nefi 31:20**
- 53 Juliste: Ponnistelkaa eteenpäin**
- 54 Tieto taivaallisesta Isästä: valtavan laaja tutkimusaihe**
Kuinka hyvin tunnet taivaallisen Isäsi?
- 56 Moroni, äitini ja opetus elämäni varten**
 Louisa Hoe
Se, että opiskelin evankeliumia kotona, oli minulle suuri siunaus.
- 58 Meidän palstamme**
- 60 Vastauksia kirkon johtajilta: Kuinka ponnistella eteenpäin**
 Vanhin Neil L. Andersen
- 61 Asian ytimeen**
- 62 Anna Jumalan olla arkkitehtisi**
 David Dickson
Jumalalla on parempi suunnitelma elämäsi varten kuin pystyisit edes kuvittelemaan.

71

- 66 Rohkeita lapsia: Rohkeutta Etiopiassa**
 Amie Jane Leavitt
- 68 Luen paremmin joka päivä**
 Marissa Widdison ja Sonia Quenallata
Joseph oppi lukemaan paremmin Mormonin kirjan avulla!
- 70 Vastauksia apostolilta: Kuinka voin saada oman todistukseni?**
 Vanhin Robert D. Hales
- 71 Wilfordin paastouhri**
 Vanhin Chi Hong (Sam) Wong
Wilford ei ansainnut rahaa mutta halusi silti jakaa omastaan.
- 72 Mormonin kirja opettaa Jeesuksesta Kristuksesta**
Kaikki Mormonin kirjan profeetat ovat opettaneet Jeesuksesta.
- 74 Mormonin kirjan sankari: Nefi oli kuuliainen**
- 75 Voin lukea Mormonin kirjaa**
- 76 Pienille lapsille: Matka erämaassa**
- 79 Väriytyssivu: Voin valita oikein**

TAMMIKUU 2016, 68. VUOSIKERTA, NUMERO 1
LIAHONA 13281 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Joseph W. Sitati
Vastaavat apulaispäätoimittajat: James B. Martino, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A. Cardon, Mary R. Durham, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Toiminnanjohtaja: David T. Warner

Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Megan VerHoef

Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekerk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelut: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Leikkijohdaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilauhinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuan, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisen että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatn, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2016 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaiseen epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2016 Vol. 68 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaiideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

”Tule ja seuraa minua: Opeta perusasioita kotona”, s. 28: Tässä artikkelissa on opetus- ja oppimisasiideoita kuudesta aiheesta. Voit käyttää perheilläsi ideaa tammikuun nuorten aiheesta Jumaluus. Voisitte myös yhdessä perheenä käydä läpi oppimismenetelmiä, joista artikkelissa kerrotaan, ja keskustella niistä menetelmistä, jotka ovat olleet erityisen hyödyllisiä omalle perheellenne. Mitä jos pyytäisitte perheenjäseniä käyttämään näitä menetelmiä, kun he valmistavat tulevia perheiltaioppiaideoita tässä artikkelissa olevista evankeliumin aiheista?

”Matka erämaassa”, s. 76: Valmistele pieni esterata kotona, ehkäpä järjestämällä huonekalut uuteen järjestykseen ja sitomalla naru käytävien poikki. Sido kaikkien muiden perheenjäsenten silmät paitsi sen, joka antaa muulle perheelle ohjeita, kuinka selviytyä esteradasta. Voisitte jälkeenkä keskustella siitä, kuinka taivaallinen Isä johdatti Nefin ja hänen perheensä luvattuun maahan. Keskustelkaa sitten siitä, mitä keinoja Herra on antanut teille auttaakseen teitä pääsemään turvallisesti kotiin Hänen luokseen.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org. Käy katsomassa osoitteessa [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (englanniksi, espanjaksi ja portugaliiksi) perheiltaiideoita, apua sunnuntain oppiaihisiin sekä artikkeleita, joita voit jakaa ystävien ja perheen kanssa.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Asenne, 10, 50

Avioliitto, 18, 44

Hunter, Howard W., 18

lankaikkinen elämä, 50, 52

llo, 4, 10

Jeesus Kristus, 28, 32, 50, 52, 70, 72

Jumaluus, 28, 32

Kirkon tehtävät, 15

Kuuliaisuus, 4, 32, 60, 62, 70, 74

Kääntymys, 40

Lapset, 14, 15, 44

Lähetystyo, 12, 58, 66

Mormonin kirja, 12, 24, 40, 41, 42, 43, 66, 68, 72, 74, 75, 76

Nuoret, 50, 58

Opettaminen, 28

Paastouhrit, 71

Pappeus, 28, 50

Pelastussuunnitelma, 28, 44

Perhe, 7, 12, 14

Perheiltai, 12, 28, 54

Profeetat, 18, 28

Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 12, 54, 56, 58, 70, 72, 75

Pyhä Henki, 4, 28, 32, 50, 52, 70

Rakkaus, 4, 32, 50, 52, 60

Rukous, 14, 15

Tahdonvapaus, 4, 44

Taivaallinen Isä, 32, 54, 70

Todistus, 32, 42, 58, 66, 70

Toivo, 50, 52, 60, 62

Tyo, 44

Uhraus, 18, 71

Usko, 50, 58, 60, 62, 80

Ystävällisyys, 18, 71

**Presidentti
Henry B. Eyring**

ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Onnea

RAKKAILLEMME

Me kaikki haluamme onnea rakkaillemme, ja me haluamme heidän kokevan mahdollisimman vähän tuskaa. Kun luemme Mormonin kirjan kuvauksia onnesta – ja tuskasta – tunnemme sydämesämme liikutusta ajatellessamme omia rakkaitamme.

Tässä on tosikertomus eräästä onnen ajasta:

”Ja tapahtui, ettei maassa ollut mitään kiistaa, Jumalan rakkauden tähden, joka asui ihmisten sydämessä.

Eikä ollut kateutta eikä riitoja eikä mellakoita eikä haureutta eikä valehtelua eikä murhia eikä minkäänlaista irstautta; eikä totisesti voinut olla onnellisempaa kansaa kaikkien niiden kansojen joukossa, jotka Jumalan käsi oli luonut.”

Sitten kerrotaan:

”Ja kuinka siunattuja he olivatkaan! Sillä Herra siunasi heitä kaikissa heidän tekemisissään; aivan niin, heitä siunattiin ja heidän annettiin menestyä, kunnes satakymmenen vuotta oli kulunut; ja ensimmäinen sukupolvi Kristuksen jälkeen oli kuollut, eikä koko maassa ollut mitään kiistaa.” (4. Nefi 15–16, 18.)

Rakastavat Kristuksen opetuslapset rukoilevat sellaista siunausta muille ja itselleen ja tekevät työtä sen eteen. Tiedämme Mormonin kirjassa olevien kertomusten perusteella ja – meistä monien kohdalla – omien kokemustemme perusteella, että onnen lahja on mahdollista saada. Me tiedämme, että polku onneen on merkitty selkeästi. Me tiedämme myös, ettei onnen säilyttäminen ole helppoa, ellei ”Jumalan rakkaus” asu sydämessämme, kuten se asui nefiläisten sydämessä Vapahtajan käynnin jälkeen.

Tuo rakkaus oli nefiläisten sydämessä, koska he pitivät lain, joka teki sen mahdolliseksi. Yhteenveto tuosta laista on sakramenttirikouksissa, jotka alkavat rakastavalle tai vaalliselle Isällemme osoitetulla vilpittömällä pyynnöllä. Me rukoilemme sydän täynnä uskoa henkilökohtaiseen Vapahtajaamme ja tuntien syvää rakkautta Häntä kohtaan. Me sitoudumme vakain aikein ottamaan päällemme Hänen nimensä, muistamaan Hänet ja pitämään kaikki Hänen käskynsä. Lopuksi me osoitamme uskoa siihen, että Pyhä Henki, jumaluuden kolmas jäsen, voi aina olla kanssamme todistamassa sydämelleemme Isästä ja Hänen rakkaasta Pojastaan. (Ks. OL 20:77, 79.)

Kun meillä on Pyhän Hengen kumppanuus, sydämemme voi muuttua siten, että me haluamme saada taivaallisen Isämme ja Herran Jeesuksen Kristuksen rakkauden ja otamme sen ilolla vastaan. Tapa, jolla saamme Jumalan rakkauden sydämeemme, on yksinkertainen, samoin kuin on se tapa, jolla menetämme tuon rakkauden tunteen sydämestämme. Esimerkiksi joku voi päättää rukoilla taivaallista Isää aiempaa harvemmin tai olla maksamatta täysiä kymmenyksiä tai lakata kestitsemästä itseään Jumalan sanalla tai olla välittämättä köyhistä ja tarvitsevista.

Jokainen valinta olla pitämättä Herran käskyjä voi saada aikaan sen, että Henki vetäytyy pois sydämeämme. Tuon menetyksen myötä onnemme vähenee.

Onni, jota haluamme rakkaillemme, riippuu heidän valinnoistaan. Niin paljon kuin rakastammekin jotakuta lasta, tutkijaa tai ystäviämme, me emme voi pakottaa heitä

pitämään käskyjä, niin että Pyhä Henki voisi koskettaa heidän sydäntään ja muuttaa sen.

Niinpä paras apu, mitä voimme antaa, on mitä tahansa sellaista, mikä johtaa rakkaamme tarkastelemaan omia valintojaan. Alma teki sen esittämällä kutsun, jonka tekin voisitte esittää:

”[Jos] nöyrtyisitte Herran edessä ja huutaisitte avuksi hänen pyhää nimeään ja valvoisitte ja rukoilisitte alati, ettei teitä kiusattaisi enempää kuin voitte kestää ja että Pyhä Henki näin johdattaisi teitä, teistä tulisi nöyriä, sävyisiä, myöntäviä, kärsivällisiä, olisitte täynnä rakkautta ja kaikkea pitkämielisyyttä;

teillä olisi usko Herraan; teillä olisi toivo, että saatte iankaikkisen elämän; teillä olisi Jumalan rakkaus aina sydämessänne, jotta teidät ylennettäisiin viimeisenä päivänä ja te pääsisitte hänen lepoonsa” (Alma 13:28–29).

Rukoilen, että rakkaanne ottaisivat vastaan innoitetun kutsun valita kestävään onneen johtavan polun. ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Presidentti Eyring opettaa, että onni, jota tunneimme elämässä, riippuu tekemistämme valinnoista. Kun keskustellette tästä sanomasta, voisitte keskittyä niihin presidentti Eyringin mainitsemiin asioihin, joita me voimme päättää tehdä (kuten rukoilla, tehdä työtä,

osoittaa uskoa ja sitoutua vakain aikein) ja jotka johdattavat meitä tuolle onnen polulle. Voit kehottaa niitä, joita opetat, kirjoittamaan muistiin pari kolme sellaista tekoa, joihin he haluaisivat ryhtyä saadakseen niistä apua kestävän onnen polulle pääsemisessä.

Onneen johtavia tekoja

Presidentti Eyring opettaa, että ”onni, jota haluamme rakkailemme, riippuu heidän valinnoistaan”.

Voit huomata Nefin, Lamanin ja Lemuelin kokemuksia lukiessasi, mikä vaikutus valinnoillamme voi olla. Laman ja Lemuel nurisivat eivätkä halunneet pitää käskyjä (ks. 1. Nefi 2:12). Sen johdosta he ja heidän jälkeläisensä kirottiin ja heidät erotettiin pois Herran edestä (ks. 2. Nefi 5:20–24). Nefi päätti noudattaa käskyjä (ks. 1. Nefi 3:7), ja sen johdosta hän ja hänen kansansa elivät onnellisina (ks. 2. Nefi 5:27).

Sinä voit päättää olla vanhurskas ja olla onnellinen. Mutta ihmiset ympärilläsi tekevät luultavasti edelleen huonoja

valintoja, jotka johtavat kurjuuteen tai vaivaan. Vaikka he ovatkin vapaita valitsemaan haluamallaan tavalla, sinun esimerkkisi voi vaikuttaa niin, että he tekevät hyviä valintoja. Kuinka sinun valintasi voivat tuoda onnea muille? Keskustele perheesi kanssa niistä eri tavoista, joilla voit vaikuttaa myönteisesti lähelläsi oleviin ja auttaa heitä tuntemaan onnea.

LAPSILLE

Ystävällisyshaaste

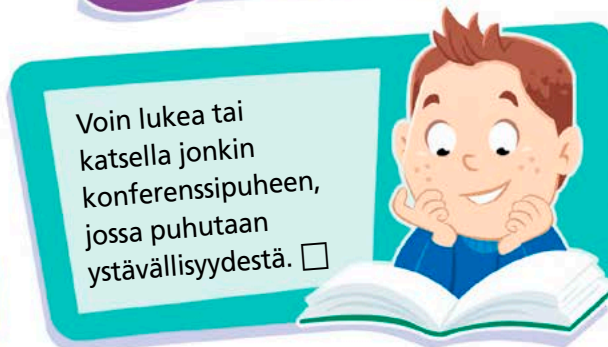
Kun Jeesus kävi Amerikan mantereella olevien ihmisten luona, Hän opetti heitä rakastamaan toisiaan ja olemaan ystävällisiä. Mitä sinä voit tehdä, jotta seuraisit Jeesusta ja rakastaisit muita? Tässä on muutamia ideoita. Rasti kukin haaste sitä mukaa kuin suoritat sen.

Voin hymyillä jollekulle, joka näyttää yksinäiseltä.

Voin _____

_____.

Voin lukea tai katsella jonkin konferenssipuheen, jossa puhutaan ystävällisyydestä.

Voin halata jotakuta, joka on surullinen.

Voin _____

_____.

Voin laulaa jonkin Alkeisyhdistyksen laulun perheelleni.

Voin palvella jotakuta salaa.

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri saamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka perhettä koskevan opin ymmärtäminen on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Perhe – julistus maailmalle

Nuorten Naisten ylijohdaja Bonnie L. Oscarson on kertonut vuoden 1995 yleisestä Apuyhdistyksen kokouksesta, jossa presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) luki ensimmäisen kerran asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle”: ”Olimme silloin kiitollisia tämän ilmoituksena saadun asiakirjan selkeydestä, yksinkertaisuudesta ja totuudellisuudesta ja arvostimme sitä. – Perhejulistuksesta on tullut kriteerimme arvioidessamme maailman filosofioita, ja minä todistan, että [siinä] esitetyt periaatteet ovat yhtä tosia tänään kuin ne olivat silloin kun Jumalan profeetta antoi ne meille lähes 20 vuotta sitten.”¹

Carole M. Stephens, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, lisää, että ”perhejulistus opettaa meille: ’Kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa henkipojat ja -tyttäret tunsivat Jumalan iankaikkisena Isänään ja palvelivat Häntä sellaisena.’² –

Me kaikki kuulumme Jumalan perheeseen, ja meitä tarvitaan siinä.”³

Mieti tätä

Kuinka ”Perhe – julistus maailmalle” on asiakirja meidän aikaamme varten?

Me elämme aikana, jolloin vanhempien täytyy varjella kotiaan ja perhettään. ”Perhe – julistus maailmalle” voi opastaa meitä siinä.

Pyhien kirjoitusten kohtia

Moosia 8:16–17; OL 1:38

VIITTEET

1. Bonnie L. Oscarson, ”Perhejulistuksen puolestajaja”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 14–15.
2. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
3. Carole M. Stephens, ”Jumalan perhe”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 11.
4. Ks. Nicole Seymour, ”’Perhe – julistus maailmalle’ saavuttanut kymmenen vuoden virstanpylvään”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 127.
5. Barbara Thompson, julkaisussa *Tyttäreni minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 156.

Usko, perhe, auttaminen

Kertomuksia elävästä elämästä

”Lee Mei Chen Ho, joka kuuluu Tao Yuanin 3. seurakuntaan Tao Yuanin vaarnassa Taiwanissa, sanoi julistuksen opettaneen hänelle, että perhesuhteet kasvattavat osaltaan jumalallisia ominaisuuksia kuten uskoa, kärsivällisyyttä ja rakkautta. ’Kun yritän kehittää itseäni julistuksen mukaan, voin kokea todellista onnea’, hän sanoi.”⁴

Barbara Thompson, joka oli läsnä silloin kun julistus luettiin ensimmäisen kerran ja joka palveli myöhemmin neuvonantajana Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, on sanonut: ”Ajattelin hetken, ettei [perhejulistus] oikeastaan koskenut paljonkaan minua, koska en ollut naimisissa eikä minulla ollut lapsia. Mutta lähes yhtä nopeasti ajattelin: ’Mutta koskeehan se minua. Olen perheenjäsen. Olen tytär, sisko, tunti, serkku, veljen- ja sisarentytär ja lapsenlapsi. – Vaikka olisin ainoa elossa oleva jäsen omassa perheessäni, olen silti Jumalan perheen jäsen.’”⁵

LOKAKUUN 2015 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

*”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama”
(OL 1:38).*

Kun käyt läpi lokakuun 2015 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden Konferenssin muistikirjaa) apuna tutkiessasi ja toteuttaessasi käytännössä elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden äskettäisiä opetuksia.

OPILLINEN KOHOKOHTA

VALOKUVA JÄSENIÄ KATSELEMASSA KONFERENSSIA KIOVASSA UKRAINASSA MARINA LUKATS

Usko on valinta

”Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen ei ole jotakin haurasta, joka leijuu irrallaan ilmassa. Usko ei lankea osaksemme sattumalta, eikä se pysy meissä syntymäoikeutenamme. Se on, kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan, ’todellisuutta, – – sen näkemistä, mitä ei nähdä’ [Hepr. 11:1]. Usko säteilee hengellistä valoa, ja tuo valo on havaittavaa. Usko Jeesukseen Kristukseen on taivaan antama lahja, joka suodaan, kun päätämme uskoa

ja kun tavoittelemme sitä ja pidämme siitä kiinni. Teidän uskonne joko vahvistuu tai heikkenee. Usko on voiman periaate, ja se on tärkeä paitsi tässä elämässä myös edistymisessämme väliverhon tuolla puolen. Uskomalla Kristuksen nimeen me jonakin päivänä pelastumme Hänen armostaan. Se, mitä uskollenne tulee tapahtumaan, ei ole sattumaa vaan valinta.”

Vanhin Neil L. Andersen kahdenoista apostolin koorumista, ”Usko ei ole sattumaa vaan valinta”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 65.

PROFEETALLINEN LUPAUS

Antakaa valonne loistaa

”Kun me noudatamme Vapahtajan esimerkkiä, meillä on mahdollisuus olla valona muiden elämässä, olivatpa he oman perheemme jäseniä ja ystäviämme, työtovereitamme, pelkkiä tuttaviamme tai aivan tuntemattomia.

Jokaiselle teistä sanon, että te olette taivaallisen Isämme poikia ja tyttäriä. Te olette tulleet Hänen luotaan elääksenne tämän maan päällä jonkin aikaa, heijastaaksenne Vapahtajan rakkautta ja opetuksia sekä antaaksenne urheasti valonne loistaa, jotta kaikki näkevät. Kun se aika maan päällä on päättynyt ja jos olette tehneet oman osuutenne, te pääsette osallisiksi loistavasta siunauksesta palata asumaan Hänen luokseen ikuisiksi ajoiksi.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Olkaa esimerkkinä ja valona”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 88.

UUSIA ERITYISIÄ TODISTAJIA

”Olen kiitollinen Vapahtajamme sovituksista ja haluan Alman tavoin huutaa sitä Jumalan pasuunalla.” – Vanhin Ronald A. Rasband, ”Oi Jeesuksen laupeus”, s. 90.

”Sain selkeän tunteen – – olla keskittymättä siihen, mitä en osaa tehdä, vaan keskittyä pikemminkin siihen, mitä osaan tehdä. Minä osaan todistaa evankeliumin selkeistä ja kallisarvoisista totuuksista.” – Vanhin Gary E. Stevenson, ”Selkeitä ja kallisarvoisia totuuksia”, s. 92.

”Haluan koko sydämestäni olla Jeesuksen Kristuksen todellinen seuraaja. Minä rakastan Häntä. Minä ihailen Häntä. Minä todistan siitä, että Hän todella elää.” – Vanhin Dale G. Renlund, ”Jumalan silmin”, s. 94.

VASTAUKSIA SINULLE

Jokaisessa konferenssissa profeetat ja apostolit antavat innoitettuja vastauksia kysymyksiin, joita kirkon jäsenillä saattaa olla. Tutki marraskuun 2015 numeroa tai käy osoitteessa conference.lds.org, niin löydät vastauksia näihin kysymyksiin:

- Miksi kirkko näyttää toimivan paremmin toisten ihmisten kohdalla kuin toisten? Ks. Dieter F. Uchtdorf, ”Se toimii suuremmoisesti!”, s. 20.
- Mitkä ovat totuuksia ja oppeja, jotka voivat pitää meidät turvallisesti ankkuroituina kirkkoon? Ks. M. Russell Ballard, ”Jumala on ruorissa”, s. 24.
- Miksi kirkon ylimmässä johdossa palvelee iäkkäitä miehiä? Ks. David A. Bednar, ”Valittu todistamaan minun nimestäni”, s. 128.
- Miksi minun tarvitsee osallistua kirkon toimintaan, jos pidän jo itseäni hengellisenä ilman sitä? Ks. D. Todd Christofferson, ”Miksi kirkko”, s. 108.

RINNAKKAISIA OPETUKSIA

Sakramentti

Toisinaan useampi kuin yksi puhuja käsittelee samaa evankeliumin aihetta. Seuraavassa on kolmen puhujan sanoja sakramentista:

- ”Jos nautimme sakramentin uskossa, niin Pyhä Henki pystyy silloin suojelemaan meitä ja rakkaitamme kiusauksilta, joita tulee yhä voimakkaampina ja yhä useammin.” – Presidentti Henry B. Eyring, ”Pyhä Henki kumppaninanne”, s. 104.
- ”Lepopäivästä ja sakramentista tulee paljon miellyttävämpiä, kun tutkimme kertomuksia Kristuksesta. Niin tehdessämme luomme perinteitä, jotka vahvistavat uskoamme ja todistustamme sekä myös varjelevat perhettämme.” – Vanhin Claudio R. M. Costa, ”Että he muistavat Hänet aina”, s. 101.
- ”Täydellinen aika kysyä: ’Mitä vielä puuttuu?’ on silloin, kun nautimme sakramentin. – – Tässä kunnioituksen ilmapiirissä, kun ajatuksemme ovat kääntyneet kohti taivasta, Herra voi lempeästi ilmoittaa meille, minkä kanssa meidän on työskenneltävä seuraavaksi.” – Vanhin Larry R. Lawrence, ”Mitä vielä puuttuu?”, s. 34.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssipuheita osoitteessa conference.lds.org.

ME USKOMME, ETTÄ TULEE OLLA MYÖNTEINEN

Pyhissä kirjoituksissa meitä neuvotaan usein riemuitsemaan ja iloitsemaan. Herra sanoo meille kohdassa 2. Nefi 2:25: ”Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo.” Tämän elämän tarkoitus on johtaa meidät siihen iloon, joka on Herran perimmäisenä lupauksena.

Iloitseminen ei tarkoita sitä, että on tietämätön elämän haasteista tai suhtautuu niihin naiivisti. Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista on kuvaillut iloisuutta ”syväksi luottamukseksi Jumalan ilmoittamiin tarkoituksiin – ei vain koko ihmiskuntaa varten vaan

meille kullekin yksilöinä”¹. Haasteita koemme varmasti, sillä ne kuuluvat luonnollisena osana kuolevaisuuteen, mutta lannistumisen ja surun ei tarvitse painaa meitä. Me voimme turvata Herraan ja olla myönteisiä.

Jeesus Kristus on luvannut meille, että me kokisimme ahdistusta, mutta Hän on myös antanut kehotuksen: ”Pysykää rohkeina: minä olen voitannut maailman” (Joh. 16:33). Presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) on opettanut, että koska meillä on evankeliumi, ”meidän myöhempien aikojen pyhien jos keiden pitäisi olla

kaikkein toiveikkaimpia ja vähiten pessimistisiä”².

Me kaikki tunnemme toisinaan murhetta ja lannistumme, mutta voimme silti olla iloisella mielellä. Vanhin Richard G. Scott (1928–2015) kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Todistan, että uskomalla Vapahtajaan ja olemalla kuuliainen Hänen opetuksilleen onni ei koskaan pääty, mutta murhe päättyy.”³ Me voimme elää iloiten tiedosta, että ahdinkomme ”kestävät vain pienen hetken” (OL 121:7).

Kun turvaamme Jumalan meitä koskevaan suunnitelmaan ja päätämme elää myönteistä asennetta vaalien, kykymme selviytyä elämän haasteista vahvistuu. Huolestamme ja pelkomme vaikuttavat meihin aiempaa vähemmän, ja me koemme sitä iloa, jota Herra haluaa meidän kokevan. ■

VIITTEET

1. Neal A. Maxwell, ”But a Few Days”, puhe kirkon koululaitoksen uskonnonopettajille, 10. syyskuuta 1982, s. 4.
2. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, 2014, s. 77.
3. Richard G. Scott, ”Löydä elämästäsi iloa”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 27.
4. Gordon B. Hinckley, ”Jatkuva totuuden etsintä”, *Valkeus*, maaliskuu 1986, s. 9.

PÄÄTÄ OLLA ONNELLINEN

”Niin moni asia elämässä riippuu asenteestamme. Sillä, miten päätämme nähdä asiat ja suhtautua muihin, on todella

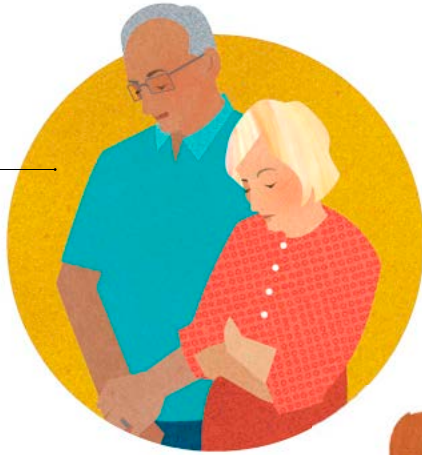
suuri merkitys. Se, että teemme parhaamme ja sitten päätämme olla onnellisia olosuhteissamme, olivatpa

ne millaisia tahansa, voi tuoda rauhaa ja tyytyväisyyttä. – – Emme voi ohjata tuulta, mutta voimme säätää purjeita. Jotta kokisimme mahdollisimman paljon onnea, rauhaa ja tyytyväisyyttä, valitkaamme myönteinen asenne.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Eläkää yltäkyläistä elämää”, *Liahona*, tammikuu 2012, s. 4.

**Pyhät kirjoitukset ja profeetat opettavat
meille, kuinka voimme olla myönteisiä:**

*Todellista ilon
täyteyttä voi kokea
vain Jumalan avulla
(ks. OL 101:36).
Kun käännyimme
Hänen puoleensa,
sydämemme
muuttuu.*

*Jumala siunaa meidän
jokaisen elämää (ks.
Ps. 145:9). Me voimme
pyrkä olemaan tietoisia
Hänen lempeistä
armoteoistaan omassa
elämässämme.*

*Se, että keskitymme Jumalaan,
ei ole kertaluonteinen tapahtuma.
Meidän täytyy tehdä liittoja ja pitää
ne johdonmukaisesti, kuten nauttia
sakramentti joka viikko.*

*Nefin tavoin me voimme
iloita pyhistä kirjoituksista
(ks. 2. Nefi 4:15–16).
Jumalan ja Hänen
profeettojensa sanojen
lukeminen kohottaa
sydäntämme.*

*Presidentti Gordon B.
Hinckley (1910–2008) on
kannustanut meitä puhumaan
"enemmän toistemme
hyveistä kuin vioista" ja
antamaan "auliimmin
tunnustusta hyveellisyydelle
ja ponnistuksille"⁴.*

PARAS PUOLUSTUKSEMME PORNOGRAFIAA VASTAAN

Kerry Hanson Jensen

Yhdestä pyhien kirjoitusten jakeesta löysin perheelleni keinon välttää siveettömiä kuvia, joita näytti olevan kaikkialla.

Olin ostamassa kouluvaatteita yhdeksänvuotiaan poikani kanssa, kun keskustelumme kääntyi keveästä jutustelusta vakavampaan kysymykseen. ”Äiti, miksi kaikkien kauppojen ikkunoihin laitetaan noita juttuja?”

”Noilla jutuilla” hän tarkoitti siveettömiä kuvia, joita oli näytteillä lähes kaikkien niiden myymälöiden näyteikkunoissa, joiden ohi kuljimme. Vaikka sellaisia kuvia oli aina ollut näkyvillä, en ollut kiinnittänyt niihin aiemmin juurikaan huomiota. Mutta se seikka, että vanhin poikani alkoi panna ne merkille, herätti minussa uudenlaisen tietoisuuden. Seuraavien viikkojen aikana aloin nähdä noita kuvia kaikkialla: televisiossa, ruokakaupassa, ravintoloissa, postissa tulleissa mainoksissa. En päässyt niistä eroon. Jotkin kuvat olivat niin siveettömiä, että aloin hämmentyä, ja sydämessäni alkoi voimistua hätäännyksen tunne. Kuinka minun oletettiin varjelevan perhettäni pornografian ansoilta?

Kuulemme jokaisessa yleiskokouksissa varoituksia pornografian tuhoisista vaikutuksista, ja tunnemme sen uhreja. Olimme ryhtyneet kotona kaikkiin varotoimiin tietokoneen

käytössä ja mediatarjonnan sisällössä, mutta oli selvää, että ellemme panisi lapsiamme karanteeniin, ei näyttänyt olevan mitään keinoa estää heitä kokonaan näkemästä epäsuotavia kuvia, jotka saattaisivat herättää lisää uteliaisuutta. Voisiko poikani viaton vilkaisu ruokakaupassa johtaa elinikäiseen kamppailuun pornografian kanssa? Levottomuuteni tästä asiasta lisääntyi, ja aloin tuntea toivottomuutta ja avuttomuutta lasteni suojelemisessa.

Kun sitten eräänä päivänä luin Mormonin kirjaa, löysin odottamatta luvusta 1. Nefi 15 rauhoittavan kohdan. Nefi selittää siinä Lehin näkyä elämän puusta Lamanille ja Lemuelille, kun nämä kysyvät, mitä vesivirta tarkoittaa. Nefin vastaus on jakeessa 27: ”Ja minä sanoin heille,

että isäni näkemä vesi oli saastaisuus; ja hänen mielensä oli niin kaiken muun vallassa, ettei hän huomannut veden saastaisuutta” (kursivointi lisätty). Lehin ajatukset olivat keskittyneet elämän puuhun ja siihen, kuinka hän saisi perheensä sen luo nauttimaan sen hedelmää! Tämän keskittymisen vuoksi hän ei edes nähnyt saastaisuutta.

Siinä oli vastaus! Se, että pidimme sopimattoman mediatarjonnan poissa kodistamme, oli alku, mutta suurempi ja tietoisempi pyrkimys opettaa lapsillemme evankeliumia olisi viime kädessä heidän paras puolustuksensa kaikkea sitä vastaan, mikä voisi johtaa heidät harhaan.

Tämän pyhistä kirjoituksista saamani kokemuksen johdosta mieheni ja minä päätimme lisätä pyrkimyksiämme opettaa lapsiamme ja pitää näin katseemme Jumalan rakkaudessa emmekä maailman saastaisuudessa. Tunsimme innoitusta keskittyä kolmeen eri osa-alueeseen*:

1. Lisätä omaa henkilökohtaista pyhien kirjoitusten tutkimistamme ja vähentää ympärillämme olevaa ”hälyä”. Lehin lailla myös meidän mieleemme täytyy

Tietoa pornografian kanssa kamppaileville on englannin kielellä kirkon verkkosivustolla overcomingpornography.org ja äskettäisessä vanhin Dallin H. Oaksin artikkelissa ”Pornografian ansasta pääsee pois”, joka oli lokakuun 2015 *Liahonassa*.

Lehin ajatukset olivat keskittyneet elämän puuhun ja siihen, kuinka hän saisi perheensä sen luo nauttimaan sen hedelmää! Tämän keskittymisen vuoksi hän ei edes nähnyt saastaisuutta.

olla täynnä myönteisiä asioita, jotta voimme kuulla Hengen kuiskaukset ja jotta voimme keskittyä jatkuvasti perheemme juurruttamiseen evankeliumiin. Mieheni ja minä yritämme käyttää säännöllisesti aikaa siihen, että puhumme kunkin perheemme jäsenen hengellisistä tarpeista ja siitä, kuinka voimme vastata noihin tarpeisiin ja luoda kodin, jossa Henki voi kukoistaa.

2. Tehdä pyhien kirjoitusten tutkimisesta yhdessä perheen merkityksellisempää. Vaikka sekin, että ylipäätään saamme koottua perheen päivittäin yhteen lukemaan pyhiä kirjoituksia, vaatii paljon vaivaa, yritämme saada aikaan enemmän keskustelua lukiessamme pyhiä

kirjoituksia. Meillä on monenikäisiä lapsia, joten luemme pyhiä kirjoituksia pienempien lasten kanssa myöhemmin päivällä ja vanhimpien lasten kanssa varhain aamulla, kun pienet nukkuvat, jolloin on vähemmän häiriötekijöitä ja enemmän tilaisuuksia keskustella. Olemme huomanneet, että lähes päivittäin käymme keskustelua ajankohtaisista tapahtumista, jotka liittyvät lukemiimme pyhien kirjoitusten kohtiin.

Useimmat aamut ovat kaikkea muuta kuin idyllisiä, mutta olemalla sinnikkäitä olemme havainneet, että lapset todellakin kuuntelevat ja osallistuvat, vaikka joskus tarvitaankin paljon työtä, että saamme koottua kaikki yhteen.

3. Tehdä lähetystyötä. Kun lausumme todistuksemme, Henki todistaa, että se, mitä sanomme, on totta, ja todistuksemme vahvistuu. Yritämme tehdä lähetystyöstä perheasian. Puhumme siitä, kuinka kertoa evankeliumista, ja kutsumme säännöllisesti ystäviä kotiimme. Tar tumme myös jokaiseen tilaisuuteen saada lähetysaarnajat ja tutkijat kotiimme keskustelemaan evankeliumista. Meillä on ollut kodissamme hienoja kokemuksia uusien kirkon jäsenten ja tutkijoiden kanssa, ja se on tehnyt vaikutuksen lapsiimme, kun he pohtivat omaa todistustaan ja kuulevat lähetysaarnajien todistavan.

Olen hyvin kiitollinen Mormonin kirjasta ja siitä ihmeellisestä tavasta, jolla yksi ainoa pyhien kirjoitusten jae on antanut minulle levollisuutta ja perheellemme selkeän suunnan. Pyhät kirjoitukset voivat todellakin korvata pelon ja avuttomuuden voimalla ja rauhalla. ■

Kirjoittaja asuu Washingtonissa Yhdysvalloissa.

* Muilla perheillä saattaa olla tarve keskittyä eri asioihin kuten oppiainheisiin, joissa lapsille opetetaan median käyttöä sekä kehoamme ja tervettä seksuaalisuutta koskevia asioita.

EI SE IHME, JONKA HALUSIMME

Brittany King

Joskus rukoilemme rukoilemistamme polvet hellinä ihmettä, jota me haluamme, mutta sitten Jumala antaa meille sen ihmeen, jota me tarvitsemme.

Muutaman kuukauden kuluttua valmistuisin yliopistosta ja toivon mukaan saisin ensimmäisen lapseni. Mieheni oli yhtä innokas kuin minä aloittamaan perheen perustamisen.

Vuotta ja neljää kuukautta, kymmeniä negatiivisia raskaustestejä, viittä negatiivista ovulaatiotestiä, kahta surkeaa lääkkeiden täyttämää kuukautta sekä tuhansia kyyneliä myöhemmin meillä ei ollut vauvaa eikä juuri toivoa luonnollisesta raskaudesta. Kun lääkärin vastaanotolta soitettiin ja meille tarjottiin lähetettävä lapsettomuusklinalle, me kieltäydyimme. Koska olimme liian stressaantuneita kestämään uusia pettymyksiä, tarvitsimme lepotauon. Ennen kuin suljin puhelimen, hoitaja sanoi: ”Soittakaa meille, jos koette ihmeen.”

Ihmeet ovat, no, ihmeellisiä. Niitä on suuria ja pieniä. Niitä tapahtuu, kun niitä vähiten odotamme ja kun olemme kipeästi niiden tarpeessa. Ja joskus rukoilemme rukoilemistamme polvet hellinä ihmettä, jota me haluamme, mutta sitten Jumala antaa meille sen ihmeen, jota me tarvitsemme.

Rukoilimme kauan aikaa epätoivoisesti lasta, mutta taivaat tuntuivat olevan hiljaa. Ennen pitkää mieleemme juolahti, että rukoilimme väärää asiaa. Jumala tietää, mitä siunauksia me tarvitsemme ja milloin tarvitsemme

niitä. Hän näkee kokonaiskuvan. Me näemme tilanteen *juuri nyt*. Niinpä me muutuimme. Lakkasimme rukoilemasta sitä, mitä me halusimme, ja sen sijaan aloimme sanoa ”kiitos”.

Taivaallinen Isä, kiitos Sinulle siitä siunauksesta, että meillä on toinen toisemme.

Kiitos Sinulle, että pidät huolta perheestä ja ystäväistä.

Kiitos Sinulle ympärillämme olevista lapsista, joista voimme nauttia, kunnes meillä on omia.

Kiitos Sinulle lääkäreistä ja lääketeiteestä, joiden avulla voi selvitä, mikä kehossamme toimii ja mikä ei.

Ja (nyt se, mitä on vaikeinta sanoa) kiitos Sinulle tästä koettelemuksesta.

Oli vaikeaa olla kiitollinen siitä nimenomaisesta asiasta, joka särki sydämemme, mutta tiesimme, että taivaallinen Isä rakastaa meitä. Niinpä jossakin tämän koettelemuksen lomassa piili siunauksia. Emme koskaan huomaaisi noita siunauksia, jos antaisimme tämän koettelemuksen voittaa meidät. Sen sijaan päätimme olla kiitollisia – ja kun teimme niin, siunaukset alkoivat kirkastua:

Me turvasimme enemmän toisiimme, kerroimme enemmän tunteistamme, rakastimme toisiamme enemmän.

Me turvasimme enemmän Herraan ja rukoilimme enemmän.

Me pääsimme lähemmäksi Vapahatajaa, tunsimme Hänen läsnäolonsa paremmin ja rakastimme Häntä enemmän.

Me tunsimme rakkautta perhettä ja ystäviä kohtaan, jotka rukoilivat puolestamme.

Ja kun lopulta olimme huomanneet kaikki nämä siunaukset, meidät valtasi puhtain, suloisin rauha, mitä kuvitella saattaa.

Se, ettemme voineet saada lapsia juuri silloin, ei tarkoittanut sitä, etteikö Jumala välittäisi. Meidän piti vain luottaa Hänen ajoitukseensa, ja me tarvitsimme Hänen rauhaansa, jotta jaksaisimme luottaa siihen. Me tarvitsimme Hänen rauhaansa sitomaan särkyneen sydämemme ja antamaan meille uskoa jatkaa eteenpäin.

Se tarvitsemamme ihme oli rauha – ei se ihme, jota me olimme anoneet, vaan se ihme, jota me tarvitsimme eniten. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

RUKOILE SEN JOHDOSTA

Taryn Taylor

Olin pyytänyt Herraa näyttämään minulle, kuinka voin olla parempi äiti, ja Hän antoi minulle kirkossa tehtävän, joka opettaisi minulle sitä.

Sanoin piisपालle, että hän oli erehtynyt henkilöstä.

”Minä en pidä muiden ihmisten lapsista, en ole ikinä opettanut lapsia enkä osaa laulaa”, sanoin.

”Sisar Taylor”, hän vastasi, ”Herra tekee päteväksi sen, jonka Hän kutsuu. Sinä selviydyt hienosti.”

Hän pyysi minua harkitsemaan tätä tehtävää ja kertomaan hänelle seuraavana sunnuntaina, ottaisinko sen vastaan.

”Minä yritän kasvattaa kuusivuotiaista, kolmevuotiaista ja vauvaa”, sanoin. ”Selviydyin hädin tuskin päivästä omien lasteni kanssa, ja nyt haluat säilyttää minulle 40 lisää ja pyydät minua opettamaan heille lauluja?”

Hän vastasi: ”Rukoile sen johdosta.”

Yritin sinä iltapäivänä selittää miehelleni Markille, miksi tuon tehtävän vastaanottaminen oli huono idea. Kuinka voisin työskennellä Alkeisyhdistyksessä, kun en pystynyt edes olemaan omille lapsilleni sellainen äiti kuin halusin olla? Pelko, etten ollut hyvä äiti, oli ahdistanut minua kuukausia.

Viikko kului yhdessä hujauksessa,

mutta ajatukseni palasivat yhä uudelleen piispan sanoihin lähtiessäni.

Viimein sunnuntaiamuna polvistuin makuuhuoneessani rukoukseen. Kyyneleet alkoivat virrata poskilleni, mutta suloinen rauha täytti sydämeni. Tiesin heti, että oli oikein ottaa se tehtävä vastaan. Kun alistuin Herran tahtoon, sydämestäni hävisivät kaikki pelot.

Menessäni sakramenttikokouksen jälkeen Alkeisyhdistyksen huoneeseen Alkeisyhdistyksen johtaja esitteli minut ja lapset lauloivat tervetuliaislaulun. Katsellessani heidän toiveikkaita ilmeitään ja nähdessäni kuusivuotiaan poikani säteilevän päättin olla niin hyvä Alkeisyhdistyksen musiikinohjaaja kuin pystyisin.

Siitä lähtien minulta kului paljon aikaa laulujen opettelemiseen ja opetuksen valmistamiseen. Soitin Alkeisyhdistyksen lauluja kotona, autossa ja kävelyillä. Tutkin eri opetusmenetelmiä ja käytin joka viikko tuntikaupalla aikaa julisteiden tekemiseen ja leikkien kehittämiseen.

Kun valmistelin yhtenä iltana keittiöpöydän ääressä opetusta

laulutuokioon, hyräilin laulua ”Voimaa pyhistä kirjoituksista”. Kuusivuotiaani istui keittiön työtason ääressä syö-mässä voileipää, ja kolmevuotiaani leikkeli paperinpaloja vieressäni. Kun hyräilin kertosaettä, äkkiä kumpikin lapsista puhkesi laulamaan:

*Kirjoitukset suojaa synniltä,
kirjoitukset suo voimaa ylhäältä!
Kirjoitukset! Voimaa niistä saan
joka päivä kun niitä luen vaan.¹*

Silloin tiesin, että tuo tehtävä oli vastaus rukouksiini. Olin pyytänyt Herraa näyttämään minulle, kuinka voin olla parempi äiti, ja Hän antoi minulle kirkossa tehtävän, joka opettaisi minulle sitä samalla kun opetin lapsille lauluja.

Olen hyvin kiitollinen piispani saamasta innoituksesta ja hänen rakastavista sanoistaan: ”Rukoile sen johdosta.” ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITE

1. Clive Romney, ”Voimaa pyhistä kirjoituksista”, lds.org/callings/primary/sharing-time-music tai Vuoden 2006 lasten sakramenttikokousohjelma, s. 10–11.

KIRKON UUTISIA

Sivustolla news.lds.org on lisää kirkon uutisia ja tietoa tapahtumista englannin kielellä.

Yllä: Indianapolisin temppele Indianassa Yhdysvalloissa; oikealla, ylhäältä: Suvan temppele Fidsžissä; Méxicon temppele Meksikossa; Córdobaan temppele Argentiinassa

Temppeleiden edistymisestä

Vuonna 2015 vihittiin viisi temppeleä, vihittiin uudelleen kaksi temppeleä ja lisäksi pidettiin neljän temppeleiden maanmurtotilaisuudet.

Vuonna 2015 vihityt temppele:

Córdobaan temppele Argentiinassa, Paysonin temppele Utahissa Yhdysvalloissa, Trujillon temppele Perussa, Indianapolisin temppele Indianassa Yhdysvalloissa ja Tijuanan temppele Meksikossa.

Vuonna 2015 uudelleen vihityt temppele: Méxicon temppele Meksikossa ja Montrealin temppele Quebecissä Kanadassa. Suvan temppele Fidsžissä tullaan vihkimään uudelleen käyttöön helmikuussa 2016.

Vuonna 2015 pidetyt maanmurtotilaisuudet: Star Valleyssa

Wyomingissa Yhdysvalloissa, Cedar Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa, Concepciónissa Chilessä ja Tucsonissa Arizonassa Yhdysvalloissa.

Frankfurtin temppele ja Freibergin temppele Saksassa suljettiin kunnostustöitä varten viime vuonna ja Jordan Riverin temppele Utahissa Yhdysvalloissa suljetaan kunnostustöitä varten helmikuussa 2016. Provon keskustan temppele Provossa Utahissa Yhdysvalloissa vihittään käyttöön maaliskuussa 2016.

Kirkolla on eri puolilla maailmaa 148 toiminnassa olevaa temppeleä. Lisäksi 11 temppeleä on rakenteilla ja 14 temppeleiden rakentamisesta on ilmoitettu, mutta niiden rakennustyöt eivät ole vielä alkaneet. ■

Uskonnonvapauden puolustamista

Niiden, jotka uskovat, että Jumala antoi meille kyvyn valita oikean ja väärän välillä, täytyy työskennellä yhdessä vahvistaakseen vapautta puolustaa ja harjoittaa uskonkäsityksiään, vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista sanoi puheessaan Argentiinan kansainvälisten suhteiden neuvostolle.

”Uskonnonvapauden säilyttäminen riippuu tämän tärkeän vapauden yleisestä ymmärtämisestä ja sen saamasta tuesta”, hän sanoi. ”Se riippuu siitä, minkä arvoisena ihmiset pitävät oikean ja väärän opettamista kirkoissa, synagogissa ja moskeijoissa. Uskovia ja ei-uskovia täytyy auttaa ymmärtämään, että juuri usko Jumalaan – miten tahansa Jumala määrittelläänkin – muuttaa uskonnolliset opetukset sellaiseksi moraaliseksi käyttäytymiseksi, joka hyödyttää kansakuntaa.” ■

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista puhui Argentiinan kansainvälisten suhteiden neuvostolle (CARI) Argentiinassa 23. huhtikuuta 2015.

Myöhempien aikojen pyhät tekevät innokkaasti työtä

Myöhempien aikojen pyhät tekevät ”innokkaasti työtä” (ks. OL 58:27) tekemällä hyvää kaikkialla maailmassa. Tässä on joitakin kohokohtia viime vuodelta:

- Hondurasissa 600 myöhempien aikojen pyhiin kuuluvaa nuorta työskenteli yhdessä paikkakuntalaisten sekä lääkintä- ja sotilashenkilöstöön kuuluvien kanssa raivaten alueita, jotka houkuttelevat hyttysiä.
- Intiassa myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat nuoret maalasivat käytäviä ja siivostivat luokkahuoneita Hyderabadissa sijaitsevassa valtion tyttökoulussa.
- Latviassa jäsenet – pukeutuneina Mormon Helping Hands -liiveihin ja T-paitoihin – siivosivat ympäristöä keräten 70 säkillistä roskaa.
- Tongassa myöhempien aikojen pyhät keräsivät maniakkia ja leipäpuun hedelmiä ja lähettivät ne Vanuatuun auttaakseen hirmumyrsky Pamin uhreja.
- Malesiassa kirkko toimi yhteistyössä valtion virastojen kanssa tarjoten tulvan uhreille ruoanlaittovälineitä sekä kylmäsäilytyslaitteita ja opettaen naisia valmistamaan ruokaa sähkövatkainta ja uunia käyttämällä.
- Salomonsaarilla jäsenet auttoivat asentamaan puhtaan veden säiliöitä noin 2 000:ta ihmistä varten.
- Venäjällä myöhempien aikojen pyhät osallistuivat paikalliseen pääsiäisviikonlopun siivousprojektiin.
- Turkissa kirkon jäsenet osallistuivat uskontokuntien väliseen kuoroon, jossa oli mukana katolisia, protestantteja ja muslimeja. ■

Ylhäältä: Vapaaehtois-työntekijöitä palvelemissa Latviassa, Salomonsaarilla ja Hondurasissa.

Vanhin Neil L. Andersen ja Jerusalemin kaupunginjohtaja Nir Barkat

Vanhin Andersen Jerusalemissa

Osallistuessaan kansainväliseen sukututkimuskonferenssiin Jerusalemissa vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista tapasi myös kaupunginjohtaja Nir Barkatin. He keskustelivat 27 vuotta toiminnassa olleen Brigham Youngin yliopiston Lähi-idän tutkimukseen keskittyvän Jerusalemkeskukseen historiasta ja toiminnoista samoin kuin kirkon työstä sukututkimusaineistojen säilyttämiseksi.

Sukututkimuskonferenssissa oli satoja osallistujia, kuten sukututkimusasiantuntijoita ja tutkijoita Israelista, Pohjois-Amerikasta, Euroopasta ja muista osista maailmaa. ■

Howard W. Hunter: isäni, profeetta

Richard A. Hunter

(kuva vasemmalla)

Olen tullut siihen tulokseen, että ihmisiä mitataan sen mukaan, mitä he arvostavat ja mitä he ovat halukkaita tekemään niiden arvojen johdosta. Suuret henkilöt näyttävät tekevän johdonmukaisesti kaiken, mitä heidän arvojensa mukainen elämä vaatii, jopa suurin uhrauksin. Isäni oli yksi sellaisista suurista henkilöistä. Minulla oli etuoikeus oppia häneltä merkittäviä asioita siitä, mikä on suuruuden todellinen merkitys. En saanut noita opetuksia sen perusteella, mitä hän sanoi minulle, vaan sen perusteella, mitä hän teki ja kuka hän oli.

Seuraavat kertomukset osoittavat, millaista oli varttua isäni seurassa, joka oli lakimies, muusikko, hoivaaja, profeetta – ennen kaikkea mies, joka säteili ystävällisyyttä ja joka oli halukas antamaan mitä tahansa Jumalan ja perheensä hyväksi.

Uhrautui perheen hyväksi

Kun olin teini-ikäinen, pengoin yhtenä päivänä ullakkoa ja eteeni tuli pino pölyisiä laatikoita. Löysin klarinetin, saksofonin, viulun ja trumpetin. Kun kysyin isältä niistä, sain tietää, että ne olivat joitakin niistä soittimista, joita hän oli soittanut. Hänellä oli ollut yhtye, kun hän oli ollut lukiossa Boisessa Idahon osavaltiossa. Hän oli ollut lahjakas muusikko, joka rakasti syvästi musiikkia ja musisoimista. Hänen yhtyeensä oli soittanut tärkeissä seuraelämän tilaisuuksissa Boisessa ja jopa risteilyaluksella, joka purjehti Aasiaan. Sen jälkeen kun hän oli muuttanut Etelä-Kaliforniaan vuonna 1928, yhtye oli koottu uudelleen ja siitä tuli hyvin suosittu.

Ystävät esittävät minulle usein kaksi kysymystä: ”Millaista oli olla profeetan poika ja varttua niin merkittävän miehen seurassa?” ja ”Uskotko todella, että isäsi oli Jumalan profeetta?”

tehnyt. Vuonna 1993 hän muutti Salt Lake Cityssä Utahissa sijaitsevasta talostaan kaupungin keskustassa olevaan asuntoon lähelle toimistoaan. Muutossa etemme tulivat jälleen nuo soittimet. Kysyin häneltä, haluaisiko hän antaa ne kirkolle, koska ne olivat olleet niin tärkeä osa

Vuonna 1931 isä solmi avioliiton äitini Clara Jeffsin kanssa. He halusivat lapsia.

Isästä tuntui, että hänen kohdallaan viihdemaailman vaatimukset eivät sopineet yhteen sen merkityksellisen perhelämän kanssa, jonka hän halusi. Niinpä hän pani eräänä päivänä kaikki soittimet koteloihinsa ja kantoi ne ullakolle. Joitakin perhetapahtumia lukuun ottamatta hän ei soittanut enää koskaan.

Vasta myöhemmin ymmärsin, millaisen uhrauksen hän oli

hänen nuoruuttaan. Hänen vastauksensa yllätti minut: "En vielä. En pysty eroamaan niistä nyt." Vaikka isä tiesi, ettei hän koskaan enää soittaisi niitä, hän ei pystynyt kestävään ajatusta, että luopuisi niistä. Silloin oivalsin, miten suuren uhrauksen hän oli tehnyt.

Sitoutui sukututkimukseen

Kun vanhempani olivat solmineet avioliiton, yksi isän ensimmäisistä kirkon tehtävistä oli opettaa sukututkimusluokkaa. Tuona aikana hän sitoutui itse tekemään sukututkimustyötä. Hän jätti asianajotoimistonsa aikatauluun monina iltapäivinä tilaa lähteä Los Angelesin yleiseen kirjastoon tekemään sukututkimusta. Hän alkoi valmistaa pituudeltaan lähes parimetrisiä perhe-ryhmälomakkeita, jotka hän satoi tukeviin tilikirjoihin.

Isällä oli myös tapana koota tietoja ja pitää yhteyttä sukulaisiimme. Ajan mittaan hän lähetti satoja kirjeitä sukulaisilleen saadessaan selville, keitä he olivat. Hän yhdisti perheemme lomiin käyntejä serkkujen, tätien ja setien luona. Siitä opin, mitä hyvää voi saada aikaan, kun uhraa mukavan lomapäivän.

*"Perhe on tärkein yksikkö ajassa ja iankaikkisuudessa ja kohoaa siksi tärkeydessä kaiken muun edelle elämässä."*¹

Osoitti sisukkuutta lakiopinnoissa

Kun minä synnyin, isä luki sairaalan odotushuoneessa oppikirjaa testamenteista ja jälkisäädöksistä.

Hän oli päättänyt opiskella lakia työskennellessään lakimiesten kanssa Los Angelesin piirikunnan tulvien ehkäisyalueella Etelä-Kaliforniassa. Koska perhe oli aina isälle tärkeä, hänestä tuntui, että hän voisi elättää perheen paremmin, jos hän olisi itsekin lakimies. Mutta koska hänellä oli vaimo, kaksi lasta ja kokopäivätyö, hän tiesi, että kurssit ja opiskelu täytyisi suorittaa iltaisin.

Kun itse myöhemmin opiskelin lakia, mietin, kuinka isä oli pystynyt siihen. Kysyin: "Milloin sinä nukuit?" Hän sanoi opiskelleensa niin paljon kuin pystyi, ja kun hän oli niin väsynyt, ettei pystynyt enää opiskelemaan, hän nukkui kolmesta neljään tuntia. Tätä hän teki viisi vuotta. Ihailin hänen sisukkuuttaan.

Vietti aikaa poikiensa kanssa

Isän elämä oli kiireistä, mutta silti hän järjesti aikaa perheelleen. Kun olin partiossa, lippukuntamme suunnitteli melovansa valmistamillamme kajakeilla pitkin Rogue Riveriä Oregonin osavaltiossa. Isä tarjoutui lähtemään kanssamme, vaikka hän ei harrastanut leireilyä eikä maastossa nukkumista. Vietimme tuntikausia autotallissa rakentaen yhdessä kaksipaikkaista kajakkia.

Ennen pitkää olimme joella. Minä otin etumiehen paikan ja isä takamiehen. Kun etenimme pitkin jokea, laskimme pian erityisen vaaralliseen koskeen.

Kosken loppupäässä kajakkimme nokka sukelsi syvälle veteen ja kajakki kierähti ympäri heittäen meidät kummatkin roiskesuojan läpi jokeen. Noustessani pinnalle etsin isää mutta en nähnyt häntä. Viimein hän pulpahti pinnalle vettä pärskien, ja me onnistuimme oikaisemaan kajakin ja nousemaan siihen. Ennen kuin ehdimme päästä rantaan arvioimaan, mitä oli tapahtunut, joki tempaisi meidät seuraaviin putouksiin. Meillä ei ollut aikaa kääntää kajakkia taas oikeaan suuntaan sen jälkeen kun yksi pyörre oli kiepauttanut meitä, ja seuraavaan pitkään

koskien sarjaan me syöksyimme takaperin ja hallitsemattomasti.

Onnistuimme viimein sinä iltana pääsemään leiriin yhdessä muiden partiolaisten kanssa. Isä kertoi meille melko yksityiskohtaisesti Jobin tarinan. Päivän tapahtumien ja Jobia

koskevan kertomuksen perusteella opimme, ettei elämä ole aina helppoa. Seuraavana aamuna – sen sijaan, että olisi palannut kotiin – isä kiipesi takaisin pieneen kajakkimme, ja me jatkoimme matkaa. Tuo kokemus opetti minulle, mitä tekee suuri mies, joka arvostaa perhettään.

Huolehti vaimostaan

Vuonna 1970 äidillä todettiin krooninen sairaus, joka vähitellen sulkee aivoihin verta tuovat valtimot. Äiti oli erittäin älykäs, tyylikäs ja viehättävä nainen, jolla oli säteilevät silmät. Mutta seuraavien 13 vuoden aikana hänen tilansa huononi. Oli kuin olisi menettänyt hyvän ystävän pala palalta.

Isä tarttui tilanteeseen ryhtymällä hänen ensisijaiseksi hoitajakseen. Alkuun isä teki pieniä uhrauksia saadakseen äidin olon mukavaksi ja viihtyisäksi. Isä valmisti hänen ateriansa, lauloi hänelle lauluja ja piti häntä kädestä. Ajamittaan äidin hoitaminen kävi kuitenkin vaikeammaksi ja fyysisemmäksi. Se on varmasti ollut isälle raskasta.

Kun äidin tila paheni, isän oma terveys alkoi huolestuttaa. Olin paikalla, kun lääkäri sanoi isälle, että äiti tarvitsee koko-aikaista huolenpitoa ammattimaisessa hoitokodissa. Isä todennäköisesti kuolisi, jos hän edelleen antaisi äidille tämän tarvitsemää hoitoa, ja silloin äidillä ei olisi ketään hoitamassa häntä.

Äidin elämän viimeisen vuoden ja kuukauden isä kävi hänen luonaan hoitokodissa joka päivä, kun ei ollut poissa paikkakunnalta hoitamassa jotakin kirkon tehtävää. Äiti ei tunnistanut isää, mutta sillä ei ollut isälle mitään merkitystä. Isä puhui äidille aivan kuin kaikki olisi hyvin. Näin usein, kuinka isä palasi vaarnakonferenssivierailulta jostakin kaukaisesta paikasta. Hän oli aivan uuvuksissa. Mutta ensimmäinen asia, mitä hän teki saavuttuaan kotiin, oli mennä katsomaan äitiä, ilahduttamaan, miten vain kykeni.

*"Otan minulle esitetyn kutsun varauksitta vastaan, ja olen valmis omistamaan elämäni ja kaiken, mitä minulla on, tälle palvelutyölle."*²

Isä ei olisi voinut huolehtia äidistä paremmin. Opin paljon uhrautumisesta katsellesani, kuinka isä piti huolen äidistä.

Uhrautui kirkon tehtävän vuoksi

Isä tunsikin, että hänen apostolin kutsumuksensa oli ehdottoman tärkeä – ja hyvästä syystä. Vain pieni joukko miehiä kutsutaan erityisiksi todistajiksi johtamaan Jumalan työtä maan päällä, eivätkä he voi ottaa vapaapäiviä, saati sitten vapaavuotta.

Näiden tehtävien täyttäminen oli isälle tärkeämpää kuin jopa hänen oma terveytensä. Isä jätti Herran tehtäväksi ruumiinsa uudistamisen (ks. OL 84:33). Kerran hän pyysi minua lähtemään mukaansa aluekonferenssiin Pariisiin Ranskaan. Hänen lääkärinsä mielestä hänen pitäisi käyttää matkaan useita päiviä, koska matkustaminen olisi rasittavaa hänen terveydelleen, mutta me lensimme suoraan

Pariisiin. Minä pystyin häidin tuskin pitämään silmäni auki, mutta isä oli tarmokkaana vauhdissa johtaen kokouksia,

pitäen puhutteluja ja kohottaen muita.

Elämänsä loppupuolella hänellä oli usein hirveät tuskat. En tiennyt, että ihmisruumis saattoi kestää sellaisia tuskia. "Isä", kysyin, "uskotko, että me tosiaan huusimme ilosta, että saisimme tällaisen ruumiin?" Hän vastasi varmasti: "Kyllä." Sitten hän lisäsi hieman leikkillä: "En ole varma siitä, tiesimmekö aivan kaikkea."

Osoitti ystävällisyyttä

Isä arvosti ystävällisyyttä. Hän puhui ystävällisen ihmisen moraalisella auktoriteetilla. Hänet tunnettiin ystävällisenä miehenä, ja sellaisena häntä arvostivat naapurit, sukulaiset, ystävät, asiakkaat, työtoverit ja kirkon jäsenet.

En muista kasvuvuosiltani yhtään kertaa, jolloin hän olisi kohdellut minua ankarasti tai epäystävällisesti. Silloinkin kun olisin ansainnut tiukan vastareaktion, hän hoiti jokaisen tilanteen opettamalla eikä rankaisemalla. Me keskustelimme siitä, miksi se, mitä olin tehnyt, oli väärin, ja mitä minun pitäisi sen johdosta tehdä. Minun kohdallani se toimi – ainakin niin hyvin kuin sopii olettaa.

Isä palveli El Serenon seurakunnan piispana siinä vaiheessa, kun kirkko alkoi vasta saada jalansijaa Los Angelesin alueella Kaliforniassa. Seurakunnan jäsenet puhuvat yhä hänen ystävällisyydestään heitä ja heidän perheitään kohtaan. Yhtenä sunnuntaina isä ei ollut pappeuskokouksessa. Kaikki ihmettelivät, mitä hänelle oli tapahtunut. Myöhemmin saatiin tietää,

että yhdellä papeista oli vaikeuksia nousta ajoissa ylös, jotta ehtisi kokoukseen. Niinpä isä ystävällisyyttään piti koorumin kokouksen tuon papin makuuhuoneessa.

Yksi lukioaikaisista ystävistäni oli poikkeuksellinen persoona, jolla oli suuret mahdollisuudet, mutta kustannusten vuoksi hän oli huolissaan paluusta yliopistoon ensimmäisen vuoden jälkeen. Isä sai tietää hänen huolestaan ja kutsui hänet toimistoonsa. Tuon keskustelun lopuksi isä antoi ystävälleni sekin, jonka oli jo kirjoittanut valmiiksi ja jonka avulla ystäväni pystyi jatkamaan opin-
tojaan yliopistossa.

Minulla oli eräs toinen lukioaikainen ystävä Pasadenan vaarnassa silloin kun isä oli vaarnanjohtaja. Ystäväni opiskeli Brigham Youngin yliopistossa. Ollessaan yliopiston edustajana eräällä matkalla ystäväni joutui vakavaan auto-onnettomuuteen ja jäi hoidettavaksi sairaalaan Las Vegasissa Nevadan osavaltiossa. Kun isä sai kuulla hänen tilanteestaan, isä ajoi yli 400 kilometriä Los Angelesista Las Vegasiin katsomaan ystävääni, osoittamaan rakkautta ja rohkaisemaan häntä.

En tiedä, kuinka monia tällaisia ystävällisiä tekoja isä teki. Hän ei koskaan puhunut niistä meille tai muille. Sitä ystävälliset ihmiset eivät yleensä tee.

Sain tietää joistakin näistä ystävällisistä teoista lukiessani hänen säilyttämiään kirjeitä ihmisiltä, jotka kirjoittivat hänelle kiitollisuutta tuntien. Tämä on tyypiesimerkki hänen saamistaan kirjeistä: ”Kirjoitin hädissäni vanhimmasta tyttärestämme. – – Sinä järjestit aikaa soittaa hänelle ja pyytää häntä käymään ja annoit hänelle oman puhelinnumerosi. Hän yllättyi ja hämmästyi siitä, että pidit häntä sen arvoisena. Tuo soitto ja henkilökohtainen käynti oli todellinen käännekohta

hänen elämässään.” Sitten kirjeessä kerrotaan tyttären paluusta kirkkoon, hänen sinetöimisestään temppelissä ja hänen onnellisesta ja antoisasta elämästään. ”Luettuani lausuntoi [ystävällisyydestä lokakuun 1994 yleiskonferenssissa] kyneleet kihosivat silmiini ymmärtäessäni, että olet vuosien ajan käyttänyt niin kuin nyt kannustat meitä kaikkia toimimaan.”

Isäni, Jumalan profeetta

Isä uskoi Jeesukseen Kristukseen. Hänen ansiostaan minunkin on ollut helppoa uskoa Kristukseen. Olen nähnyt, miten toimii henkilö, joka uskoo Kristukseen ja on Hänen kaltaisensa. Olen tuntenut rauhaa, toivoa ja iloa, jotka ovat seurausta sellaisesta elämäntavasta.

Nyt siihen toiseen kysymykseen: ”Uskotko, että isäsi oli todella Jumalan profeetta?” Tähän kysymykseen minun on aina ollut helppo vastata. En muista mitään sellaista tilannetta isäni yksityis-, perhe-, ammatti- tai kirkkoelämässä, joka olisi saanut minut ajattelemaan, ettei hän ollut kelvollinen. Mutta se on eri asia kuin uskoa, että hänet todella kutsuttiin Jumalan edustajaksi kaikille Jumalan lapsille maan päällä. Olen tullut tietämään, että hän oli Jumalan profeetta, mutta tuo tieto ei ole peräisin siitä, että tunsin hänet, seurasin hänen esimerkkiään tai että liikutuin siitä, mitä näin hänen tekevän ja sanovan. Nuo asiat auttavat. Sen sijaan tuo tieto on annettu minulle armollisena lahjana samalta Jumalalta, joka kutsui hänet tuohon tehtävään. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Howard W. Hunter, 2015, s. 229.*
2. *Kirkon presidenttien opetuksia: Howard W. Hunter, s. 251.*
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Howard W. Hunter, s. 1.*

”Pyytäisin kaikkia kirkon jäseniä kiinnittämään yhä enemmän huomiota Herran Jeesuksen Kristuksen elämään ja esimerkkiin ja eritoten siihen rakkauteen, toivoon ja laupeuteen, jota Hän osoitti. Rukoilen, että me kohtelisimme toisiamme ystävällisemmin.”³

Vanhin
Kevin S. Hamilton
seitsemänkymmenen
kookumista

MORMONIN KIRJAN käännöyttävä voima

*Kaikki evankeliumin totuudet asettuvat kohdalleen,
kun tulemme tietämään, että todistuksemme lakikivi –
Mormonin kirja – on totta.*

Kun olin pieni poika, minusta oli hauskaa asetella dominopalikoita pitkinä jonoina monimutkaisiksi kuvioiksi ja sitten tönäistä ensimmäinen domino kumoon. Tuloksena oli ketjureaktio, joka sai jokaisen seuraavan dominon kaatumaan, yhden toisensa jälkeen aina kuvion loppuun asti. Minulla oli tapana käyttää tuntikausia dominojen huolelliseen paikalleen asettelemiseen, jotta saisin kokea ilon siitä, kun näin niiden kaatuvan.

Todistus Mormonin kirjasta on yksi ensimmäisistä vaiheista todistuksen saamisessa Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Paljolti samoin kuin ensimmäinen domino saa seuraavat jonossa olevat dominot kaatumaan, niin jos me saamme ensin tietää, että Mormonin kirja on totta, niin silloin tulemme myös tietämään, että Jeesus Kristus on Vapahtajamme ja Lunastajamme, että Joseph Smith oli hänen profeettansa, jonka kautta palautus tapahtui, ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on tosi Jeesuksen Kristuksen kirkko, joka on palautettu voimineen ja valtuuksineen maan päälle tänä aikana.

Mormonin kirja on keskeinen sanomallemme

Joseph Smith on sanonut Mormonin kirjasta: ”Sanoin veljille, että Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla.”¹

Joseph opetti edelleen, että se on keskeinen uskomme, uskonkäsitteillemme ja todistuksellemme. ”Poistakaa Mormonin kirja ja ilmoitukset. Missä on silloin uskontomme?” hän sanoi. ”Meillä ei ole sitä.”²

Evankeliumin sanoman kauneus on siinä, että jokainen meistä voi tulla itse tietämään, että Mormonin kirja on totta.

Kun olin joitakin vuosia sitten lähetysjohtajana Ranskassa, Belgiassa ja Alankomaissa, minulla oli etuoikeus ja siunaus puhutella kasteelle haluavia heidän kelvollisuudesta ottaa kaste. En koskaan unohda puhuttelua, joka minulla oli erään sisaren kanssa.

Puhuttelumme aikana kysyin häneltä, kuinka hän oli saanut tietää, että kirkko on tosi. Hän kaivoi käsilaukkuaan ja otti esiin kuluneen ja ahkerasti käytetyn näköisen pehmeäkantisen Mormonin kirjan. Hän avasi kirjan luvun 3. Nefi 27 kohdalta ja selitti, että se oli ensimmäinen luku, jonka lähetyssaarnaajat olivat kehottaneet häntä lukemaan. Hän sanoi, että kun hän alkoi lukea, hänen lukemansa asiat ja hänen tuntemansa Henki liikuttivat häntä syvästi. Mormonin kirjan henki valtasi hänet siinä määrin, että hän otti punakynän ja alkoi alleviivata sanoja, jotka tekivät häneen suurimman vaikutuksen.

Sitten hän näytti minulle Mormonin kirjaansa, joka oli avoinna luvun 3. Nefi 27 kohdalta. Melkein jokainen sana tuossa luvussa oli alleviivattu punaisella.

”Tämän vuoksi minä uskon”, hän sanoi. ”Tämä kirja puhuu minulle tavalla, jota en voi kieltää. Tiedän, että se on totta, ja tiedän, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on tosi.”

Hänet kastettiin, ja hänestä tuli uskollinen kirkon jäsen.

Mormonin kirjan johdanto

Mormonin kirjan johdanto antaa meille kaavan, jonka mukaan voimme itse tietää, että evankeliumin sanoma on tosi. Johdanto ”julkaistiin ensimmäisen kerran Mormonin kirjan vuoden 1981 laitoksessa. Se esittelee Mormonin kirjan nykyajan lukijalle antamalla taustatietoja ja kuvauksen kirjasta.”³

Johdanto alkaa kertomalla meille tarkalleen, mikä Mormonin kirja on: ”Raamattuun verrattava pyhä kirja. Se kertoo Jumalan kanssakäymisistä Amerikan mantereen muinaisten asukkaiden kanssa ja sisältää ikuisen evankeliumin täyteen.” Me saamme tietää, että sen ”kirjoittivat

Kun saamme jumalallisen todistuksen Pyhältä Hengeltä, että Mormonin kirja on totta, voimme todella tietää omakohtaisesti, että Jeesus on Kristus, maailman Vapahtaja.

monet muinaiset profeetat profetian ja ilmoituksen hengen avulla” kultalevyihin ja että sen lyhensi ”Mormon-niminen profeetta ja historioitsija”.

Saamme tietää myös, että ”kruunaava Mormonin kirjaan muistiin merkitty tapahtuma on Herran Jeesuksen Kristuksen henkilökohtainen palvelutyö nefiläisten keskuudessa pian hänen ylösnousemuksensa jälkeen. Kirja selittää evankeliumin oppeja, esittää pelastussuunnitelman ja kertoo ihmisille, mitä heidän on tehtävä saadakseen rauhan tässä elämässä ja iankaikkisen pelastuksen tulevassa elämässä.”

Yksi tärkeimpiä asioita, mitä voimme oppia Mormonin kirjasta, on, että kirkko, jonka Jeesus Kristus palautti Joseph Smithin kautta, on tosi.

Johdannossa meitä kehoitetaan ”lukemaan Mormonin [kirja], pohtimaan [sydämessämme] sen sisältämää sanomaa ja kysymään sitten Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, onko kirja totta”. Meille luvataan, että ”ne, jotka näin menettelevät ja kysyvät uskossa, saavat todistuksen sen todenperäisyydestä ja jumalallisuudesta Pyhän Hengen voimalla. (Ks. Moroni 10:3–5.)”

Sitten seuraa tämä lisälupaus: ”Ne, jotka saavat tämän jumalallisen todistuksen Pyhältä Hengeltä, tulevat myös tuntemaan saman voiman avulla, että Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja, että Joseph Smith on hänen ilmoituksensaajansa ja profeettansa näinä viimeisinä aikoina ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Jumalan valtakunta, vielä kerran perustettu maan päälle valmistautumiseksi Messiaan toista tulemistä varten.”

Ajatelkaa sitä! Me voimme todella itse tietää seuraavaa:

- Jeesus on Kristus, maailman Vapahtaja ja koko ihmiskunnan Lunastaja.
- Joseph Smith on tosi profeetta. Hän kertoi totuuden. Hän näki sen, mitä hän sanoi nähneensä, ja kuuli sanat, jotka hän sanoi kuulleensa.
- Kirkko, jonka Jeesus Kristus palautti Joseph Smithin kautta, on ainoa tosi ja elävä kirkko koko maan päällä (ks. OL 1:30). Se on Jeesuksen Kristuksen kirkko. Siinä on totuus, voima, valtuus ja toimitukset. Herra ja Vapahtaja Jeesus Kristus johtaa sitä itse elävien profeettojen välityksellä.

Kaiken tämän me voimme tietää, kun tulemme tietämään, että Mormonin kirja on totta. Siinä on käännyttävää ja vakuuttavaa voimaa.

Oma todistukseni Mormonin kirjasta

Kun olin nuori lähetyssaarnaaja ja palvelin Ranskassa, halusin tietää itse, että Mormonin kirja on totta. Uskoin, että se on totta. Toivoin, että se on totta. Olin jopa lähtenyt lähetystyöhön siinä uskossa, että se on totta. Kun olin työskennellyt päivä toisensa jälkeen lähetyssaarnaajana ja kertonut

ihmisille parhaan kykyni mukaan vähäisellä ranskan kielen taidollani, että minulla oli todistus tästä kirjasta, en kuitenkaan vielä todella *tiennyt* sitä itse.

Pieni asuntomme Etelä-Ranskassa oli kylmä ja kostea koko sen ensimmäisen talven. Joka aamu ja ilta, ennen sen päivän töitä ja niiden jälkeen, käperryin huopaan ja päällystakkiin lukemaan ja tutkimaan Mormonin kirjaa. Tiesin

Yksi tärkeimpiä asioita, mitä voimme oppia Mormonin kirjasta, on, että kirkko, jonka Jeesus Kristus palautti Joseph Smithin kautta, on tosi.

Moroniin lupauksesta, että jos lukisin, pohtisin ja rukoilisin, minäkin saisin tietää. Luin päivien ja viikkojen ajan, mutta mitään ei tapahtunut. Ei valoa, ei enkeliä, ei ääntä – ei mitään muuta kuin rauhan tunne lukiessani.

Jatkoin lukemista ja merkityksellisten kohtien alleviivaamista ja rukoilin edelleen, että tietäisin, että Mormonin kirja on totta. Viimein se ihme tapahtui. Kuten vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on kuvaillut, kyse oli enemmän auringon noususta kuin lampun äkillisestä syttymisestä.⁴ Valo alkoi valaista mieltäni ja sydäntäni. Aloin nähdä Mormonin kirjan eri tavalla. Kohdat, joita olin aiemmin lukenut, alkoivat merkitä jotakin uutta. Paras tapa, millä voin kuvata tuota kokemusta, oli, että mieleni alkoi valaistua.

Voin sanoa, että viikkojen ja kuukausien kuluessa tulin tietämään varmemmin kuin olin tiennyt mitään koskaan aiemmin, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa. Tulin tietämään, että se kirjoitettiin ja säilytettiin meidän aikaamme varten ja että se tuotiin esiin voimallisena todistuksena Jeesuksesta

Kristuksesta ja Hänen kirkostaan. Koin yhä uudelleen Hengen äänen antaman vaikutelman: ”Se on totta, se on totta, se on kaikki totta.”

Neljäkymmentä vuotta myöhemmin tuo sama todistus on minulla yhä. Olen nyt luke-
nut Mormonin kirjan monta kertaa, ja joka kerta – poikkeuksetta – kuulen jälleen sanat: ”Se on totta.” Se on antanut minulle varmuuden siitä, että Jeesus Kristus on Vapahtajani ja että tämä on Hänen suurta pelastuksen työtään.

Aivan kuten dominot, joilla leikin mielelläni poikasena ja jotka kaikki kaatuivat, kun tönäisin ensimmäisen kumoon, samoin kaikki evankeliumin totuudet asettuvat kohdalleen, kun tulemme tietämään, että todistuksemme lakikivi – Mormonin kirja – on totta. ■

VIITTEET

1. Joseph Smith, Mormonin kirjan johdannossa, ks. myös *History of the Church*, osa 4, s. 461.
2. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 203.
3. *Book of Mormon Teacher Resource Manual*, 2004, s. 19.
4. Ks. David A. Bednar, ”Ilmoituksen henki”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 87–90.

KESKEINEN OSA PALAUTUSTA

”Mormonin kirja on keskeinen osa palautusta. Se on kirjoitettu, säilytetty ja välitetty eteenpäin Herran ohjauksessa. Se on käännetty ’Jumalan lahjan ja voiman avulla’.”

Presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ”Nouskaa aallon matkaan”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 47.

TULE JA SEURAA MINUA: Opeta perusasioita kotona

Alicia Stanton
ja Natalie Campbell

Istuutuessaan pitämään perheiltä äiti aloittaa sen kysymällä kahdelta lapseltaan: ”Milloin olette tunteneet, että Henki johdattaa teitä?”

Hänen 17-vuotias tyttärensä valittaa: ”Meillä on ollut tässä kuussa Hengestä jo kolme oppiaihetta.”

”Hyvä. Sittenhän sinulla on paljon annettavaa”, hänen isänsä vastaa. On hiljaista, kun äiti ja isä odottavat kärsivällisesti heidän lastensa miettiessä kysymystä.

Lopulta heidän 14-vuotias poikansa kertoo senpäiväisen kokemuksen koulusta.

”Aivan”, äiti vastaa. ”Kokemuksesi tuo mieleeni Nefin, kun hän

noudatti Henkeä, vaikka ei tiennyt, kuinka saisi levyt Labanilta.”

Tytär alkaa kertoa, kuinka hän noudatti kehotusta puhua bussissa erään yksinäisen tytön kanssa. Isä kehuu tyttären päätöstä ja kertoo erään kokemuksen, joka hänellä oli työpaikalla.

He päättävät keskustelun laulamalla laulun ”Todistus” (*MAP-lauluja*, 83).

Yksinkertainen opetusmenetelmä – tähän oppiin liittyvien kokemusten kertominen – teki tästä perheillasta onnistuneen.

Tässä artikkelissa on todellisen elämän esimerkkejä siitä, kuinka ihmiset ovat opetelleet nuorille tarkoitetun sunnuntain opetusohjelman periaatteita, jotka on järjestetty kuukausittain. Nämä esimerkit eivät tietenkään ole ainoita tapoja opetella näitä oppeja. Voit etsiä innoitusta oman perheesi tarpeita varten.

Nuorille tarkoitetussa sunnuntain opetusohjelmassa – *Tule ja seuraa minua* – opetetaan yhtä evankeliumin perusoppia joka kuukausi. Seuraavassa on joitakin tapoja opiskella noita opillisia periaatteita perheesi kanssa.

TAMMIKUU

Jumaluus

Jumaluuden jäsenet – taivaallinen Isä, Jeesus Kristus ja Pyhä Henki – ovat kolme erillistä persoonaa, mutta He ovat yhtä tarkoituksessa ja kirkkaudessa.

Yksi nuori nainen kertoo, mitä hän on oppinut jumaluudesta: ”Minulle on tärkeää, että taivaallinen Isäni, Vapahtajani ja Pyhä Henki ovat erillisiä olentoja, jotka voin oppia tuntemaan yksilöllisesti mutta joita voin seurata ykseydessä. Olen oppinut ymmärtämään kiitollisena, että voin tulla Jumalan kaltaiseksi, koska jumaluus ei ole määrittelemätöntä ja käsittämätöntä ainesta vaan jumalallisia olentoja, jotka rakastavat, siunaavat ja opastavat minua ja jotka tuntevat minut.”

Voisit opettaa tämän opin yrittämällä herättää keskustelua sellaisista kysymyksistä kuten ”Mitä voimme oppia jumaluudelta ykseydessä ja yhdessä työskentelemisestä?” tai ”Kuinka voimme vahvistaa suhdettamme jumaluuden jäseniin?”

Kohtien

Joh. 10:30
ja OL 50:43
vertaaminen
voi synnyttää
hyvää keskustelua ja herättää oivalluksia ykseydestä.

HELMIKUU

Pelastussuunnitelma

Pelastussuunnitelma vastaa ihmisten kysymyksistä kaikkein keskeisimpiin, kuten ”Kuka minä olen?” ja ”Mikä on elämän tarkoitus?” Omien kysymystemme esittäminen ja vastausten etsiminen voi olla vaikuttava tapa opiskella Isän onnensuunnitelmaa.

Esimerkiksi eräs nuorukainen aloitti pyhien kirjoitusten tutkimisensa kysymällä: ”Kuinka Jumalan ominaisuudet ovat verrattavissa niihin luonteenpiirteisiin, joita minulla oli kuolevaisuutta edeltävässä elämässä? Joita minulla on nyt? Joita toivon, että minulla on seuraavassa elämässä?” Hän kirjoitti muistiin näihin kysymyksiin saamansa vastaukset sitä mukaa kuin hän löysi niitä pyhistä kirjoituksista ja käytti niitä opettaakseen muille pelastussuunnitelmaa.

Mitä kysymyksiä omilla lapsillasi on pelastussuunnitelmasta?

LÄHDEAINEISTOA OPETTAMISEEN

Kirkko tarjoaa paljon lähdeaineistoa, joka auttaa sinua oppimaan ja opettamaan näitä opillisia periaatteita. Harkitse pyhien kirjoitusten ja yleiskonferenssipuheiden lisäksi näitä vaihtoehtoja:

Kirkon presidenttien opetuksia. Käy sivustolla [lds.org/manual/teachings-of-presidents](https://www.lds.org/manual/teachings-of-presidents) (englanninkielinen).

Lujana uskossa. Käy sivustolla [lds.org/manual/home-and-family](https://www.lds.org/manual/home-and-family) (englanninkielinen).

Saarnatkaa minun evankeliumiani ja sen oheislehtiset. Käy sivustolla [lds.org/manual/missionary](https://www.lds.org/manual/missionary) (englanninkielinen).

Musiikki. Kirkon laulukirjan ja *Lasten laulukirjan* laulut vahvistavat evankeliumin periaatteita. Käy sivustolla [lds.org/music](https://www.lds.org/music) (englanninkielinen).

Videot. Kirkon videot ovat mukaansatempaavia ja voivat auttaa evankeliumiaiheisten keskustelujen käynnistämisessä kotona. Käy sivustolla [lds.org/media-library](https://www.lds.org/media-library) (englanninkielinen).

Kuvataide. *Evankeliumiaiheisen kuvakirjan* sisällön kaltaisen kuvataiteen käyttäminen voi herättää oivalluksia pyhistä kirjoituksista. Käy sivustolla [lds.org/media-library](https://www.lds.org/media-library) (englanninkielinen).

MAALISKUU

Jeesuksen Kristuksen sovitus

Kuinka saamme tietää sekä Jeesuksen Kristuksen sovituksesta että Vapahtajamme vilpittömästä toivosta, että me käyttäisimme Hänen sovituksiaan elämässämme?

Koska olemme kaikki olleet yksinäisiä, tehneet virheitä ja tarvinneet voimaa, meidän kaikkien on tarvinnut ymmärtää sovituksista paremmin ja käyttää sitä. Eräs Nuorten Naisten neuvoja käytti videota auttaakseen luokkansa jäseniä ymmärtämään paremmin Vapahtajan sovituksista.

Tässä on yhden nuoren naisen kokemus:

”Katsoimme videota ’Ketään ei ollut Hänen kanssaan’ (lds.org). Kun ainokainen huilu soitti surullista sävelmää, kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Jeffrey R. Hollandin ääni sanoi: ’Yksi suuria lohtuja tänä pääsiäisaikana on, että koska Jeesus kulki niin pitkän, yksinäisen polun täysin yksin, *meidän* ei tarvitse tehdä niin.’

Olin tuntenut häpeää siitä, että tarvitsin Vapahtajan sovituksista, mutta Hengen täyttämänä tunsin Hänen sovituksensa tuoman toivon pyyhkäisevän pois syyllisyyden tunteeni. Herra antoi henkensä minun vuokseni. Hän ei katunut sitä, enkä katuisi minäkään.”

Koska sovitus on pelastuksemme kruunaava tapahtuma, meidän täytyy opettaa sitä ja oppia siitä Pyhän Hengen johdatuksella. Ehkäpä sinua johdatetaan herättämään keskustelu pyhien kirjoitusten tai apostolien todistuksista, kuten julkaisusta ”Elävä Kristus – apostolien todistus” (*Liahona*, huhtikuu 2000, s. 2). Voisitte keskustella sellaisesta kysymyksestä kuten ”Milloin olette tunteneet sovituksen parantavan, vahvistavan tai lunastavan voiman?”

HUHTIKUU

Taloudenhoitokausi, luopumus ja palautus

Luopumuksen eli tosi evankeliumin hylkäämisen ymmärtäminen auttaa meitä ymmärtämään, miksi tarvittiin evankeliumin, pappeuden ja Jeesuksen Kristuksen kirkon palautus.

Seuraava havaintoesitys auttoi lähetyssaarnaajia opettamaan eräälle tutkijalle luopumusta ja palautusta koskevia asioita.

”Toverini ja minä käytimme muovikuppeja, joihin oli kirjoitettu tosi kirkkoon kuuluvia asioita, ja rakensimme niiden avulla pyramidin selittäen samalla, kuinka Jeesus Kristus perusti kirkkonsa.

Sitten selitimme, mitä on luopumus, samalla kun poistimme kupit, jotka kuvasivat apostoleja, ja katsoimme, kuinka koko rakennelma sortui. Kun selitimme evankeliumin palautusta profeetta Joseph Smithin kautta, rakensimme tornin uudelleen osoittaen, että nykyajan kirkko on järjestetty samalla tavalla kuin Kristus sen alun perin järjesti.

Ensimmäisen kerran tämä mies ymmärsi. Palautus tuli hänelle viimeinkin merkitykselliseksi, kun hän ymmärsi, miksi sitä tarvittiin.”

On monia muita tapoja kuvata taloudenhoitokauden, luopumuksen ja palautuksen kiertokulkua. Voisitte lukea pyhien kirjoitusten kohtia näistä aiheista ja noudattaa Hengen kehoituksia oman havaintoesityksenne luomiseksi oppianne perusteella (ks. esim. Aam. 8:11–12; 1. Nefi 13; OL 136:36–38; Moos. 5:55–59).

TOUKOKUU

Profeetat ja ilmoitus

Herra välittää syvästi yhteydenpidosta kanssamme. Me saamme Hänen johdatustaan elämäämme ilmoituksen välityksellä, jota Hän antaa profeetoilleen ja meille henkilökohtaisesti.

Voimme usein ymmärtää paremmin evankeliumin periaatteita, jos vertaamme niitä jokapäiväisen elämän esineisiin ja kokemuksiin. Eräs nuori nainen kertoo, kuinka eräs vertaus auttoi häntä tunnistamaan ilmoituksen:

”Sain tietoa ilmoituksesta erään nykyajan profeetan välityksellä. Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista puhui ilmoituksen hengestä ja selitti sitä vertauksella valosta. Toisinaan ilmoitus on äkillistä ja selkeää kuin sytyttäisi valon pimeässä huoneessa. Yleisempää on, että se tulee vähitellen, niin kuin nouseva aurinko kirkastuu kirkastumistaan. Vanhin Bednarin mukaan useimmiten ilmoitus on kuin valo sumuisena päivänä. ’Valoa on riittävästi, että voi – – nähdä juuri sen verran, että voi ottaa muutaman askeleen eteenpäin sumeuteen’ (videolla ”Valon malleja: ilmoituksen henki”, lds.org). Tämä vertaus, vaikka se onkin yksinkertainen, vaikutti minuun syvästi, koska tajusin, että voin saada ilmoitusta, jos käytän aikaa sen havaitsemiseen.”

Kun käytämme aikaa tutkiaksemme kielikuvia, vertauksia ja vertauskuvia, ymmärryksemme opeista voi lisääntyä jatkuvasti. Nämä opetusmenetelmät auttavat meitä oppimaan vieläkin enemmän, kun annamme Hengen ilmoittaa meille uusia näkökulmia.

KESÄKUU

Pappeus ja pappeuden avaimet

Pappeus on tärkeä aihe jokaiselle. Se on Jumalan voima, ja se voi siunata meitä kaikkia. Meillä kullakin on tärkeä osa hoidettavana pappeuden työssä.

Jotkut ihmiset eivät tunne pappeuden velvollisuuksia, virkoja eivätkä sen historiaa. Tietovisa voi olla hauska tapa oppia näitä asioita.

Siitä riippuen, mitä haluatte oppia, voit käyttää joitakin seuraavista kysymyksistä ja kehottaa lapsiasi etsimään vastauksia pyhistä kirjoituksista ja nykyajan profeettojen opetuksista.

- Mitkä ovat Aaronin pappeuden virat ja velvollisuudet? Entä Melkisedekin pappeuden?
- Mitä ovat pappeuden avaimet? Keillä niitä on? Miksi avaimet ovat tarpeen?
- Mitä eroa on pappeuden viralla, valtuudella ja voimalla?
- Kuinka pappeus on siunauksena sekä miehille että naisille?

Vastauksia löytyy sellaisista lähdeeteoksista kuten *Evankeliumin periaatteet* (2009) ja *Lujana uskossa – evankeliumiaiheinen hakuteos* (2005) sekä pyhistä kirjoituksista kuten luvuista OL 13, 20 ja 107.

Vastauksen viimeiseen kysymykseen ”Kuinka pappeus on siunauksena sekä miehille että naisille?” voi löytää pyhistä kirjoituksista, mutta ennen kaikkea pohtimalla, kuinka tämä oppi vaikuttaa meihin henkilökohtaisesti. ■

Kirjoittajat asuvat Utahissa Yhdysvalloissa.

Tämän artikkelin osa 2, jossa kerrotaan ideoita heinäkuusta joulukuuhun, julkaistaan myöhemmin tänä vuonna.

**Vanhin
Jeffrey R. Holland**
kahentoista
apostolin
koorumista

Jumaluuden TUNTEMUS

*Meidän tulee tuntea nämä jumalalliset
olennot kaikin meille mahdollisin tavoin.
Meidän tulee rakastaa Heitä, lähestyä
Heitä, olla Heille kuuliaisia ja pyrkiä
olemaan Heidän kaltaisiaan.*

*Puheesta nimeltään "The Godhead", joka pidettiin uusien lähetysjohtajien seminaarissa
Provon lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa 23. kesäkuuta 2013.*

Profeetta Joseph Smith on sanonut: "Evankeliumin ensimmäisenä periaatteena on tuntea varmasti Jumalan luonne."¹ Hän lisäsi myös: "Haluan teidän kaikkien tuntevan Hänet ja olevan Hänelle läheisiä."² Meillä täytyy olla "oikea käsitys Hänen – – täydellisyydestään ja ominaisuuksistaan" ja meidän tulee tuntea ihailua "Hänen luonteensa erinomaisuutta kohtaan"³.

Haluaisin laajentaa profeetan meille esittämää haastetta ja sanoa, että meidän sekä lähetyssaarnaajiemme, jäsentemme ja tutkijoidemme täytyy tuntea varmuudella *jumaluuden* jäsenten luonne. Meillä täytyy olla oikea käsitys Heidän yksilöllisestä täydellisyydestään ja ominaisuuksistaan ja meidän täytyy tuntea ihailua *Heidän* yksilöllisten luonteidensa erinomaisuutta kohtaan.

Ei ole sattumaa, että ensimmäinen uskonkappaleemme kuuluu: "Me uskomme Jumalaan, iankaikkiseen Isään, ja hänen Poikaansa, Jeesukseen Kristukseen, ja Pyhään Henkeen" (UK 1). Sen sanoma on selkeä kaikille, jotka opettavat evankeliumia. Ei ole mitään järkeä käsitellä muita totuuksia, joihin uskomme, ellemmme ole kiinnittäneet omia ajatuksiamme ja opettamiemme ihmisten ajatuksia jumaluuden ylimpään rooliin opissamme ja iankaikkisessa päämäärässämme. Meidän tulee tuntea nämä jumalalliset olennot kaikin meille mahdollisin tavoin. Meidän tulee rakastaa

Heitä, lähestyä Heitä, olla Heille kuuliaisina ja pyrkiä olemaan Heidän kaltaisiaan.

Kun tuomme ihmisiä kirkkoon, me emme kasta heitä kenenkään ihmisen kirkkoon – emme Joseph Smithin, emme Brigham Youngin emmekä Thomas S. Monsonin kirkkoon – vaikka arvostammekin noita profeettoja. Emmekä me kasta heitä onnellisten perheiden tai Mormonien tabernaakkelikuoron kirkkoon.

Kun me tuomme ihmisiä kirkkoon, me kastamme heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Niin tehdessämme me johdatamme heitä takaisin Isän luo Hänen Poikansa palvelutyön, sovituksen ja armon kautta Pyhän Hengen vaikutuksen johtaessa heitä tähän tavoitteeseen. Ryhtyesämme pelastuksen työhön meidän täytyy aina pitää tärkeimpänä mielessämme sitä, että jumaluus on ylimpänä – sekä keinona että tavoitteena.

Kuningas Benjaminin opetusten vaikutus hänen kuulijoihinsa on täydellinen pyhien kirjoitusten määritelmä siitä todellisesta kasvusta tutkijoissamme, jota tähdennämme, kun juurrutamme kirkkoa ”kaikkialle maailmaan”.

Jos, kuten kuningas Benjamin neuvoi, me *todella* tunemme nämä jumalalliset olennot, joita palvelemme, ja pidämme huolen siitä, etteivät He ole meille vieraita eivätkä ole koskaan kaukana sydämemme ajatuksista ja aikeista (ks. Moosia 5:13), niin saatamme päätyä samoihin lopputuloksiin kuin kuningas Benjamin. Ja mitä ne olivat? Hänen kansansa koki ”voimallisen muutoksen”, eikä heillä ollut ”enää halua tehdä pahaa vaan tehdä alati hyvää”, ja he olivat ”halukkaita tekemään – – liiton”, että he tekevät [Jumalan tahdon] ja ovat kuuliaisina Hänen käskyilleen kaikessa, mitä Hän käskää heidän tehdä, kaikkina loppuina elinpäivinä (Moosia 5:2, 5).

Sellainen oli kuningas Benjaminin opetusten vaikutus hänen kuulijoihinsa, ja se on *täydellinen* pyhien kirjoitusten määritelmä siitä *todellisesta kasvusta* tutkijoissamme, jota tähdennämme, kun juurrutamme kirkkoa ”kaikkialle maailmaan” (Mark. 16:15).

Kuten Vapahtaja itse opetti, lähetystyö – pelastuksen työ – on kuin verkko, jonka heitämme yhä laajemmalle kansakuntien, kulttuurien ja kansojen keskuuteen. Niinpä me kokoamme, kuten vertauksessa sanotaan, ”kaikenlaisia kaloja” (Matt. 13:47). Monet noista ”kaloista” laajenevilla rajaseuduillamme eivät tiedä, kuka Jumala on tai millaista Hänen isyytensä todellisuudessa on. He eivät tiedä, kuka Jeesus Kristus todella on tai miksi Hän on ainoa nimi taivaan alla, joka meidät voi pelastaa (ks. Ap. t. 4:12). He eivät tiedä, kuka Pyhä Henki on tai miksi tämä jumaluuden jäsen ”lähetettiin maailmaan opettamaan totuutta” (OL 50:14).

Tieto jumaluudesta

Tietenkin on paljon muita asioita, joita nämä kaikenlaiset kootut kalat eivät tiedä, mutta jos heidän on määrä ottaa vastaan palautettu evankeliumi ja todella löytää pelastus sielulleen, sen täytyy alkaa siitä, että he tietävät ja ymmärtävät jotakin jumaluuden jäsenistä. Pohjimmiltaan ”todellista ja pelastavaa Jumalan palvelemista on vain niiden keskuudessa, jotka tuntevat totuuden – – jumaluudesta ja jotka ymmärtävät sen todellisen suhteen, joka ihmisillä tulee olla tuon iankaikkisen presidenttikunnan [kuten yksi johtavista veljistä sitä nimitti] jokaiseen jäseneseen”⁴.

Vanhin Bruce R. McConkie (1915–1985) kahdentoista apostolin koorumista muistutti meille, että Lusifer ymmärtää

sellaisen opin merkityksen, vaikka me emme ymmärtäisikään. Hän sanoi:

”Pelastus ei tule uskomalla – – väärään oppiin, ei etenkään väärään tai epäviisaaseen näkemykseen jumaluudesta tai jostakusta sen jäsenestä. – –

Siitä seuraa, että paholainen haluaa mieluummin kuin miltei mitään muuta, mihin hän pystyisi, levittää väärää oppia Jumalasta ja jumaluudesta ja herättää vääränlaisia tunteita ketä tahansa jumaluuden jäsentä kohtaan.”⁵

Yksikään tähän kirkkoon tuleva tutkija ei voi saada *todellista* todistusta ja kokea *todellista* kääntymystä, mihin me pyrimme ja mitä kutsumme todelliseksi kasvuksi jokaisen käännynnäisen kohdalla, ellei hän ole saanut ainakin vähäistä henkilökohtaista, hengellistä, todellista kokemusta Jumalasta. Sellainen tosi kokemus voi tulla vain, kun hän ymmärtää, että Jumala on todellinen olento, aito persoona, kirjaimellinen Isä, joka on lihaa ja luuta, joka puhuu ja näkee ja tuntee, joka tietää kaikkien lastensa nimet ja kaikki heidän tarpeensa, joka kuulee kaikki heidän rukouksensa ja joka haluaa kaikkien lastensa olevan kirkossaan. Näiden tutkijoiden pitää tietää, että Hänellä on suunnitelma heidän pelastukseensa ja että Hän on antanut käskyjä siitä, kuinka me löydämme tiemme takaisin Hänen luokseen.

Jumala, joka välittää heistä yhtä hellästi kuin isä tai äiti välittää lapsestaan, ei voi olla aineetonta usvaa tai epämääräinen filosofinen käsite tai välinpitämätön maailmankaikkeuden hallitsija. Jumala täytyy ymmärtää sellaisena kuin Hän todella on – armollinen, laupias Isä, jonka kuvaksi jokainen Hänen lapsistaan on luotu ja jonka edessä me kaikki jälleen jonakin päivänä seisomme – ja sitten polvistumme! Harvat tutkijoistamme tuntevat *sellaisen* Jumalan, kuuluivatpa he nykypäivän kristillisiin kirkkoihin tai eivät.

Siinä suhteessa on mitä merkittävintä, että julkaisun *Saarnatkaa minun evankeliumiani* oppiaihe 1 alkaa yksinkertaisella julistuksella: ”Jumala on taivaallinen Isämme”⁶. Tuossa oppiaiheessa lähetyssaarnaajien on ensimmäiseksi otettava selvälle, mitä kukin opetettava ymmärtää Jumalan todellisesta luonteesta.

Jos lähetyssaarnaajat saavat heti opetuksensa alussa juurrutettua tutkijoidensa mieleen ja sydämeen oikean ymmärryksen Jumalasta, kaikki muu asettuu kohdalleen paljon helpommin kaikessa sitä seuraavassa opetuksessa.

Jeesuksen Kristuksen tehtävä ja sanoma

Samalla tavoin lähetyssaarnaajavanhimman, -sisaren ja tutkijan täytyy arvostaa paljon aiempaa enemmän Jeesuksen Kristuksen tehtävän ja sanoman majesteettisuutta – Hänen, joka tuli Isän luota ja opetti sitä, mitä Isä oli opettanut Hänelle. Kaikkien täytyy oppia ymmärtämään, että Jeesus tuli kuolevaisuuteen osoittamaan meille tien, totuuden ja elämän. Hän on todellakin *ainoa* tie, *koko* totuus ja *täydellinen* elämä. Siksi Hän on ainoa ihmissuvun lapsi, josta Isä voi täysin ja

Kaikkien täytyy oppia ymmärtämään, että Jeesus tuli kuolevaisuuteen osoittamaan meille tien, totuuden ja elämän.

*Pyhän Hengen
voimalla me voimme
hätätä pimeyden
keskuudestamme ja
saada varoituksia
vaarasta ja siitä,
mikä ei ole totta.
Todistan, että Pyhä
Henki on myös
lupauksen Pyhä
Henki, joka vah-
vistaa ja todistaa
oikeaksi liitot ja
toimitukset ja viime
kädessä sinetöi
kaikki pelastavat
siunaukset iankaik-
kiseen elämään.*

koko sydämestään sanoa: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt” (Matt. 17:5).

Meidän tulee uskoa Kristukseen, luottaa siihen, että Hän on lunastanut meidät fyysisesti kuolemasta ja hengellisesti helvetistä, ottaa vastaan Hänen sovituksensa *ainoana* keinona saada aikaan sovinto Jumalan kanssa ja tunnustaa, ettei ole mitään muuta tietä pelastukseen. Maailman – jos se haluaa tulla lunastetuksi – täytyy notkistaa polvensa ja tunnustaa suullaan, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan elävä Poika. Meidän pitää opettaa uskoen ja palavasti ”Kristuksen oppia” (ks. Hepr. 6:1; 2. Joh. 1:9; 2. Nefi 31:2, 21; 32:6; MK Jaak. 7:2, 6) sellaisena kuin sitä julistetaan pyhissä kirjoituksissa ja kuin se on tiivistetty julkaisun *Saarnatkaa minun evankeliumiani* oppiaiheessa 3.

Kauas heitetyn verkkomme kalojen tulee tietää, että Pyhä Henki on se jumaluuden jäsen, jonka kanssa heillä voi olla tihein ja läheisin suhde, kun he ottavat vastaan lähetyssaarnaajat ja rukoilevat taivaallista opastusta lähetyssaarnaajien sanoman johdosta. Juuri tämä jumaluuden jäsen *johtaa* tutkijoita totuuteen ja *todistaa* sitten tuosta totuudesta, kun he kohtaavat sen. Tutkijoita täytyy opettaa tunnistamaan Hengen vaikutus silloin kun se ilmenee oppiaiheita opettaessa. Lähetyssaarnaajien täytyy epäilemättä ymmärtää Pyhän Hengen jumalallinen tehtävä kääntymysprosessissa, ja heidän täytyy pyrkiä pitämään Henki mukanaan kaiken aikaa.

”Mihin teidät on asetettu?” Herra kysyy. ”Saarnaamaan minun evankeliumiani Hengen avulla, nimittäin Lohduttajan, joka lähetettiin maailmaan opettamaan totuutta. – –

Sen tähden se, joka saarnaa [Hengen avulla], ja se, joka ottaa vastaan [Hengen avulla], ymmärtävät toisiansa, ja molemmat rakentuvat ja riemuitsevat yhdessä.” (OL 50:13–14, 22.)

Voimme olla ehdottoman varmoja siitä, että opetus *ei* suju hyvin – lähetyssaarnaajien eikä heidän tutkijoidensa kannalta – jos jätämme väliin jumaluutta koskevien asioiden opettamisen. Emme saa keskittyä opetuksessamme kuolevaisiin johtajiin, ennen kuin olemme opettaneet ja todistaneet taivaallisista johtajista. Meidän ei pidä yrittää opettaa täydentäviä totuuksia, ennen kuin olemme opettaneet perustotuudet. Emme saa kiiruhtaa kohti kastetta ja tavoitetta saada uusi käännynnäinen, ennen kuin olemme opettaneet tosi uskoa Jumalaan, selittäneet todellisen parannuksenteon tarpeen Kristuksen avulla ja varmistanee, että nuo elintärkeät ensimmäiset versot käännynnäisen kasvavassa todistuksessa pidetään vahvoina ja elinkykyisinä Pyhän Hengen ravitsevilla voimalla.

Kristillinen sekasorto

Myöhempien aikojen ilmoituksissamme opetetaan näiden jumalallisten olentojen erillisestä luonteesta, että ”Isällä on liha- ja luuruumis, yhtä käsinkosketeltava kuin ihmisen; Pojalla myös; mutta Pyhällä Hengellä ei ole liha- ja luuruumista, vaan hän on henkipersoonaa” (OL 130:22).

Sen selkeämpää lausuntoa jonkin asian lähtökohdista ei ole! Mutta valitettavasti lähes kaksituhatuotinen kristillinen historia on kylvänyt tästä asiasta kauheaa sekasortoa ja miltei kohtalokkaita erheitä. Monet erilaiset uskontunnustusten kehittelyt ja muunnelmat ovat suuressa määrin vääristäneet tosi opin yksinkertaisen selkeyden julistaen, että Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat käsitteellisiä, ehdottomia, ylimaallisia, kaikkialla läsnä olevia, samaa olemusta olevia, yhdessä ikuisesti ja tuntemattomia, vailla ruumista, ruumiinosia tai tunteita ja ovat ajan ja paikan tuolla puolen.

Sellaisissa uskontunnustuksissa kaikki kolme jäsentä ovat erillisiä persoonia, mutta

He ovat yksi olento – usein mainittu ”kolminaisuuden salaisuus”. He ovat kolme eri persoonaa, jotka eivät kuitenkaan ole kolme Jumalaa vaan yksi. Kaikki kolme persoonaa ovat käsittämättömiä, kuitenkin se on yksi käsittämätön Jumala.

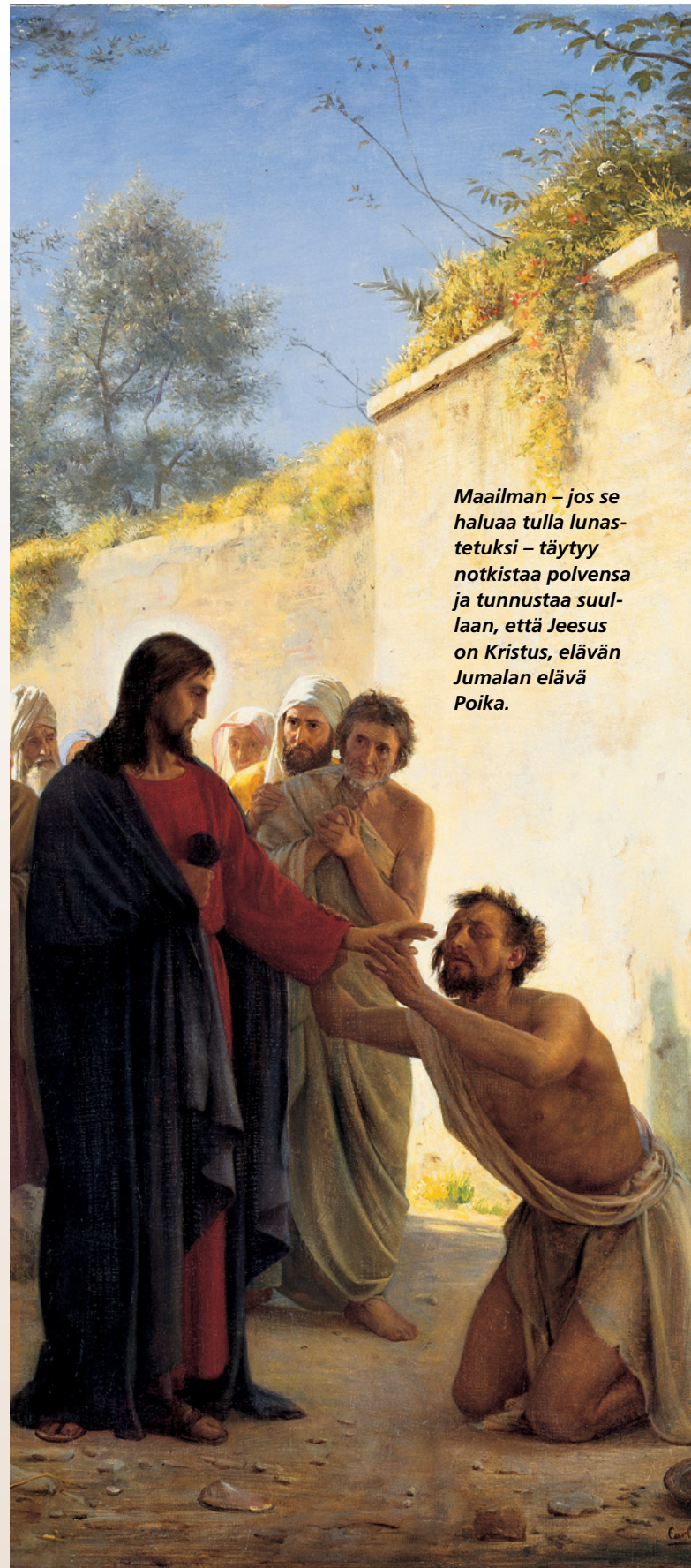
Olemme samaa mieltä arvostelijoidemme kanssa ainakin siinä asiassa – että sellainen jumaluuden käsite on todella käsittämätön. Kun kirkolle tyrkytettiin sellaista hämmentävää määritelmää Jumalasta, ei ole mikään ihme, että eräs neljännen vuosisadan munkki huudahti: ”Voi minua kurjaa! He ovat vieneet minulta Jumalani – –, enkä tiedä, ketä palvoisin ja kenen puoleen kääntyisin.”⁷ Kuinka voisimme luottaa sellaiseen Jumalaan, joka on käsittämätön ja tuntematon, ja rakastaa ja palvella Häntä, saati sitten pyrkiä olemaan kuin Hän? Miksi Jeesus sitten rukoili, että ”ikuinen elämä on sitä, että he *tuntevat sinut*, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka *olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen*” (Joh. 17:3, kursivointi lisätty)?

Tarkoituksemme ei ole koskaan halventaa kenenkään ihmisen uskonkäsitystä tai minkään uskonnon oppia. Osoitamme kaikille heidän oppiaan kohtaan samaa kunnioitusta, jota pyydämme omaamme kohtaan. (Sekin on yksi uskonkappaleemme.) Mutta niinkin merkittävässä lähteessä kuin luotettavassa *Harper's Bible Dictionary* [Harperin Raamatun sanakirja] -teoksessa, joka on tuon alan erinomainen tukipilari, sanotaan, että ”virallista kolminaisuusoppia, kuten se määriteltiin neljännen ja viidennen vuosisadan suurissa kirkolliskokouksissa, ei löydy [Uudesta testamentista]”⁸.

Voimme siis suoraan sanoen hyvin levollisina tehdä tietäväksi, ettei meillä ole 300- tai 400-luvun pakanallisuuden värittämää käsitystä jumaluudesta, eikä sitä ollut myöskään ensimmäisillä kristillisillä pyhillä, jotka olivat elävän Kristuksen silminnäkijöitä.⁹ Me olemme Uuden testamentin – emme nikealaisuuden – kristittyjä.

Ykseys jumaluudessa

Tähdennän kuitenkin nyt heti, että kun olemme tehneet selväksi näiden persoonien erillisyyden, on samalla lailla tärkeää tähdentää, kuinka yhtä He ovat ja kuinka todella *yksi* ja yhtenäinen jumaluus on. Eiköhän minun ole turvallista sanoa, että osasy siihen, miksi muut kristillisen perinteen kannattajat ymmärtävät meidät niin väärin,

Maailman – jos se haluaa tulla lunastetuksi – täytyy notkistaa polvensa ja tunnustaa suullaan, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan elävä Poika.

johtuu siitä, että tähdentäessämme jumaluuden yksilöllisiä persoonia emme ole sen jälkeen riittävästi sekä myöntäneet että *vakuuttaneet* Heidän ykseyttään lähes kaikin muin kuviteltavissa olevin tavoin. Tässä suhteessa siitä on koitunut meille tarpeetonta arvostelua ja olemme tehneet kirkkomme kannan vaikeammaksi ymmärtää kuin on tarpeen.

Itse asiassa suuri ”Kristuksen oppia” koskeva kohta luvussa 2. Nefi 31 päättyy tähän julistukseen: ”Tämä on Kristuksen oppi ja ainoa ja tosi oppi Isältä ja Pojalta ja Pyhäältä Hengeltä, jotka ovat yksi Jumala, ilman loppua” (2. Nefi 31:21).

Olemme kaikki lukeneet Vapahtajan majesteettisen esirukouksen luvusta Joh. 17. Tiedämme sen olevan ykseyden julistus Isän ja Pojan välillä sekä Heidän ja meidän, Heidän maan päällä olevien opetuslastensa, välillä. Lukekaa sitä usein, etenkin siksi, että presidentti David O. McKay

Meidän pitäisi pyrkiä olemaan yhtä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen kanssa, kuten Jeesus rukoili, että olisimme.

(1873–1970) kutsui sitä kerran ”suurimmaksi rukoukseksi – – mitä koskaan tässä maailmassa on lausuttu”¹⁰. Meidän pitäisi pyrkiä olemaan yhtä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen kanssa, kuten Jeesus rukoili, että olisimme.

Apostolin todistus

Päättän lausumalla todistukseni jokaisesta näistä jumalallisista olennoista, jotka muodostavat sen ”iankaikkisen presidenttikunnan”, josta on puhuttu. Todistan Pyhästä Hengestä Hänen *henkensä* voimalla – Hänen, jonka kaksi suurta tehtävää ovat todistaminen ja todeksi osoittaminen. Todistan, että Pyhä Henki on opettaja, Lohduttaja, Puolustaja ja henkilökohtaisen ilmoituksen välittäjä. Todistan, että Pyhä Henki palauttaa mieleemme kaikki asiat – erityinen siunaus, koska muistaminen on yksi meille aneetuista suurista käskyistä ja sisältyy sakramenttirukouksiin (ks. OL 20:77, 79).

Todistan, että Pyhän Hengen voimalla me voimme häätää pimeyden keskuudestamme ja saada varoituksia vaarasta ja siitä, mikä ei ole totta. Todistan, että Pyhä Henki on myös lupauksen Pyhä Henki, joka vahvistaa ja todistaa oikeaksi liitot ja toimitukset ja viime kädessä sinetöi kaikki pelastavat siunaukset iankaikkiseen elämään. Tunnen syvää kunnioitusta siitä, että yksi jumaluuden jäsen on niin helposti, jatkuvasti ja toistuvasti käytettävissämme, jos vain elämme sen arvoisina. Ilmaisen kiitollisuuteni, jota on lähes mahdotonta tuoda julki sanoin, Pyhän Hengen lahjasta.

Todistan Jeesuksesta Kristuksesta, elävän Jumalan elävästä Pojasta, joka maksoi vapauttavat lunnaat teidän sielustanne ja minun sielustani ja jokaisen miehen, naisen ja lapsen sielusta aina Aadamista maailman loppuun asti. Todistan, että evankeliumin ensimmäinen periaate on *usko* Herraan Jeesukseen Kristukseen ja että se on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon perusta ja keskeinen sanoma.

Todistan, että jokainen tähän maailmaan syntynyt ihminen on saanut syntyessään sieluunsa Kristuksen valon. Todistan, että Hän on pelastuksemme ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu, Alfa ja Oomega. Julistan, että Hän on suuri Jehova, lunastava Minä olen, Jumalan Karitsa, joka teurastettiin ennen maailman perustamista. Todistan, että Hänessä asuu kaikki täyteys ja että Hän syntyi, eli ja kuoli

täydellisenä, synnittömänä ihmisenä, virheettömänä ja tahrattomana.

Olen kiitollinen siitä, että Jeesuksen Kristuksen valtuus, joka säätelee kaikkea sitä, millä tässä maailmankaikkeudessa on iankaikkista merkitystä – pyhä pappeus Jumalan Pojan järjestyksen mukaan – kantaa Hänen nimeään. Vaikka eläisin tuhatvuotiaaksi, en pystyisi koskaan riittävästi ilmaisemaan ihmetystäni ja riittämättömyyttäni sen johdosta, että minut on kutsuttu olemaan yksi Hänen apostoleistaan, Hänen nimensä todistaja koko maailmalle.

*Oi Jeesuksen laupeus, mi mua varjoaa,
Oi armoa suurta, minkä aina Hän
tarjoaa.*¹¹

Todistan Jumalasta, iankaikkisesta Isästä, suuresta Elohimista, minun Isästani ja teidän Isästänne, joka antoi meille hengellisen elämän. Todistan, että Hän on Pyhyiden Ihminen, että armo ja hyvyys, rakkaus ja laupeus ovat vasta alkua kuvauksille Hänen ensisijaisista ja iankaikkisista ominaisuuksistaan. Todistan, että Kristus tuli näyttämään meille Isän, ja siksi Häntä oikeutetusti kutsutaan (Pyhyiden) Ihmisen Pojaksi.

Todistan, että Jumala, Isämme, on suuren pelastussuunnitelman aikaansaaja ja että se, mikä on tultu tuntemaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumina, tunnetaan myös ”Jumalan evankeliumina” (ks. Room. 1:1; ks. myös jakeet 2–3). Todistan, että Isä oli ja on kaiken Luoja, joka toimii Jehovan ja muiden taivaallisten toimijoiden välityksellä toteuttaakseen tuon luomistyön ja joka jakaa Luojan arvonimen rakkaan Poikansa kanssa. Todistan, että meidän tulee *palvella* Isää Pojan nimessä aivan kuten meidän tulee *rukoilla* Isää Pojan nimessä.

Todistan, että Jeesus Kristus tuli tekemään Isän tahdon, opetti Isän oppia ja teki Isän avulla työtä pelastuakseen. Lausun mitä

vakavimman todistuksen, että Isä rakasti niin suuresti maailmaa, lapsiaan, että Hän antoi parhaan lapsensa, täydellisen lapsensa, aino-syntyisen lapsensa, niin että jokainen, joka Häneen uskoisi, saisi ikuisen elämän (ks. Joh. 3:36; 6:47; Hel. 14:8).

Olen kiitollinen Isästä, Pojasta ja Pyhästä Hengestä, joiden nimessä tässä kirkossa suoritetaan pyhiä ja pelastavia toimituksia kasteesta temppelisinetoimisiin. Kehotan teitä jokaista tuntemaan syvällisesti nämä jumalalliset olennot. ■

VIITTEET

1. Julkaisussa *History of the Church*, osa 6, s. 305.
2. Julkaisussa *History of the Church*, osa 6, s. 305.
3. *Lectures on Faith*, 1985, s. 38, 42.
4. Bruce R. McConkie, ”Our Relationship with the Lord”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 2. maaliskuuta 1982, s. 1, speeches.byu.edu.
5. Bruce R. McConkie, ”Our Relationship with the Lord”, s. 1–2.
6. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 31.
7. Julkaisussa *Western Asceticism*, toim. Owen Chadwick, 1958, s. 235.
8. *Harper’s Bible Dictionary*, toim. Paul J. Achtemeier, 1985, s. 1099.
9. Asiaa käsitellään perinpohjaisesti julkaisussa Stephen E. Robinson, *Are Mormons Christian?*, 1991, s. 71–89; ks. myös Robert L. Millet, *Getting at the Truth: Responding to Difficult Questions about LDS Beliefs*, 2004, s. 106–122.
10. David O. McKay, julkaisussa Conference Report, lokakuu 1967, s. 5.
11. ”Oi Jeesuksen laupeus”, *MAP-lauluja*, 116.

*Jeesus Kristus tuli
tekemään Isän
tahdon, opetti
Isän oppia ja teki
Isän avulla työtä
pelastuakseen.*

TUNNISTIN JUMALAN SANAN

Olessani useita vuosia sitten São Paulon lentoasemalla Brasiliassa näin kirjakaupan esittelyhyllyllä kirjan nimeltä ”Mormonin kirja – toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta”.

Epäilin, ottaisiko turmeltuva ja vailla suuntaa oleva maailmamme vastaan toisen todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta, ja koko viikonlopun mietin sitä kirjaa.

Viimein en kyennyt enää hillitsemään uteliaisuuttani, vaan palasin kirjakauppaan ostamaan sen. Kun tulin paikalle, en kuitenkaan löytänyt sitä. Kuvailin kirjaa kaupan myyjälle, mutta hän sanoi, ettei hän ollut koskaan nähnyt kyseistä kirjaa. Eikä hän pystynyt löytämään siitä mitään merkintää, vaikka kaikki esitteillä olevat kirjat oli luuteloitu.

Hieman myöhemmin, kun olin apteekissa, huomasin tiskillä avoimen kirjan. Kun aloin lukea sitä, sain tietää miehestä nimeltä Korihor, joka itsestään epäili Jumalan voimaa ja joka tehtiin lopulta mykäksi. Pohtiessani lukemiani sanoja ymmärsin niiden olevan Jumalasta.

Tuona aikana olin etsinyt jumalallista johdatusta. Yhtenä päivänä polvistuin ja rukoilin hartaasti pyytäen Jumalaa osoittamaan minulle oikean polun, joka toisi minut Hänen luokseen. Muutamia päiviä myöhemmin poikamme sairastui, joten menin taas apteekkiin. Kun olin lähdössä sieltä, sisään astui kolme nuorta amerikkalaista, joilla oli nimikyltit. Tunsin heti lämpöä rinnassani, mikä kannusti minua puhumaan heidän kanssaan.

He kertoivat minulle, että he olivat Brasiliassa saarnaamassa Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Kysyin, voisivatko he opettaa minua, ja me sovimme tapaamisen.

Kun kuulin ensimmäisen kerran profeetta Joseph Smithistä, tiesin, että rukoukseeni oli vastattu. Sitten lähetysaarnaajat antoivat minulle kirjan. Hämmästykseni se oli Mormonin kirja – juuri sellainen, jonka olin nähnyt esittelyhyllyllä. Tunsin jälleen suloista lämpöä, ja minulle tuli niin onnellinen olo, että saatoin tuskin puhua.

Lähetysaarnaajat selittivät kirjan alkuperän ja pyysivät sitten minua

rukoilemaan ja kysymään Jumalalta, onko se totta. Minulla oli jo ehdoton varmuus siitä, että kirja on jumalallinen, sillä Herra oli osoittanut sen minulle – kaksi kertaa. Siitä huolimatta tutkin kirjaa hyvin yksityiskohtaisesti. Luettuani 3. Nefistä luvun 17 tiesin, että se sisälsi jumalallisen kertomuksen, koska se sisälsi Jeesuksen Kristuksen sanoja.

Todistukseni perustana on tieto siitä, että Mormonin kirja sisältää Jumalan sanaa. Se on muuttanut minut ja muuttaa minua edelleen. ■

José Evanildo Matias Fernandes,
São Paulo, Brasilia

Hieman myöhemmin, kun olin apteekissa, huomasin tiskillä avoimen kirjan. Kun aloin lukea sitä, pohdin sen sanoja ja ymmärsin niiden olevan Jumalasta.

En ole varma, kuinka kauan siihen meni, mutta viimein yhtenä päivänä sain taas kokea Jumalan rakkautta. Se oli kuin lämmin auringonpaiste pitkän talven jälkeen.

LÖYSIN TIENI PIMEYDEN SUMUN LÄPI

Joitakin vuosia sitten koin elämässäni erityisen synkän vaiheen. Minulla oli monia vaikeita haasteita, ja tunsin lannistuvani ja nääntyväni raskaiden taakkojen vuoksi.

Eräänä sunnuntaina kirkossa katseilin kaikkia ympärilläni olevia onnellisia perheitä, jotka lauloivat kirkon lauluja ja kokivat Jumalan rakkautta. Halusin tuntea samalla tavoin, mutta jokin tuntui olevan minussa fyysisesti vialla.

Olin tuntenut Hengen aiemmin, mutta en ollut pystynyt tuntemaan sitä vähään aikaan. Kuten Lehin näyssä elämän puusta, tuntui aivan kuin pimeyden sumut olisivat ympäröineet minut täysin – en pystynyt edes näkemään puuta (ks. 1. Nefi 8:2–24).

Kun sakramenttirukoukset alkoivat, suljin silmäni ja rukoilin taivaallista Isää pyytäen varmuutta Hänen

rakkaudestaan. Kysyin Häneltä, miksi en pystynyt maistamaan elämän puun hedelmää.

Pohtiessani Lehin unta sain terävän oivalluksen. ”Miksi en ole muistanut tätä aiemmin?” ajattelin. Pimeyden sumun läpi kulkeminen on aivan normaali osa Jumalan suunnitelmaa. Hän antaa meidän kokea vaikeuksia aika ajoin, jotta voimme turvata täysin Häneen ja Hänen Poikaansa. Ratkaisu on pitää kiinni rautakaiteesta. Näin yhä itseni pimeyden sumuissa, mutta tunsin toivoa.

Kun tuo vaikutelma häipyi mielestäni, tunsin Pyhän Hengen suloisen vakuutuksen, että koettelemukseni menisivät aikanaan ohi. Henki todisti, että taivaallinen Isä oli auttamassa. Pyyhin kyyneleet silmistäni kiitollisena siitä, että olin jälleen pystynyt tuntemaan Hengen.

Aloin uppoutua pyhiin kirjoituksiin. Koin vielä monia synkkiä päiviä, mutta minulla oli uskoa, että jos pitäisin kiinni rautakaiteesta – Jumalan sanasta (ks. 1. Nefi 11:25) – vapautuisin pimeyden sumuista. En ole varma, kuinka kauan siihen meni, mutta viimein yhtenä päivänä sain taas kokea Jumalan rakkautta. Se oli kuin lämmin auringonpaiste pitkän talven jälkeen.

Kun olen kamppaillut aika ajoin elämän haasteissa, olen muistanut lupaukseni pitää tiukasti kiinni rautakaiteesta tutkimalla pyhiä kirjoituksia ja profettojen sanoja. Tiedän, että kun joudun pimeyden sumuihin, minulla on ne välineet, joita tarvitsen nähdäkseeni tieni niiden läpi, ja lupaus lämpimästä vastaanotosta toisella puolen. ■
Juventa Vezzani, Kalifornia, Yhdysvallat

TIEDÄT, ETTÄ SE ON TOTTA!

Yhtenä päivänä, kun olin töissä tavaratalossa Oaklandissa Kaliforniassa Yhdysvalloissa, eräs ystävä kävi tervehtimässä minua ja kutsui minut päivälliselle. Hän sanoi, että kutsuisi mukaan myös kaksi mormonilähetyssaarnaajaa.

Päivällisen jälkeen lähetyssaarnaajat pystyttivät pienen tarrataulun ja alkoivat esittää minulle kysymyksiä. Minä ärsyynyin hieman. Halusin vain kuunnella heitä ja lähteä.

Keskustelun lopussa nuori Utahista kotoisin ollut lähetyssaarnaaja kuitenkin veti tuolinsa viereeni, katsoi minua silmiin, ojensi minulle Mormonin kirjan ja lausui todistuksensa.

Hän sanoi tietävänsä, että kirkko on tosi ja että minäkin voisin tietää sen lukemalla sen kirjan. Sitten hän lainasi kohtaa Moroni 10:4 ja sanoi, että jos kysyisin Jumalalta vilpittömin sydämin ja vakain aikein, Hän ilmoittaisi minulle totuuden tuosta kirjasta Pyhän Hengen voimalla.

Seuraavan viikon aikana luin useita lukuja, ja tapasimme jälleen ystäväni luona. Kolmannen keskustelumme jälkeen se utahilainen lähetyssaarnaaja sai lähetystyönsä päätökseen ja palasi kotiin.

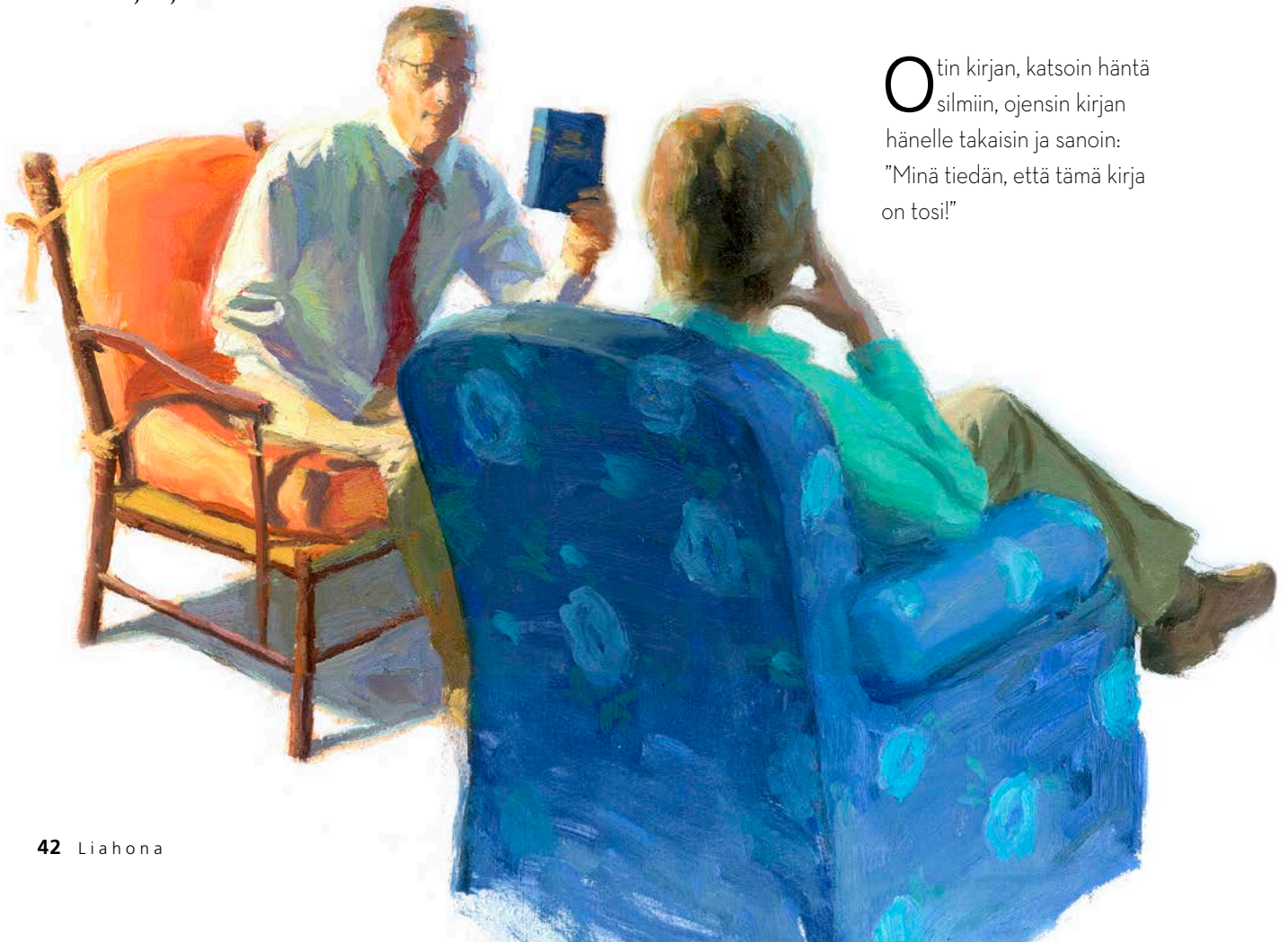
Minä jatkoin lukemista ja rukouksista joka ilta kysyen, oliko kirja totta. Yhtenä iltana rukoiltuani menin

sänkyyn ja luin useita lukuja lisää. Äkkiä kuulin äänen sanovan viisi yksinkertaista sanaa: ”Tiedät, että se on totta!”

En ollut koskaan aiemmin kuullut Hengen puhuvan minulle. Mutta tiesin silloin, että Jumala tunsu minut ja rakasti minua. Tuo tunne valtasi minut niin, etten pystynyt hillitsemään kyneleitäni. Tiesin, että minun piti liittyä Jeesuksen Kristuksen tosi kirkkoon. Ymmärsin myös, kuinka se nuori utahilainen lähetyssaarnaaja saattoi sanoa tietävänsä, että kirkko on tosi.

Liityin kirkkoon ja solmin myöhemmin avioliiton kauniin nuoren

Otin kirjan, katsoin häntä silmiin, ojensin kirjan hänelle takaisin ja sanoin: ”Minä tiedän, että tämä kirja on tosi!”

naisen kanssa Oaklandin temppelissä Kaliforniassa. Saimme kahdeksan lasta ja asuimme Kaliforniassa 33 vuotta ennen kuin muutimme Utahiin.

Muutama vuosi sitten, kun nuorin tyttäremme valmistautui lähtemään lähetystyöhön, hän kysyi, olinko koskaan yrittänyt ottaa yhteyttä siihen nuoreen lähetyssaarnaajaan, joka oli opettanut minua.

”Olen ajatellut häntä näiden monien vuosien aikana”, vastasin, ”mutta en tiedä, kuinka ottaisın häneen yhteyttä.”

Tyttäreni tuli takaisin 10 minuutin kuluttua ja sanoi: ”Tässä on hänen puhelinnumeronsa.”

Kun tavoitin tuon lähetyssaarnaajan, kävimme pitkän keskustelun. Hän pyysi sähköpostiosoitteeni, jotta hän voisi ”päivittää minulle tilanteensa”. Sähköpostiviestissään seuraavana päivänä hän kertoi minulle, ettei hän ollut kuulunut kirkkoon yli 40 vuoteen ja toivoi, etten olisi pettynyt.

”Kuinka voisin olla pettynyt?” vastasin heti hänen sähköpostiinsa. ”Sinä muutit elämäni!”

Lähettelimme toisillemme lisää sähköpostiviestejä ja sovimme tapamisesta. Ajoin pian hänen kotiinsa, ja hän kutsui minut sisään ja esitteli vaimolleen. Kun puhuimme menneistä, kysyin häneltä, onko hänellä Mormonin kirjaa. Hän meni yläkertaan ja tuli takaisin kirja mukanaan. Otin kirjan, katsoin häntä silmiin, ojensin kirjan hänelle takaisin ja sanoin: ”Minä tiedän, että tämä kirja on tosi! Jos luet kohdan Moroni 10:4 ja rukoilet sen johdosta, sinäkin voit saada todistuksen sen totuudesta.”

Muutaman seuraavan kuukauden aikana hän luki, rukoili ja teki parannusta. Pian hänen 18-vuotias poikansa kastoi hänet uudelleen kirkkoon, ja minulla oli siunaus saada konfirmoida hänet.

Tiedän, että tyttäreni sai innoitusta esittää kysymyksensä, ja tiedän, että taivaallinen Isä valmisti meitä kahta tapaamaan toisemme uudelleen 45 vuoden jälkeen. Olen oppinut Mormonin kirjan voiman. Olen myös oppinut olemaan antamatta koskaan periksi sellaisen ihmisen kohdalla, joka on eksynyt pois kirkosta. ■

Henry (Hank) Brown, Utah, Yhdysvallat

RIITIKÖ TUTKIMISENI?

Olin lukenut uskollisesti Mormonin kirjaa päivittäin teini-ikäisestä saakka. Jopa iltoina, jolloin kaaduın sänkyyn uupuneena ja tajusin, etten ollut sinä päivänä lukenut, otin kirjan ja luin ainakin muutaman jakeen.

Kaksi vuotta sitten minua pyydettiin opettamaan aamuseminaarissa Vanhaa testamenttia. Tunsin Vanhan testamentin huonommin kuin muut pyhät kirjat, joten joinakin päivinä käytin kolmesta neljään tuntia tutkimiseen ja oppiaihdeni valmistamiseen. Koska käytin niin paljon aikaa tutkimalla Raamattua ja myöhempien aikojen ilmoituksia, lakkasin lukemasta joka päivä Mormonin kirjaa. Luimme sitä perheen kanssa iltaisin, ja joskus käytin sitä satunnaisen rinnakkaisviitteen etsimiseen,

joten minusta tuntui, että tutkin päivittäin riittävästi evankeliumia.

Tammikuussa, keskellä kouluvuotta, vaarnanjohtajamme haastoi koko vaarnan lukemaan joka päivä yhden luvun Mormonin kirjaa. Vaikka mietin, kuinka löytäisin aikaa, koska opiskelin niin paljon seminaarin vuoksi, päätin, että minun pitäisi ottaa haaste vastaan. Minun piti tehdä niin paitsi vahvistaakseni itseäni myös näyttääkseni esimerkkiä lapsilleni ja oppilailleni.

Siitä hetkestä lähtien luin luvun Mormonin kirjaa joka päivä alkaessani valmistaa seminaarioppiaihettani tai valmistautuessani nukkumaan. Elämäni palasi henkeä ja voimaa, joiden en tiennyt puuttuneen. Seminaarioppiaiheeni, jotka olivat sujuneet hyvin, paranivat entisestään. Ne osat Vanhaa testamenttia, joita oli vaikea ymmärtää, alkoivat avautua. Tajusin myös, että ymmärsin paremmin Mormonin kirjaa sen johdosta, että olin tutkinut tiiviisti profeettoja ja Mooseksen lakia.

Mormonin kirjan johdannossa ovat nämä profeetta Joseph Smithin sanat: ”Sanoin veljille, että Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla.”

Mormonin kirja yhdistää kaikkı evankeliumin osat ja sisältää voimallisen todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta ja pelastussuunnitelmasta. Sen avulla kaikissa muissa elämäni asioissa on järkeä. Olen kiitollinen siitä, että Mormonin kirja on osa päivittäistä elämäni. ■

Angie Nicholas, Texas, Yhdysvallat

Vanhin
Paul B. Pieper
seitsemänkymmenen
korumista

Ilmoitettuja tosiasioita KUOLEVAISUUDESTA

Jokainen ihminen tulee maan päälle ainutkertaisiin olosuhteisiin. Ainutkertaisuudestamme huolimatta Herra on ilmoittanut kuolevaisuudessa eletävän elämän tarkoituksista sellaisia totuuksia, jotka koskevat meitä kaikkia. Hän opetti nuo totuudet ensimmäisille vanhemmillemme Aadamille ja Eevalle ja on vahvistanut ne meidän aikanamme.

Puhun näistä totuuksista ”tosiasioina kuolevaisuudesta”. Jos haluamme saada kokemuksestamme kuolevaisuudessa sen täydellisimmät siunaukset ja hyödyt, meidän täytyy ymmärtää ja hyväksyä nämä ilmoitetut tosiasiat. Se, ettemme ymmärrä niitä, tai vielä pahempaa, että tietoisesti olemme välittämättä niistä, johtaa siihen, että käytämme aikaamme maan päällä väärin, hyödyttömästi ja kenties heitämme sen täysin hukkaan.

Se, että vain saavumme maan päälle, saamme kuolevaisen ruumiin ja elämme täällä elämämme, ei riitä. Jotta aikamme täällä olisi merkityksellinen, meidän täytyy kokea Jumalan säätämät kuolevaisuuden tarkoitukset ja elää niiden mukaan – täysin,

kokonaan ja varauksetta – eikä antaa mielenkiintoisten, mukavien ja meitä miellyttävien asioiden viedä huomiotamme muualle.

Kun Aadam ja Eeva karkotettiin Eedenin puutarhasta, he saapuivat kuolevaiseseen maailmaan. Herra valmisti heitä heidän kokemukseensa kuolevaisuudessa opettamalla heille, mitä tosiasioita he kokisivat. Haluan tarkastella kolmea noista tosiasioista.

Kun aloitan, muistakaa, etteivät monet henget, jotka olivat kuolevaisuutta edeltävässä elämässä, saaneet kuolevaista ruumista, koska he eivät säilyttäneet ensimmäistä asemaansa.¹ He aikovat estää meitä kokemasta kuolevaisuuden täyteyttä. He pyrkivät pitämään meidät erossa kokemuksista, jotka johtavat iankaikkiseen onneemme.

Tosiasia numero 1: Työ auttaa meitä kehittämään ominaisuuksia ja luonteenpiirteitä, jotka ovat iankaikkisen elämän kannalta välttämättömiä.

Jumala sanoi Aadamille: ”Kasvot hiessä sinun on syötävä leipäsi,

kunnes palaat maahan” (Moos. 4:25; ks. myös 1. Moos. 3:19). Jotkut ihmiset pitävät Herran sanoja kielletyn hedelmän syömisestä koituneena kirouksena Aadamille ja hänen jälkeläisilleen. Minä kuulen nämä sanat kuitenkin rakastavan Isän sanoina, joilla Hän selittää nuorelle ja kokemattomalle pojalle sen langenneen, kuolevaisen maailman olosuhteita, jossa tuo poika tulee pian elämään.

Kuten maanpäällinen isä valmistaa poikaansa lähtemään kotoa, Isä auttoi ensimmäistä ihmistä valmistautumaan siihen, millaista on elää omillaan poissa kotoa. Hän selitti, että työ oli uusi tosiasia – yksi kuolevaisuuden tosiasia.

Taivaallinen Isä tiesi, että Aadamin ja Eevan pitäisi pian taistella luonnonvoimia ja jopa itse maata vastaan. Toisin kuin heidän kokemuksensa Eedenin puutarhassa, jossa he saivat kaiken valmiina, selviytyminen elämästä kuolevaisuudessa vaatisi fyysisistä ja henkistä ponnistelua, hikeä, kärsivällisyyttä ja sinnikkyyttä.

Se, että oppii tekemään työtä – että koulutamme mieltämme,

**Välttäkäämme
ihmisten käsitysten
luomat harhakuvat
ja pitäkäämme kiinni
Jumalan ilmoittamista
tosiasioista,
jotta matkamme
kuolevaisuudessa olisi
antoisa, täysi ja aito.**

ruumistamme ja henkeämme ja pidämme ne kurissa, jotta voimme ponnistella, olla tuotteliaita, saavuttaa tavoitteita ja edistyä – on jokaisen elämän perustavaa laatua oleva tosiasia kuolevaisuudessa. Se on yksi niistä tavoista, joilla meistä tulee Jumalan kaltaisia ja joilla toteutamme Hänen tarkoituksiaan maan päällä. Taivaallinen Isä, Jeesus Kristus ja Pyhä Henki tekevät kaikki työtä. Heidän työnsä ja Heidän kirkkautensa on ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39). Tosiasia on se, ettei kirkkautta voi olla ilman työtä.

Yksi pääasiallisista syistä, miksi ihmisten pitää tehdä työtä, on perheen elättäminen. Asiakirjassa ”Perhe – julistus maailmalle” mainitaan ”elättäminen” yhdeksi kolmesta erityisesti miehille annetuista tehtävistä.² Miehellä, joka osaa tehdä työtä ja elättää itsensä, on luottamus siihen, että hän voi mennä naimisiin ja elättää vaimon ja lapset.

Piispa H. David Burton, entinen kirkon johtava piispa, on sanonut: ”Työn tekeminen – rehellisesti ja tuottavasti – tuo tyytyväisyyttä ja omanarvontuntoa. Kun olemme tehneet kaiken voitavamme ollaksemme omavaraisia, pitääksemme huolen omista ja perheemme tarpeista, voimme kääntyä Herran puoleen luottavaisina ja pyytää, mitä meiltä kenties vielä puuttuu.”³

Saatana on alati valppaana tekemään tyhjäksi Jumalan tarkoitukset ja saattamaan tuhoon kuolevaisuuden kokemuksemme. Vastaiskuna Isän tähdentämälle työlle vastustaja on

saanut meidän aikanamme monet vakuuttumaan siitä, että ensisijainen tavoite elämässä on välttää työntekoa. Nykyajan yhteiskunnissa monet ihmiset keskittyvät etsimään työpaikkaa, jossa maksetaan hyvin mutta vaaditaan vähän, sijoituksia tai hankkeita, joissa voi ansaita paljon ilman ponnisteluja, ja sellaisia ohjelmia, joilla kustannetaan se, mitä he haluavat, ilman heille koituvia kuluja. Jotkut pyrkivät välttämään työtä lainaamalla rahaa ja elämällä rahalla, jota he eivät aio koskaan maksaa takaisin. He eivät halua tehdä työtä, budjetoida eivätkä säästää, ennen kuin he kuluttavat. Kirkon johtajat ovat antaneet neuvon, että meidän tulee tehdä työtä sen eteen, mitä hankimme, ja välttää ”velkaa paitsi kaikkein tärkeimpiä tarpeitamme varten”⁴.

Eräs toinen salakavala taktiikka, jota vastustaja käyttää tähän sukupolveen, on se, että hän kanavoi ihmisten luontaisen halun tehdä työtä ja saavuttaa tavoitteita virtuaaliin umpikujiin. Jumala asetti nuoriin miehiin halun kilpailla ja saavuttaa tavoitteita siinä tarkoituksessa, että he käyttävät tätä halua tullakseen uskollisiksi perheen elättäjiksi. Nuoruudessamme tämä halu voidaan kanavoida akateemisiin, urheilullisiin tai muihin tavoitteisiin, jotka opettavat osaltaan sinnikkyyttä, itsekuria ja työntekoa. Saatana voi kuitenkin tarttua hienovaraisesti tuohon haluun ja kanavoida sen videopelien virtuaalimaailmaan, joka nielee aikaa ja intoa ja voi johtaa riippuvuuteen.

Vaikka pelaisitte videopeliä kuinka ahkerasti tahansa, virtuaalityö ei voi koskaan tuoda teille sitä tyydytystä,

jonka todellinen työnteko antaa. Todellinen työnteko on ponnistelua, sinnikkyyttä, kärsivällisyyttä ja itsekuria, jotta voi omaksua arvokasta tietoa, suorittaa tarvitun työn tai saavuttaa haastavan tavoitteen.

Ellemme opi täällä kuolevaisuudessa tekemään työtä, me emme saavuta täysiä mahdollisuuksiamme ja täyttä onnea tässä elämässä emmekä omaksu niitä ominaisuuksia ja luonteenpiirteitä, jotka ovat iankaikkisen elämän kannalta välttämättömiä.

Tosiasia numero 2: Iankaikkisessa avioliitossa me voimme saada kaikki ne siunaukset, jotka taivaallinen Isä haluaa antaa meille.

Herra on luvannut pappeuden valassa ja liitossa:

”[Niistä], jotka ovat uskollisia, niin että saavat nämä kaksi pappeutta, joista minä olen puhunut, – – tulee – – Abrahamin jälkeläisiä ja Jumalan kirkko ja valtakunta ja valitut.

Ja myös kaikki ne, jotka ottavat vastaan tämän pappeuden, ottavat vastaan minut, sanoo Herra;

– – se, joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan minun Isäni;

ja se, joka ottaa vastaan minun Isäni, ottaa vastaan minun Isäni valtakunnan; sen tähden kaikki, mitä minun Isälläni on, annetaan hänelle.

Ja tämä on sen valan ja liiton mukaista, joka kuuluu pappeuteen.” (OL 84:33–35, 37–39.)

Rakastava Isämme haluaa kaikkien lastensa saavan kaiken – täyteyden, Hänen täyteytensä. Saadaksesen tämän täyteyden ”ihmisen on astuttava tähän pappeuden järjestykseen [mikä

tarkoittaa uutta ja ikuista avioliittoa]” (OL 131:2).

Iankaikkinen avioliitto ja kaikki se, mitä sen tarkoituksena on auttaa meitä oppimaan ja kokemaan, on avain kaikkien niiden taivaallisen Isän siunausten saamiseen, jotka Hän haluaa antaa lapsilleen. Vain perhe – mies ja nainen, jotka elävät kelvollisina menemään Herran huoneeseen ja jotka on sinetöity toisiinsa – voi tulla kelvolliseksi siihen. Pappisuuden täydet siunaukset saadaan yhdessä avioparina tai sitten ei ollenkaan.

On kiinnostavaa, että pappisuuden valassa ja liitossa Herra käyttää verbejä *saada* ja *ottaa vastaan*. Hän ei käytä verbiä *asettaa*. Juuri temppelessä mies ja nainen – yhdessä – saavat ja ottavat vastaan sekä Aaronin pappisuuden että Melkisedekin pappisuuden siunaukset ja voiman. Kun aviopari on ottanut vastaan nämä siunaukset Herran huoneessa, niin ensisijaisesti juuri perhe-elämässä he kehittävät jumalallisia ominaisuuksia ja luonteenpiirteitä – uhrautumalla toistensa hyväksi ja palvelemalla toisiaan, rakastamalla toisiaan täydessä uskollisuudessa ja olemalla yhtä rakkaudessaan toisiaan ja Jumalaa kohtaan.

Täyteys, pappuus, perhe – nämä kolme toisiinsa liittyvää sanaa kiteytyvät iankaikkisen avioliiton tosiasiasa. Se, että teemme kaiken voitavamme, jotta iankaikkisesta avioliitosta tulisi todellisuutta eläessämme kuolevaisuudessa, varmistaa, ettemme tuhlaa aikaamme maan päällä.

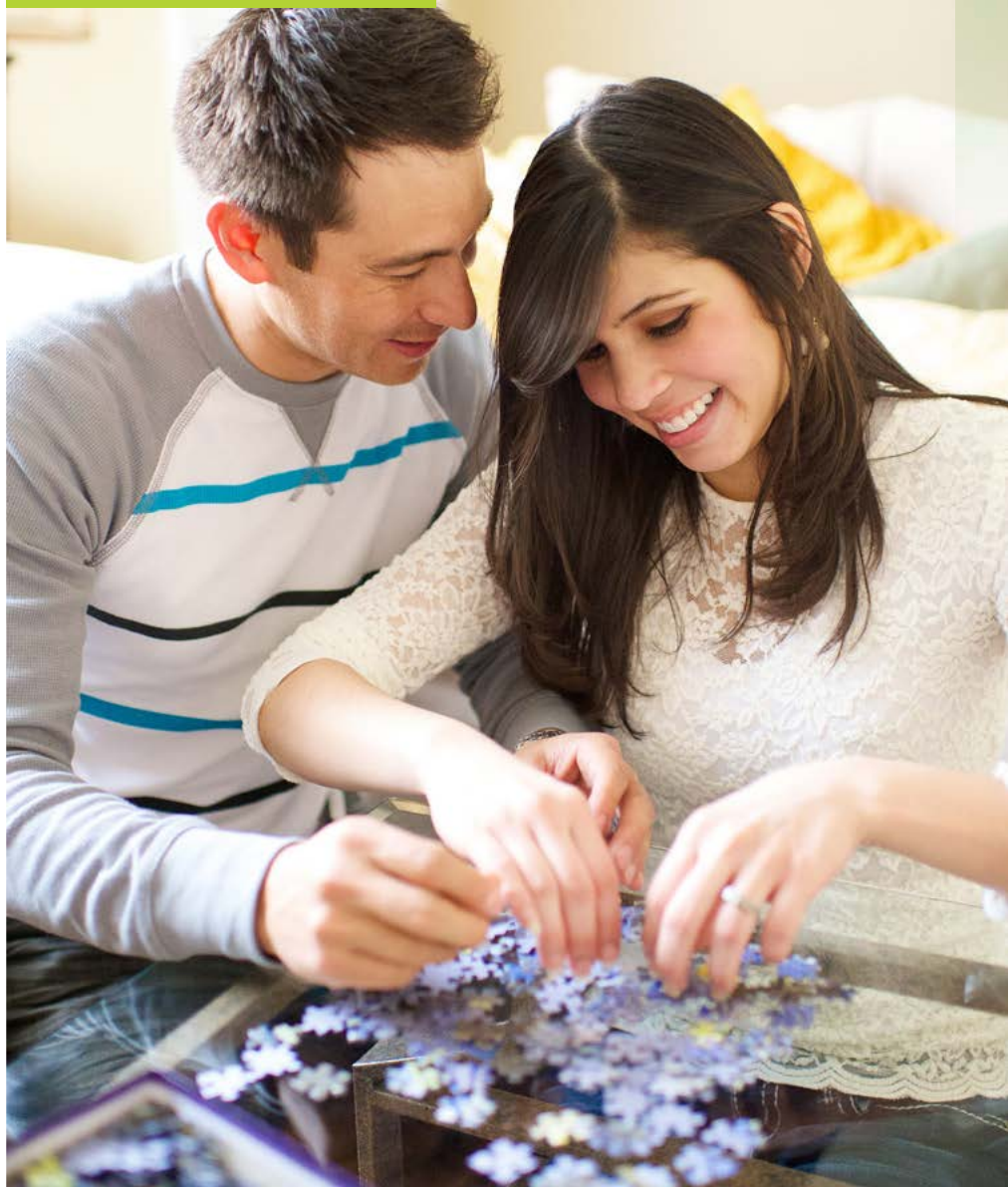
Saatana, ainainen petkuttaja, on liikkeellä meidän aikanamme väärin-
telemässä kuolevaisuuden tosiasioita

ja esittämässä ne virheellisesti. Hän tekee tosissaan töitä hävittääkseen avioliiton todellisen merkityksen ja tärkeyden ihmisten mielestä. Muutamille hän myy valhetta, ettei avioliitto ole tarpeen, että rakkaus riittää. Toisten kohdalla hän yrittää käyttää uusia lainmukaisia määritelmiä avioliitosta

oikeuttaakseen moraalittomia suhteita. Niiden kohdalla, jotka uskovat avioliittoon sellaisena kuin Jumala on sen määritellyt, hän vähentää sen tärkeyttä suhteessa koulutukseen ja taloudelliseen turvaan. Hän luo pelkoa avioliiton tuomista uhrauksista ja vaikeuksista. Pelon jähmettäminä monet istuvat mitään tekemättä toiminnan kohteina sen sijaan että etenisivät ja toimisivat uskossa.

Jotkut, jotka kokevat todellisten ihmissuhteiden rakentamisen vaatimukset ylivoimaisiksi mutta janoavat toveruutta ja läheisyyttä, joutuvat

**Iankaikkinen
avioliitto on avain
kaikkien niiden
taivaallisen Isän
siunausten saamiseen,
jotka Hän haluaa
antaa lapsilleen.**

väärän toivon viekoittelemina virtuaalimaailmaan. Heidän yrityksensä kokea läheisyyttä virtuaalisesti eivät voi tuoda muuta kuin entistä suurempaa tyhjyyttä, kaipausta ja häpeää. Moni tulee vedetyksi merkityksettomään etsiskelyyn yhä uudelleen, kunnes heidän tavastaan muodostuu riippuvuus, jota ei pysty koskaan tyydyttämään.⁵ He joutuvat kierteseen, joka vähitellen tuhoaa heidän tahtonsa pysyä lujana. Heillä on yhä tahdonvapaus mutta ei riittävästi toivoa siitä, että he kykenisivät vastustamaan kiusauksia. Joutuessaan tähän verkkoon he ovat vaarassa menettää sen täyteen ja ilon, joka koituu yhdestä suurenmoisimmista kuolevaisuuden tosiasioista – iankaikkisesta avioliitosta.

Jos olette joutuneet tähän verkkoon, hakekaa apua. Älkää jääkö odottamaan. Jos jätte, kasvunne

ja edistymisenne kuolevaisuudessa viivästy.

Tutkikaa elämäännne. Huolehtikaa siitä, etteivät avioliittoon liittyvät väärät ajatukset ole hämärtäneet mieltänne. Muistakaa, että onnistuneet avioliitot rakentuvat ”uskon, rukouksen, parannuksen, anteeksiannon, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja tervehkeisen virkistystoiminnan periaatteille”⁶.

Alkakaakaan tänään opetella noita ominaisuuksia henkilökohtaisessa elämässänne. Kun teette niin, Herra avaa teille keinon ottaa vastaan niiden

**Aadam ja Eeva
ymmärsivät,
että lasten
synnyttäminen
on tärkeä
kuolevaisuuteen
kuuluva tosiasia.**

siunausten täyteen, jotka Hän on valmistanut lapsilleen – uuden ja ikuisen avioliiton. Älkää salliko sitä, että kuolevaisuutenne ”hävitettäisiin täysin” (JS–H 39).

Tosiasia numero 3: Lasten saaminen ja kasvattaminen auttaa meitä kehittämään kykyämme tulla Jumalan kaltaisiksi.

Silloin kun Jumala ”siunasi” eli sinetöi Aadamin ja Eevan luodakseen ensimmäisen perheen maan päälle⁷, Hän antoi heille käskyn: olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa (ks. 1. Moos. 1:28; Moos. 2:28). Avioliitto ja lapset kuuluvat yhteen. Niitä lisääntymisen voimia, jotka tekevät syntymisen kuolevaisuuteen mahdolliseksi, tulee käyttää ainoastaan miehen ja naisen kesken, jotka on laillisesti ja lainmukaisesti vihitty aviomieheksi ja vaimoksi.⁸

Aadam ja Eeva ymmärsivät, että lasten synnyttäminen on tärkeä kuolevaisuuteen kuuluva tosiasia. He noudattivat Jumalan käskyä, ”ja Aadam yhti vaimoonsa, ja tämä synnytti hänelle poikia ja tyttöjä, ja he alkoivat lisääntyä ja täyttää maata” (Moos. 5:2). Meidän aikamme profeetat ovat julistaneet, että ”Jumalan lapsilleen antama käsky lisääntyä ja täyttää maa on yhä voimassa”⁹.

Nykyajan maailmassa monet ihmiset eivät kuitenkaan enää usko, että ”lapset ovat Herran lahja” (Ps. 127:3).

Joitakin vuosia sitten luokseni tuli pari, joka oli menossa naimisiin. He pyysivät minulta neuvoa lasten hankkimisesta. Muistutin heitä käskystä, jonka he saivat, kun heidät

sinetöitäisiin, ja annoin heille neuvon, että he voisivat pitää tämän käskyn neuvottelemalla siitä Herran kanssa. Muistutin heille, että se on käsky aivan kuten kymmenykset, lepopäivän pyhittäminen ja muut käskyt. Kun liitto on solmittu, kysymys ei ole siitä, pitääkö tuo liitto, vaan siitä, kuinka pitää se siten, että se on Herran mielen mukainen ja Hän hyväksyy sen.

Seurasin heitä, kun he aloittivat avioelämänsä. Miehellä oli vuosi jäljellä alempia korkeakouluopintoja, ja vaimolla oli vielä vuosi jäljellä opiskelua maisterintutkintoon. He tunsivat saavansa innoitusta perustaa perheen heti – huolimatta opiskeluista ja tulevia työpaikkoja koskevasta epävarmuudesta. Ei ollut helppoa eikä ajankohtaan sopivaa hankkia lasta niin pian. Miehen oli etsittävä työpaikka, heidän piti muuttaa ja vaimon piti suorittaa opiskelunsa loppuun. He kokivat paineita ja tekivät uhrauksia. Miehen oli kiiruhdettava joka päivä kotiin hoitamaan vauvaa, kun vaimo kirjoitti tutkielmaansa ja suoritti käytännön harjoittelua. Vaimo opiskeli ja kirjoitti imettämisen ja vaipanvaihdon välissä.

Herra on siunannut heitä ja auttanut heitä menestymään. Vaikka monet muut jäivät työttömiksi vuoden 2008 taantumassa, mies säilytti työpaikkansa ja sai ylennyksen. Koska he elivät säästäväisesti, heillä ei ole muuta velkaa kuin asuntolaina, ja he ovat sittemmin kyenneet maksamaan maisterintutkinnon kustannukset ottamatta velkaa. Koko tämän ajan he ovat saaneet arvokkaita opetuksia, joita vain vanhemmuus voi tuoda.

Lasten synnyttäminen ei ole helppoa eikä mukavaa, mutta se on käsky, joka auttaa meitä saamaan kuolevaisuuden todelliset siunaukset.

Suuri lahja

Kuolevaisuus on yksi suurimmista lahjoista, mitä Isämme on meille antanut. Hän rakastaa meitä ja haluaa meidän käyttävän tätä lahjaa täysin ja kokonaan. Vain hyväksymällä ne tosiasiat, jotka Jumala on ilmoittanut, ja keskittymällä niihin me voimme täyttää ne tarkoitukset, joiden vuoksi tulimme maan päälle. Saatana tietää, ettei hän voi mitenkään estää meitä saamasta ruumista, joten hän yrittää ohjata meidät pois niistä tarkoituksista, joihin se luotiin – työnteosta, avio- liitosta ja lasten saamisesta.

Eläkäämme päämäärätietoisina ja täynnä tarkoitusta, ettemme lopussa huomaisi, että olemme käyttäneet aikamme maan päällä erossa niistä ilmoitetuista kuolevaisuuden tosiasioista, jotka ovat välttämättömiä saavuttaaksemme tarkoituksemme täällä. Välttääkäämme ihmisten käsitysten luomat harhakuvat ja pitäkäämme kiinni Jumalan ilmoittamista tosiasioista, jotta matkamme kuolevaisuudessa olisi antoisa, täysi ja aito. ■

Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksen hartaustilaisuudessa 19. helmikuuta 2013 pidetystä puheesta "The Realities of Mortality" [Tosiasioita kuolevaisuudesta]. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa web.byui.edu/devotionalsandspeeches.

VIITTEET

1. Ks. Abr. 3:26, 28.
2. Ks. "Perhe – julistus maailmalle", *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
3. H. David Burton, "Työn siunaus", *Liahona*, joulukuu 2009, s. 37.

LUPAUS IANKAIKKISESTA LISÄÄNTYMISESTÄ

"Niitä, jotka eivät mene naimisiin tai eivät voi saada lapsia, ei jätetä vaille niitä iankaikkisia siunauksia, joita he tavoittelevat mutta jotka eivät ole toistaiseksi heidän ulottuvillaan. Me emme aina tiedä, kuinka tai milloin siunaukset tulevat, mutta iankaikkisen lisääntymisen lupausta ei kielletä keneltäkään uskolliselta ihmiseltä, joka tekee pyhiä liittoja ja pitää ne."

Presidentti Boyd K. Packer (1924–2015), kahdentoista apostolin koorumin presidentti, "Todistaja", *Liahona*, toukokuu 2014, s. 95.

4. Neil L. Andersen, "Kunnioitus Jumalaa kohtaan on viisauden alku", *Liahona*, tammi-kuu 2013, s. 26; ks. myös Robert D. Hales, "Kaukonäköinen huolehtiminen – ajallisesti ja hengellisesti", *Liahona*, toukokuu 2009, s. 7–10.
5. Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: "Riippuvuus on luonnollisen ihmisen himoa, eikä sitä voi milloinkaan tyydyttää" ("Kaukonäköinen huolehtiminen – ajallisesti ja hengellisesti", s. 10).
6. "Perhe – julistus maailmalle".
7. Ks. Joseph Fielding Smith, *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 115, osa 2, s. 74.
8. "Perhe – julistus maailmalle".
9. "Perhe – julistus maailmalle".

”Sen vuoksi teidän täytyy

PONNISTELLA ETEENPÄIN

LUJINA KRISTUKSESSA,

niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Ja nyt, jos te ponnistelite eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.” (2. Nefi 31:20.)

ETEENPÄIN PONNISTELEMISEN SIUNAUKSIA

Nuorten Miesten ylin johtokunta

Uskollisena kirkon jäsenenä eläminen tuo hämmästyttäviä siunauksia. Mutta se ei tarkoita, etteikö elämä olisi toisinaan vaikeaa. Mainita voisi vaikkapa kiusaukset, petolliset ystävät ja perheen tuomat haasteet. Monet asiat yrittävät vetää sinua pois liittopolulta.

Siksi tämän vuoden toimintailtojen johtoaiheen, ponnistelkaa eteenpäin lujina Kristuksessa (ks. 2. Nefi 31:20),

sisältämä sanoma on niin voimallinen. Kun ponnistele eteenpäin lujana Kristuksessa pysyen uskollisena liitoillesi, niin Jumala voi tehdä sinun hyväksesi ja sinun avullasi ihmeellisiä asioita. Ja samalla Hän voi auttaa sinua tuntemaan toivoa, lohtua ja rauhaa.

Sen profeetta Joseph Smith tiesi

Ylijohtaja Stephen W. Owen (keskellä), ensimmäinen neuvonantaja Douglas D. Holmes (vasemmalla) ja toinen neuvonantaja M. Joseph Brough (oikealla)

erittäin hyvin. Hän oli vasta 14-vuotias saadessaan ensimmäisen näyn. Kun hän polvistui rukoilemaan pyhässä lehdossa, jokin näkymätön voima kävi häneen käsiksi niin uskomattomassa määrin, että se uhkasi tuhota hänet. Vain käyttämällä kaiken voimansa Jumalan avuksi huutamiseen hän pelastui ja Isä ja Poika ilmestyivät hänelle.

Josephin kertoessa myöhemmin kokemuksestaan hänen ystävänsä ja paikalliset johtohenkilöt pilkkasivat häntä (ks. JS-H 15–17, 21–26). Tuo vaino ei päättynyt koskaan, ja lopulta 24 vuotta myöhemmin se vaati hänen henkensä.

Mutta Joseph ponnisteli eteenpäin toivon turvin, ja hän

KASTE

SAKRAMENTTI

teki sen ilomielin ollessaan Herran palveluksessa. Kun hän pysyi lujana Kristuksessa ja osoitti uskoa teke-mällä oikein, Jumala siunasi ja tuki häntä. Ja Jumala tekee samoin sinun kohdallasi.

Ponnistele siis eteenpäin. Sitoudu elämään evankeliumin mukaan. Pidä katseesi lujasti kiinnitettynä Vapahta-jaan. Pyri saamaan ”täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaik-kia ihmisiä kohtaan”. Kestitse itseäsi Kristuksen sanoilla. Palvele pappeu-den johdolla. Pyri olemaan sitä, mitä Jumala haluaa sinun olevan.

Kun ponnistelet eteenpäin ian-kaikkiseen elämään johtavalla polulla tehden liittoja ja pitäen ne, me todis-tamme, että koet onnea. ■

suuntaa varten. Löydät siitä jumalallisia käskyjä *suuntaan, toimintaan, asenteeseen, oppimiseen ja luvattuihin palkin-toihin* ponnistelustasi. Tarkastellaanpa joitakin tämän jakeen avainsanoja.

Ponnistella eteenpäin viittaa siihen, että sinua vaaditaan todella ponnistelemaan joitakin vastustavia voimia vastaan. Meidän on käytettävä tarmoa evankeliumin mukaiseen elä-mään, koska ympärillämme on Juma-lan käskyjen vastainen maailma.

Oletko sinä **luja** Kristuksessa? Oletko järkkymätön uskollisuudessasi Häntä kohtaan?

Jos ”pysyt Hänessä” (ks. Joh. 15:4) ja noudatat Hänen opetuksiaan, niin sinä olet tosiaan luja ja sinua varmasti siunataan.

Toivosi ja rakkautesi Juma-laa ja ihmisiä kohtaan lisääntyy,

kun ymmärrät henkilökohtaisesti, mitä on Jumalan rakkaus, ja tun-net sitä. Tämä ymmärrys kasvaa, kun **kestitset itseäsi Kristuk-sen sanoilla** eli kun kiitollisena ja määrätietoisesti toteutat Kristuksen sanoja omassa elämässäsi.

Ja lopuksi, sinun täytyy **kestää!** Kuulostaako se ankealta ja työläältä? Itse asiassa *kestäminen* voi tarkoittaa sitä, että teet edelleenkin niitä hyviä asioita, joita nytkin teet – että olet uskollinen pyrkimyksessäsi pon-nistella eteenpäin. Kun pysyt lujasti evankeliumin polulla, sinä kestät.

Onko se sen arvoista? KYLLÄ! Rakastava taivaallinen Isämme haluaa meidän palaavan luokseen, saavan **iankaikkisen elämän** Hänen luo-naan, koska Hän tietää, että siellä me voimme kokea todellista, kestäväää onnea ja iloa paljon enemmän kuin kykenemme nyt kuvittelemaan. Siitä syystä kohdassa 2. Nefi 31:20 Hän on esittänyt niin selkeästi ja yksityiskohtaisesti, mitä Hänen luokseen palaami-nen edellyttää. Me voimme tehdä sen Hänen avullaan. Hän valmistaa meille aina keinon tehdä sen, mitä Hän käskee. ■

JATKA ETEENPÄIN

Nuorten Naisten ylin johtokunta

Oletko ajatellut sitä, minne olet matkalla ja minne haluat päätyä? Toimintailtojen johtoihe vuodelle 2016 on 2. Nefi 31:20, ja tästä yhdestä jakeesta saat seitsemän kiintopistettä elämäsi

Ylijohtaja Bonnie L. Oscarson (keskellä), ensimmäinen neuvonantaja Carol F. McConkie (vasemmalla) ja toinen neuvonantaja Neill F. Marriott (oikealla)

PAPPEUS

TEMPPELIENDAUMENTTI

TEMPPELIAVIOLIITTO

2. Nefi 31:20

Tämän vuoden toimintailtojen johtoaihe auttaa meitä näkemään, kuinka me voimme kulkea eteenpäin ja pysyä samalla lujina.

KESTÄTTE LOPPUUN ASTI

”Sen koetuksen tarkoituksena, jonka rakastava Jumala on asettanut

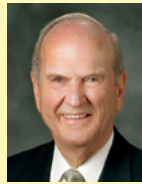
eteemme, ei ole nähdä, pystymmekö me kestämaan vaikeuden. Sen tarkoituksena on nähdä, pystymmekö me kestämaan sen hyvin. Me läpäisemme koetuksen osoittamalla, että me muistamme Hänet ja Hänen meille antamansa käskyt.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Herran voimassa”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 17.

TE SAATTE IANKAIKKISEN ELÄMÄN

Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta Isä on luvannut meille iankaikkisen elämän – että tulemme Hänen kaltaisikseen – jos teemme tiettyjä asioita. Tässä on joitakin pyhien kirjoitusten kohtia, joissa mainitaan muutamia noista asioista:

- Joh. 3:15; 6:54
- Moroni 7:47
- OL 5:22; 101:38; 133:62
- Moos. 6:59.

KESTITEN ITSEÄNNE KRISTUKSEN SANOILLA

”Kestitseminen tarkoittaa enemmän kuin maistamista. Kestitse-

minen tarkoittaa nauttimista. Nautimme pyhistä kirjoituksista tutkimalla niitä ihanan löytämisen ja uskollisen kuuliaisuuden hengessä. Kun kestitsemme itseämme Kristuksen sanoilla, – – niistä tulee kiinteä osa omaa luonnettamme.”

Presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ”Pyhien kirjoitusten tarjoaman ohjauksen mukaan eläminen”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 21.

20 Sen vuoksi teidän täytyy ”ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen ”toivon kirkkaus ja ”rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Ja nyt, jos te ponnistlette eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja ”kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.

RAKKAUS JUMALAA JA KAIKKIA IHMISIÄ KOHTAAN

”Rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan” kattaa kummankin kahdesta suurimmasta käskystä (ks. Matt. 22:37–40). Toinen tällaista tunnetta kuvaava ilmaus voisi olla *Kristuksen puhdas rakkaus* (ks. Moroni 7:47).

TÄYDELLINEN TOIVON KIRKKAUS

”Vaikka heikko toivo jättää meidät meidän mielialojemme ja tapah-

tumien armoille, ’toivon kirkkaus’ synnyttää loistavia yksilöitä. Heidän loistonsa näkyy, ja se auttaa heitä näkemään muutakin! – – Joskus synkimmässä pimeydessä ei ole mitään ulkoista valoa – vain sisäinen valo opastamassa ja vahvistamassa.”

Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista, ”Toivon kirkkaus”, *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 33.

PONNISTELETTE ETEENPÄIN

Mitä sinun tulee tehdä, kun ponnistete eteenpäin iankaikkiseen elämään johtavalla polulla? Lue, mitä ihmiset Lehin näyssä elämän puusta tekivät (ks. 1. Nefi 8:30). Tuleeko mieleesi muita esimerkkejä pyhistä kirjoituksista?

LUJINA KRISTUKSESSA

Lujuus tarkoittaa sitä, että pysyy vahvana eikä horju. Lujuus Kristuksessa tarkoittaa horjumaton uskoa Häneen ja kuuliaisuutta Hänen käskyilleen mukaan lukien toimitusten vastaanottaminen ja liittojen tekeminen ja pitäminen.

Toimituksen huomautus: Tämän sivun tarkoituksena ei ole olla täydellinen selvitys valitusta seminaarin pyhien kirjoitusten hallittavasta jakeesta vaan lähtökohta omaan tutkimiseesi.

PONNISTELKAA ETEENPÄIN

LUJINA KRISTUKSESSA.
2. NEFI 31:20

TIETO TAIVAALLISESTA ISÄSTÄ:

VALTAVAN LAAJA TUTKIMUSAIHE

Rukoilet taivaallista Isää, mutta oletko koskaan miettinyt, millainen Hän on? Tai miksi ihmeessä Hän auttoi sinua äskettäin löytämään kadonneet avaimet? Tai kuinka hyvin Hän tuntee sinut? Tai kuinka Hän on yhteydessä sinuun?

Onneksi koskaan ei ole liian myöhäistä hankkia lisää tietoa Jumalasta. Nyt sinulla on tilaisuus alkaa tutkia pyhiä kirjoituksia valtavan laajasta aiheesta, niin että voit saada tarkalleen tietää, miksi maailmankaikkeuden Jumala – jolla on useita miljjardeja henkilapsia – ajattelee sinua.

Voit kuitenkin olla vaikeaa aloittaa niin valtavan aiheen tutkiminen, joten anna tämän kaavion ohjata sinut alkuun.

Voit joka päivä valita kaaviosta yhden kysymyksen. Kun noudatat ohjeita ja vastaat kysymyksiin, yritä miettiä suhdettasi taivaalliseen Isään. Mieti Hänen rooliaan elämässäsi ja kysy itseltäsi, mitä voisit tehdä päästäksesi lähemmäksi Häntä. ■

**SUNNUNTAIN
OPPIAIHEET**

.....
Tämän kuukauden aihe:

Jumaluus

Millainen Jumala edes on?

Matt. 7:9-11
1. Joh. 1:5
Et. 3:12

MERKITYKSELLISTÄ AIKAA HÄNEN KANSSAAN

"Vahvistaaksemme suhdettamme Jumalaan me tarvitsemme merkityksellistä aikaa Hänen kanssaan kahden kesken. Hiljainen keskittyminen päivittäiseen henkilökohtaiseen rukoukseen ja pyhien kirjoitusten tutkimiseen ja pyrkimys olla aina voimassa olevan temppeleisuosituksen haltija – nämä ovat joitakin viisaita asioita, joihin meidän tulee sijoittaa aikaamme ja ponnistuksemme päästäksemme lähemmäksi taivaallista Isäämme. Ottakaamme vaari Psalmeissa olevasta kehotuksesta: 'Lakatkaa te huolehtimastai Tietäkää, että minä olen Jumala.' [Ps. 46:1.]"

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, "Asioista, joilla on eniten merkitystä", *Liahona*, marraskuu 2010, s. 22.

Mitkä sanat kiinnittivät huomiosi?
Toistettinko joitakin sanoja? Etsi ne sanakirjasta tai Pyhien kirjoitusten oppaasta.

Kuinka taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ovat samanlaisia ja silti erilaisia?

Joh. 3:16, 35

Morm. 7:5-7

Joh. 17:20-23

Valmista perheillan oppiaihe siitä, mitä olet oppinut.

Kuinka voin oppia tuntemaan taivaallista Isää?

Joh. 14:6-9

1. Joh. 4:7

Alma 30:44

Oppi ja liitot 132:22-24

Tee sivustolla lds.org hakuja avainsanoista, joita löysit pyhistä kirjoituksista. Käy sivulla lds.org/media-library katsomassa jokin aiheeseen liittyvä video.

Maan päällä on miljardeja ihmisiä! Kuinka taivaallinen Isä voi mitenkään tuntea minut?

1. Sam. 16:7

Luuk. 12:6-7

Ps. 82:6

OL 93:23

Mikä on kunkin pyhien kirjoitusten kohdan pääajatus? Yritä tiivistää se korkeintaan viiteen sanaan.

Meitä on käsketty puhumaan taivaalliselle Isälle rukouksessa. Mutta kuinka taivaallinen Isä puhuu minulle?

OL 1:38

OL 8:2-3

OL 9:8-9

Kuinka sinä puhut Jumalalle? Mitä voisit muuttaa sen perusteella, mitä olet oppinut?

Onko sinulla jokin muu kysymys taivaallisesta Isästä, Jeesuksesta Kristuksesta tai Pyhästä Hengestä? Kirjoita se muistiin ja käytä sitä jatkaessasi pyhien kirjoitusten tutkimista sen jälkeen kun kaavion kysymykset loppuvat. Äläkä unohda, että voit aina käyttää sellaisia lähdeoteoksia kuten Pyhien kirjoitusten opas, Lujana uskossa ja Saarnatkaa minun evankeliumiani saadaksesi lisää tietoa siitä, mitä tutkit!

Moroni, äitini ja opetus elämäni varten

*Tämä opetus Mormonin kirjasta auttoi minua tietämään,
etten ole koskaan hengellisesti yksin.*

Louisa Hoe

Moni asia muuttui kohdallani sinä vuonna, kun täytin 17. Olin siirtymässä uuteen kouluun ja aloittamassa kolmatta vuottani seminaarissa. Sen lisäksi minulla oli myös uusi seminaarinopettaja: oma äitini.

Mainitsinko, että olin ainut oppilas hänen luokassaan? Koska koulu, johon olin siirtymässä, oli tunnin juna-matkan päässä asuinpaikastamme, äiti päätti opettaa minulle aamuseminaaria kotona, jotta ehtisin kouluun ajoissa. Oli hienoa, että hän opetti minua joka päivä, mutta oli se myös vähän hermoja raastavaa. Minun oli keskitettävä häneen koko huomioni, mikä oli erityisen vaikeaa kello 5.30 aamulla.

Mormonin kirjaa tutkiessamme tulimme Moronin kohdalle, profeetan, jota todella ihailen. Olen kuitenkin

aina miettinyt: Miksi Moroni oli yksin? Miksi taivaallinen Isä ei lähettänyt jotakuta hänen seurakseen? Miksi

Moroni ei valittanut, kun Herra jätti hänet aivan yksin päättämään Mormonin kirjan?

KOTI - EVANKELIUMIN OPPIMISEN TYÖPAJA

”Yksi paikka, jossa me pyrimme parhaiten täyttymään valolla ja totuudella, on kotimme. – Perhe on Herran työpaja maan päällä auttamassa meitä oppimaan evankeliumia ja elämään sen mukaan. Tullessamme perheeseemme saamme pyhän velvollisuuden auttaa toistemme hengellisessä vahvistamisessa.

Luja iankaikkinen perhe ja Hengen täyttämä koti eivät ole itsestäänselvyys. Ne vaativat paljon ponnistelua, ne vaativat aikaa, ja ne edellyttävät, että jokainen perheenjäsen tekee osansa. Jokainen koti on erilainen, mutta jokainen koti, jossa edes yksi sen jäsenistä etsii totuutta, voi vaikuttaa.”

Cheryl A. Esplin, ensimmäinen neuvonantaja Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, ”Täyttäkäämme kotimme valolla ja totuudella”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 8.

IDEOITA EVANKELIUMIN OPPIMISEEN JA SEN MUKAAN ELÄMISEEN KOTONA

NUORILLE

Kirjoita muistiin hengelliset keho-

tukset. Se, että kirjoitat muistiin vaikutelmiasi – kuten rukoiltuasi,

luettuasi pyhiä kirjoituksia tai osallistuttuasi perheiltaan – voi auttaa sinua olemaan hengellisesti tiedostavampi.

Kerro, mitä olet oppinut seminaa-

rissa, kirkossa ja tutkiessasi pyhiä kirjoituksia, tai myös mitä ideoita olet

saanut jokapäiväisessä elämässäsi. Oivalluksista kertominen vahvistaa muita.

Valmistaudu perheiltään. Voisit esi-

merkiksi pyytää vanhemiltasi jonkin tehtävän perheiltään, tai perheesi

voisi sopia, että jokainen lukee yhden yleiskonferenssipuheen tai pyhien kirjoitusten luvun ja aloittaa siitä yhteisen keskustelun seuraavassa perheillassanne.

Ota oppia jokapäiväisestä elä-

mästä. Mitkä tilanteet edellyttävät

sinulta uskon osoittamista? Mitä tilaisuuksia sinulla on pitää liittosi? Kuinka ympärilläsi olevat asiat todistavat Kristuksesta?

Äiti selitti, että koska Moroni oli vanhurskas ja uskoi taivaalliseen Isään, hän tiesi, ettei hän ollut yksin. Hänellä oli taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus apuna hänen kirjoittaessaan loppuun Mormonin kirjan. Tajusin silloin, ettei Moroni tarvinnut ketään fyysisesti luokseen, koska hän tiesi, että joku oli hengellisesti paikalla pitämässä hänestä huolen. Hän tiesi, ettei taivaallinen Isä väistyisi koskaan hänen viereltään.

Sillä oli minuun valtava vaikutus. Tiedän nyt, että silloinkin kun luulen olevani yksin, en ole hengellisesti yksin, koska minulla on Pyhän Hengen kumppanuus. Hän auttaa minua tuntemaan, että olen lähellä taivaallista Isääni ja Jeesusta Kristusta. Tiedän, että niin kauan

kuin uskon ja turvaan Herraan, en koskaan kulje yksin.

Tällä erityisellä opetuksella oli vaikutus uskooni taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen ja todistukseeni Heistä. Vaikka minua huolestutti se, että seminaaria pidettiin kotona, olen nyt kiitollinen siitä, koska se on tarjonnut minulle erityisiä oppimiskokemuksia äidin kanssa. ■

Kirjoittaja asuu Singaporessa.

MITÄ PYHÄT KIRJOITUKSET OPETTAVAT EVANKELIUMIN OPPIMISESTÄ?

”Avaä sydämesi ymmärrykselle.” – Sananl. 2:2

”Totuuden Henki – – johtaa teidät tuntemaan koko totuuden.” – Joh. 16:13

”Opi nuoruudessaasi pitämään Jumalan käskyt.” – Alma 37:35

”Etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta.” – OL 88:118

MEIDÄN PALSTAMME

SAIN NUORTEN NAISTEN RIIPUKSENI

Olen niin onnellinen siitä, että sain Nuorten Naisten tunnustuspalkinnon. Voin tyytyväisenä sanoa, että olen pitänyt itseni puhtaana ja siveellisenä ja että voin ylpeydellä käyttää riipustani. ”Jos [hyveellisen] vaimon löydät, löydät aarteen, kalliimman kuin meren helmet” (Sananl. 31:10).

Nuorten Naisten järjestö on suurenmoinen. Se auttaa nuoria naisia edistymään ja valmistautumaan avioliiton solmimiseen pyhässä tempelessä. Olen kiitollinen taivaalliselle

Isälleni tästä järjestöstä. Riipukseni ansaitsemalla olen saavuttanut yhden tavoitteista, jotka asetin elämälleni, ja tiedän, että voin edelleen tehdä paljon hyvää Herran työssä.

Katherine Moreno, Venezuela

KYKYMME VOIVAT TEHDÄ MAAILMASTA PAREMMAN PAIKAN

Äitini ja siskoni avulla maalsin tämän mainosjulisteeseen vaaramme järjestämään Apuyhdistyksen urheilutapahtumaan. Äiti suositteli minua Apuyhdistyksen johtajalle, joka pyysi minua tekemään heille mainosjulisteeseen. Otin heidän pyyntönsä vastaan ja aloin hahmotella julistetta. Perheeni ja omien ponnistelujeni ansiosta pystyimme luomaan kauniin taideteoksen, joka kuvaa aihetta ”Etsikää jaloutta äitiydestä ja iloa naiseudesta”.

Tiedän, että jos käytämme kykyjämme muiden palvelemiseen, me tuomme heille onnea ja myös omat

kykymme kehittyvät. Herra siunaa niitä, jotka käyttävät Häneltä saamiaan lahjoja Hänen valtakuntansa rakentamiseen. Kuten vertaus talenteista opettaa, niin jos emme käytä lahjojamme muiden hyväksi, me menetämme nuo lahjat (ks. Matt. 25:24–29). Mutta jos käytämme kykyjämme hyvään, voimme tehdä maailmasta paremman paikan.

Vanessa Pamittan, Filippiinit

MITÄ VOIT OPPIA SUORITTAESSASI VELVOLLISUUS JUMALAA KOHTAAN -OHJELMAA

Aktiivinen osallistuminen *Velvollisuus Jumalaa kohtaan* -ohjelman toimintoihin edellyttää koko sydäntäsi, omistautumistasi, voimaasi ja ennen kaikkea uskoa. Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelma on todella innoitettu.

Nuori mies voi oppia ihmeellisiä asioita, joita hän voi käyttää koko loppuelämänsä ajan saavuttamalla *Velvollisuus Jumalaa kohtaan* -ohjelman tavoitteita: hengellisiä, ajallisia, fyysisiä ja monia muita.

Voin sanoa, että kannattaa todellakin omistautua näiden tavoitteiden suorittamiseen. Olen oppinut olemaan parempi ihminen, todistukseni Jeesuksen Kristuksen evankeliumista on kasvanut ja olen paremmin valmistautunut ottamaan vastaan Melkisedekin pappeuden. On tyydytystä tuottavaa tietää, että voin jonakin päivänä olla hyvä esimerkki tuleville lapsilteni, koska olen saavuttanut tämän suurenmoisen, merkittävän tavoitteen.

Jonathan Argüello, Venezuela

LÄHETYSTYÖ OLI PAREMPI KOKEMUS KUIN ODOTIN

Kun olin nuori mies, odotin päivää, jolloin palvelisin koko-aikaisessa lähetystyössä. Kun viimein lähdin lähetykentälle, havaitsin, ettei lähetystyöpalvelu ollut sellaista kuin olin odottanut – se oli parempaa. Se oli vaikeampaa kuin luulin, mutta tyydytys, jota sain tekemällä sitä, mitä Herra pyysi minulta, oli sanoin kuvaamatonta.

Koskaan aiemmin en ollut kokenut iloa siitä, että autoin jotakuta käymään kirkossa. Koskaan aiemmin en ollut tuntenut intoa kuulla jonkun sanovan:

”Tietysti, tulkaa sisään”, jotta hän voi kuulla palautetusta evankeliumista. Koskaan aiemmin en ollut aistinut sen voiman todellisuutta, joka tuli julistaessamme parannusta. Koskaan aiemmin en ollut rukoillut niin vakain aikein. Koskaan aiemmin ei pyhien kirjoitusten tutkimiseen käytetty tunti ollut kulunut niin nopeasti. Koskaan aiemmin en ollut tuntenut kyyneleitä silmissäni, kun tulin tietoiseksi puutteistani. Koskaan aiemmin en ollut kokenut, millaista tuskaa tuovat sanat: ”Vanhimmat, älkää enää tulko

luokseni.” Koskaan aiemmin en ollut saanut jalkaani peukaloni kokoista rakkoo. Koskaan aiemmin en ollut tuntenut olevani niin varjeltu. Koskaan aiemmin en ollut tuntenut niin suurta vastuuta teoistani siksi, että kannoin rinnassani nimeä ”Jeesus Kristus”.

Koskaan aiemmin en ollut ollut niin lähellä taivaallista Isääni kuin opin olemaan koko-aikaisessa lähetystyössäni.

Nahuel Cabranes, Peru

Vanhin
Neil L. Andersen

kahdentoista
apostolin
koorumista

KUINKA PONNISTELLA ETEENPÄIN

Eteenpäin ponnisteleminen on enemmän kuin pelkästään eteenpäin menemistä. Ponnisteleminen viittaa siihen, että jokin estää etenemisesi, ja sinun täytyy työntyä sen läpi. Mennäksesi eteenpäin tässä elämässä sinun täytyy ponnistella ohi kiusausten, ponnistella läpi esteiden, ponnistella painaaksesi epäilyksen ja pelon jalkojesi alle ja omaksua uskon, toivon ja rakkauden jumalalliset ominaisuudet.

Kuinka siis ponnistelet eteenpäin? Nefi vastaa: ”Teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan” (2. Nefi 31:20).

Eteenpäin ponnisteleminen lujana Kristuksessa tarkoittaa sitä, että **uskot Häneen**. Se tarkoittaa sitä, että **teet Hänestä ajatustesi ja tekojesi keskipisteen**. Kun seuraat Häntä, eteenpäin ponnisteleminen on mitä suurin seikkailu.

Eteenpäin ponnisteleminen tarkoittaa sitä, että **ponnistelet ohi maailman kiusausten ja huolien ja pidät käskyt** täsmällisesti. ”Jos te rakastatte minua”, Jeesus sanoi, ”te noudatatte minun käskyjäni” (Joh. 14:15).

Nefi lisää, että lujuutemme Kristuksessa on seurausta täydellisestä toivon kirkkaudesta ja rakkaudesta Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Toivo heittää meihin kirkkaimmat säteensä. Me tunnemme rauhaa myös vaikeuksissa. Opetuslapseuden ansiosta näemme todelliset tarkoituksemme maan päällä. Nuo tarkoitukset keskittyvät siihen, että **autamme perhettämme, rakkaitamme ja lähellämme olevia**. Niihin sisältyy **Jumalan valtakunnan rakentaminen**, ja kun niin teemme, meistä tulee sitä, mitä meistä pitäisi tulla.

Nefi kertoo meille, että meidän täytyy ponnistella eteenpäin **kestiten itseämme Kristuksen sanoilla**. Hän kertoo meille, että Pyhän Hengen lahjan avulla me voimme puhua (ja ymmärtää) enkelien kieltä (ks. 2. Nefi 32:2–5). Minä tunnen sen äänen. Se on ääni, jota meidän täytyy olla jatkuvasti valmiita kuulemaan.

Kun ponnistelet eteenpäin vanhurskaasti, Jeesus Kristus johdattaa sinua (ks. OL 78:18) ja tiedät entistä varmemmin, että Hän on todellinen ja että Hän rakastaa sinua. Kun ponnistelet eteenpäin uskossa, Pyhä Henki kertoo sinulle ja näyttää sinulle sen, mitä sinun tulee tehdä (ks. 2. Nefi 32:5). ■

Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksella 14. joulukuuta 2013 pidetystä puheesta.

KUINKA OLET SOVELTANUT TÄTÄ KÄYTÄNTÖÖN?

Lempikohtani pyhissä kirjoituksissa on Mark. 4:39 näiden kolmen sanan vuoksi, jotka Vapahtaja lausui: ”Vaikene, ole hiljaa.” Aivan kuten opetuslapset olivat hukassa myrskyn silmässä, olen joskus itse huomannut olevani hukassa ilman toivoa vapautumisesta. Niin voi tapahtua kenelle tahansa. Mutta olen oppinut, että Vapahtaja voi rauhoittaa todelliset myrskyt sanomalla nuo yksinkertaiset sanat. Jos Hän pystyy tyynnyttämään todellisen myrskyn, niin minulle riittää tieto, että jos luotan Häneen, Hän voi tyynnyttää jokapäiväisen elämän myrskyt.

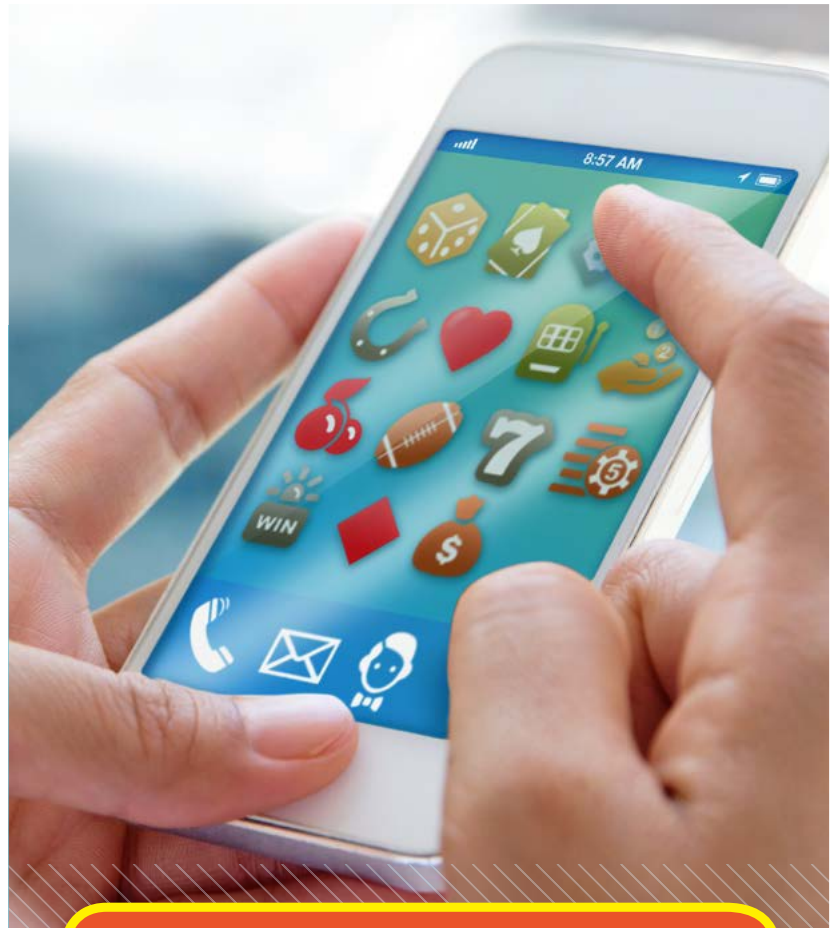
Anneka W., 18, Utah, USA

Ystäväni on ajautunut pois kirkosta, koska muut tekevät pilaa kirkosta. Mitä minun pitäisi tehdä?

Tuossa tilanteessa on parasta 1) olla ystäväsi kohtaan ystävällinen, rakastava ja hyväksyä hänet sekä 2) pitää oma todistuksesi vahvana.

Jos teet niin, ystäväsi toivon mukaan tuntee rakkautesi ja hyväksyntäsi ja haluaa olla seurassasi. Toivon mukaan hän myös huomaa, että pilkkaaminen ja ivaaminen on rumaa ja että kukaan hänen ihailunsa ja ystävyytensä arvoinen henkilö ei hyökkäisi toisen ihmisen uskonkäsityksiä vastaan sillä tavalla.

Esimerkkisi voi olla yksi parhaista asioista, mitä ystäväsi kaipaa. Ole kuten Lehin näyssä olevat ihmiset, jotka nauttivat elämän puun hedelmää ja joita suuressa ja avarassa rakennuksessa olevat pilkkasivat, mutta jotka eivät ”piitanneet heistä” (1. Nefi 8:33). Jos ystäväsi näkee, että pidät kiinni uskonkäsityksistäsi ja suhtaudut muiden pilkkaan arvokkaasti, kunnioittavasti ja huumorilla, hän saattaa huomata, että hänenkin on mahdollista tehdä samoin. Jos hänen sydämessään on yhä todistuksen siemen, näyttämäsi esimerkki ja lausumasi todistus voivat olla niitä asioita, jotka auttavat häntä tuntemaan Hengen ja muistamaan sen, mitä hän kerran tiesi ja tunsu. ■

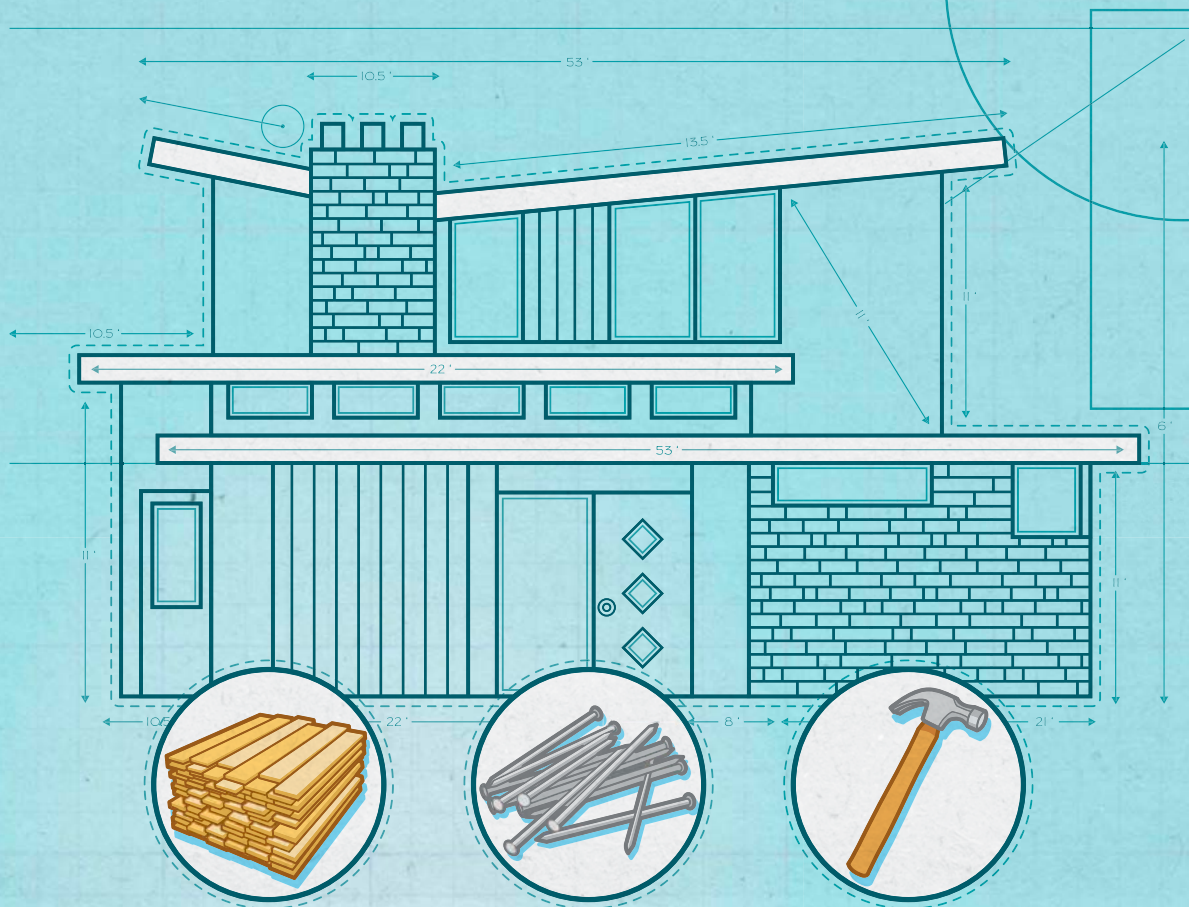
Mikä on kirkon kanta uhkapeleihin?

Kirkko suhtautuu kielteisesti kaikkiin uhkapeleihin, myös arpajaisiin (ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 21.1.19). Syy, miksi meitä neuvotaan olemaan tuhlaamatta aikaamme ja rahaamme niihin, on yksinkertainen: ”Rahapelit ovat väärin – –. Pelaaminen aiheuttaa riippuvuutta ja voi johtaa mahdollisuuksien menettämiseen, elämän tuhoutumiseen ja perheen rikkoutumiseen. On väärin uskoa, että voit saada jotakin tekemättä yhtään mitään.” (*Nuorten voimaksi*, 2011, s. 41.) ■

ANNA JUMALAN OLLA arkkitehtisi

Elämäsi voi tulla paremmaksi
kuin olet koskaan kuvitellut.

David Dickson
kirjon lehdet

Pystyt selviytymään elämässä monista tilanteista keksimällä ratkaisuja itse sitä mukaa kuin ongelmia tulee eteen. Olipa sitten kyse siitä, ettei välitä vähääkään miljoonana kappaleena hankitun huonekalun kokoamisohjeista, tai siitä, että opettelet soittamista painelemalla umpimähkään säveliä, jotka kuulostavat parhailta, niin kykysi oppia yrityksen ja erehdyksen kautta on käytännössä rajaton.

Ainoa ongelma on, ettei sillä tavoin oppiminen ole yleensä kovin helppoa.

Ajattele jotakin todella monimutkaista asiaa. Mitä jos olisit vastuussa oman kotisi rakentamisesta ja edessäsi olisivat kaikki tarveaineet? Osaatko kuvitella niin suurta tavarakasaa? Lautoja, nauloja, putkia, johtoja, työkaluja ja kaikkea muuta, mitä tarvitsisit rakentaaksesi hienon talon itsellesi ja perheellesi.

Haluaisitko edelleen itse kehittää ratkaisuja rakentamiseen samalla kun rakennat taloa? Vai haluaisitko apua joltakulta, joka oikeasti tietää, kuinka käyttää tarveaineita parhaalla mahdollisella tavalla?

Polkumme elämän halki on samanlainen. Me kaikki tarvitsemme apua elämämme rakentamisessa. Eikä ole parempaa rakentajaa, jonka puoleen kääntyä, kuin Jumala.

Nuorten voimaksi -kirjasessa sanotaankin: ”Herra saa elämässäsi aikaan paljon enemmän kuin sinä yksinäsi voit. Hän lisää mahdollisuksiasi, avartaa näkemystäsi ja vahvistaa sinua. Hän antaa sinulle apua, jota tarvitset kohdataksesi koettelemuksesi ja haasteesi. Saat lujemman todistuksen ja löydät todellista iloa, kun opit tuntemaan taivaallisen Isäsi ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen ja tunnet Heidän rakkautensa sinua kohtaan.” (2011, s. 43.)

Kun noudatamme Jumalan käskyjä ja otamme Hänet mukaan suunnitelmimme, meistä tulee sitä, mitä meistä pitääkin tulla – ei sitä, mitä luulimme haluavamme olla.

Seuraavassa on muutamia ihmisiä, jotka ovat Jumalan avulla löytäneet paremman polun kuin se, jonka he olivat itse itselleen valinneet.

Jätin väkivaltaisuden

Videosarjassa sivustolla mormonchannel.org Bubba-niminen nuorukainen kertoo siitä, kuinka hänen elämänsä oli matkalla kohti katastrofia.¹ Bubba oli varttunut väkivaltaisessa kodissa, jossa hänen isänsä oli murhattu, kun hän oli vasta kolmevuotias.

Bubba varttui valiten samanlaisen elämäntavan kuin mitä hän oli aina nähnyt. Hän liittyi jengiin ja aloitti tappelun jokaisen kanssa, joka vastusti häntä. Ollessaan high schoolissa hän tajusi päätyvänsä ennen pitkää vankilaan. Eikä hän välittänyt siitä.

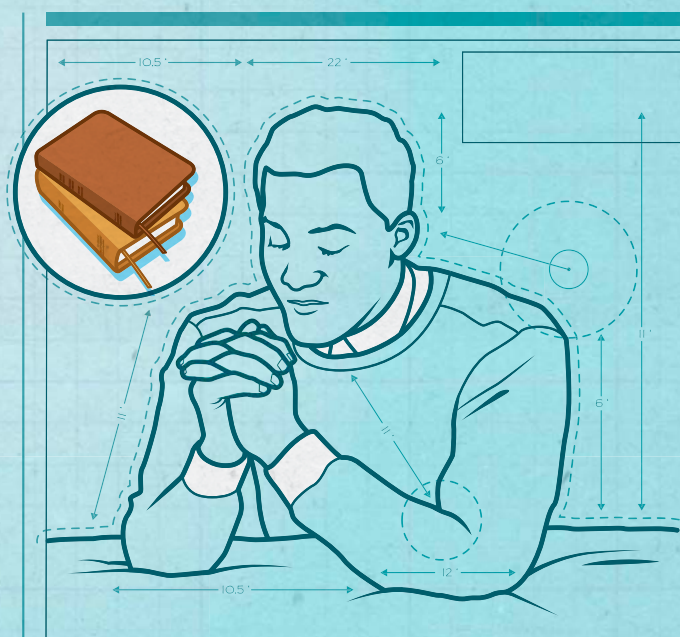
Jumala puuttui asiaan. Tässä vaarallisessa elämänsä risteyskohdassa Bubba tapasi myöhempien aikojen pyhiin kuuluvan perheen, joka osoitti häntä kohtaan rakastavaa ystävällisyyttä ja hyvyttä. Bubba ei ollut koskaan aiemmin ollut sellaisten ihmisten seurassa – ihmisten, jotka osoittivat myötätuntoa ja rakkautta. Hän alkoi viettää heidän kanssaan mahdollisimman paljon aikaa. Kun hän kysyi perheeltä, miksi he toimivat niin kuin toimivat, he sanoivat sen johtuvan uskostaan Jeesukseen Kristukseen.

Bubba halusi saada selville sen, mitä perhe jo tiesi. Hän alkoi rukoilla ja tutkia pyhiä kirjoituksia. Ja pian hän

tunsi jotakin sellaista, mitä hän ei ollut tuntenut koskaan aiemmin. ”Jumala on tosiaan olemassa, ja Hän rakastaa minua!” Bubba sanoo. Jumalan avulla Bubba alkoi rakentaa elämäänsä uudelleen Jeesuksen Kristuksen perustukselle jättäen entisen elämänsä taakseen.

”Luonteeni muuttui. Olen nyt ihmisenä erilainen kuin olin. Minulla on nyt tarkoitus. Minulla on päämäärä”, hän sanoo. ”Minulla on paikka, jonne pyrin.”

Nykyään Bubba näkee tulevaisuutensa kirkkaasti, uskoen ja toivoen. ”Tiedän, että ainoastaan Jeesuksen Kristuksen ansiosta ja koska uskon Häneen, saan sitä apua, jota tarvitsen, päästäkseni sinne, missä haluan olla”, hän sanoo.²

Kun noudatamme Jumalan käskyjä ja otamme Hänet mukaan suunnitelmimme, meistä tulee sitä, mitä meistä pitääkin tulla – ei sitä, mitä luulimme haluavamme olla.

Suunta muuttui

Presidentti Hugh B. Brown (1883–1975), kahdentoista apostolin koorumin ja ensimmäisen presidenttikunnan jäsen, kertoi kokemuksen, jossa Jumala sai hänen elämässään aikaan enemmän kuin mitä hän olisi omillaan pystynyt.

Hugh oli palvellut Kanadan asevoimissa ja oli seuraavana vuorossa saamaan ylennyksen kenraaliksi. Kymmenen vuoden ajan hän oli tehnyt tuon ylennyksen eteen töitä sekä toivonut ja rukoillut sitä.

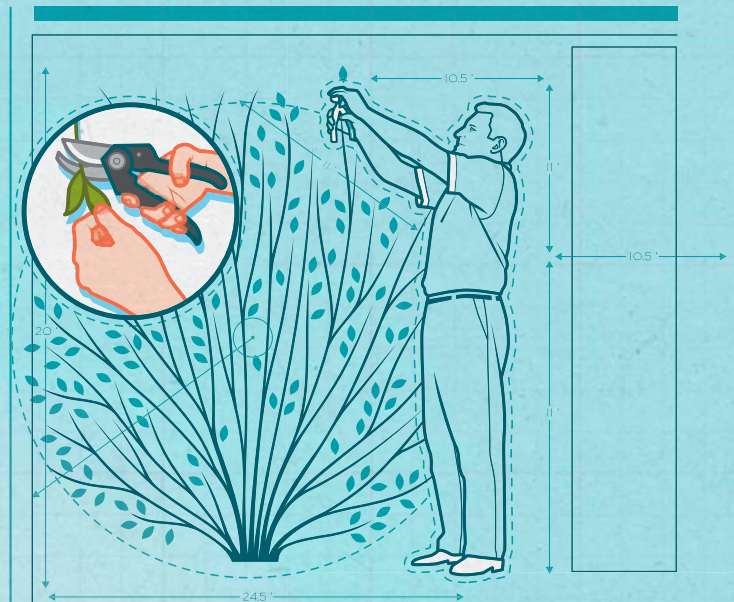
Kun paikka avautui, hänet sivuutettiin kuitenkin vain siksi, että hän oli kirkon jäsen. Se oli käytännössä ainut syy, ja se sanottiin hänelle.

Hugh oli raivoissaan. Hän sanoi: ”Nousin junaan ja aloitin paluumatkani – sydän murtuneena ja katkeruus sielusani. – Kun pääsin teltaani, – sinkosin lakkini lavitsalle. Puristin käteni nyrkkiin ja heristelin nyrkkejäni taivasta kohden. Sanoin: ’Miten saatoit tehdä tämän minulle, Jumala? Olen tehnyt kaiken voitavani täyttääkseni vaatimukset. Ei ole mitään sellaista, mitä olisin vielä voinut tehdä – mitä minun olisi pitänyt tehdä – mitä en ole jo tehnyt. Miten saatoit tehdä tämän minulle?’ Olin katkera kuin sappi.”³

Sitten Hugh muisti vuosia aiemmin saamansa kokemuksen. Hän oli kerran ostanut laiminlyödyn maatilan, jolla kasvoi villiintynyt herukkapensas. Ellei pensasta leikat- taisi, se ei koskaan antaisi marjoja. Se vain halusi kasvaa suuremmaksi.

Niinpä Hugh leikkasi sitä rankasti. Jälkeenpäin hän näki jokaisen leikatun oksan päässä pieniä nestepisaroita. Ne näyttivät kyyneliltä. ”Minä olen täällä puutarhuri”, hän sanoi herukkapensaalle. Hugh tiesi, millaiseksi hän halusi pensaan kasvavan, eikä se hänen suunnitelmissaan suinkaan ollut varjoa antava puu.

Tuo kokemus tuli hänen mieleensä, kun hän yritti voit- ta suuttumuksensa siitä, ettei häntä ollut ylennetty. ”Kuu- lin äänen, ja tunnistin tämän äänen. Se oli oma ääneni, ja ääni sanoi: ’Minä olen täällä puutarhuri ja tiedän, mitä haluan sinun tekevän.’ Katkeruus haihtui sielustani, ja lankesin polvilleni lavitsan ääreen pyytääkseni anteeksi kiittämättömyytteni. –

”Minä olen täällä puutarhuri ja tiedän, mitä haluan sinun tekevän.”

Ja nyt, lähes 50 vuotta myöhemmin, katson ylös Juma- laan ja sanon: ’Kiitos, Puutarhuri, että leikkasit minut, että rakastit minua tarpeeksi satuttaaksesi minua.’⁴

Hughista ei koskaan tullut kenraalia. Herralla oli muita suunnitelmia presidentti Brownia varten. Kun Herra oli presidentti Brownin arkkitehtina, hänen elämästään tuli mestarillinen rakennus.

Alusta asti rakentaminen

Kun Jumalan profeetta sanoo sinua ”helvetin lapseksi”, ei kuulosta siltä kuin elämäsi olisi menossa hyvään suun- taan. Mutta juuri niin tapahtui Seesromille, tuomarille Mormonin kirjassa. (Ks. Alma 11:23.)

Alma ja Amulek saarnasivat maassa, jossa Seesrom yritti hankkia rahaa tuomarina nostattamalla ihmisiä Almaa ja Amulekia vastaan. Seesrom yritti saada Alman ja Amulekin ansaan kysymyksillään, mutta he osasivat vastata hänelle ja nuhtelivat häntä. Henki ilmoitti heille Seesromin ajatukset. (Ks. Alma 11–12.)

Keskustelun jatkuessa Seesrom vaikeni täysin. Hän alkoi huomata vikansa ja tunsu valtavaa syyllisyyttä

synneistään ja siitä, mitä hän oli tehnyt johtaakseen ihmisiä harhaan. Pian hän yritti korjata aiheuttamiaan vahinkoja ja sanoi: ”Katso, minä olen syyllinen, ja nämä miehet ovat tahrattomia Jumalan edessä” (Alma 14:7).

Mutta sillä ei ollut vaikutusta. Ihmiset karkottivat Seesromin kaupungistaan. Hänen syyllisyytensä ja epätoivonsa siitä, mitä hän oli tehnyt – mukaan lukien erheellinen pelko, että hänen saarnaamisensa Almaa ja Amulekia vastaan oli johtanut heidän kuolemaansa – sai hänet sairastumaan polttavaan kuumeeseen (ks. Alma 15:3).

Se rakennus, jonka hän oli rakentanut omasta elämästään, oli sortunut perustuksia myöten. Mutta kertomus Seesromista ei pääty siihen.

Saatuaan kuulla, että Alma ja Amulek olivat yhä elossa, Seesrom sai rohkeutta ja pyysi heitä tulemaan luokseen. Kun he tekivät niin, Seesrom pyysi tulla parannetuksi. Uskonsa ansiosta Seesrom parani täysin. Sitten hänet kastettiin, ja siitä lähtien hän alkoi saarnata (ks. Alma 15:11–12).

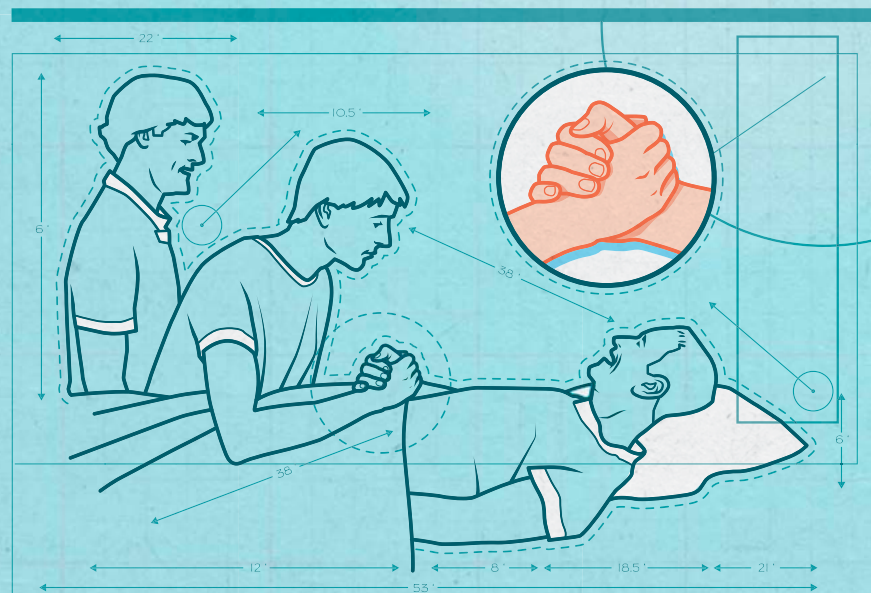
Seesromin uusi elämä, tällä kertaa Jumala arkkitehtina, oli vasta alkanut.

Enemmän kuin vasara ja naulat

Hyvä uutinen on, ettei koskaan ole ollut tarkoitus, että selviytyisimme elämästä yksin. Jumala haluaa auttaa meitä matkan jokaisella askeleella. Ja kun annamme Hänen auttaa, ei ole mitään rajaa sille, mitä meistä voi tulla. ■

VIITTEET

1. ”His Grace” -videosarja, mormonchannel.org.
2. ”From Gang Member to ’Good Man’” (video), mormonchannel.org.
3. Hugh B. Brown, ”Herukkapensas”, *Liahona*, maaliskuu 2002, s. 24; *New Era*, tammikuu 1973, s. 15.
4. Hugh B. Brown, ”Herukkapensas”, s. 22, 24.
5. Ks. Neal A. Maxwell, ”Vastaus kutsuun”, *Valkeus*, marraskuu 1974, s. 479.

AJALLINEN VERRATTUNA IANKAIKKISEEN

Tässä elämässä meillä on monia tilaisuuksia käyttää tahdonvapauttamme. Kaikki sosiaaliset verkostot, suosio ja ystävät voivat tuntua melko tärkeitä tässä elämässä, mutta loppujen lopuksi merkitystä on vain Jumalan valtakunnalla. Rakastan kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Neal A. Maxwellin (1926–2004) sanoja, joita hän lainasi yleiskonferenssissa: ”Jos et ole valinnut Jumalan valtakuntaa, niin loppujen lopuksi on yhdentekevää, mitä sen sijaan olet valinnut.”⁵

Joskus olemme niin keskittyneitä tähän elämään, että unohtamme sen, mikä on tärkeintä. Jos voisimme vetää verhon silmiltämme, koko näkökulmamme muuttuisi. Meistä tulisi nöyrempiä ja pitäisimme tärkeämpänä Herraa emmekä niin tärkeänä ihmistä.

Olen vakuuttunut siitä, että haluan olla vanhurskas ja seurata Jumalaa. Haluan saada iankaikkisen näkökulman, jotta voin päästä Hänen mahtavaan valtakuntaansa. Se on parempaa kuin saada maailman kaikki rahat ja valta. Me elämme tässä elämässä vain lyhyen aikaa verrattuna iankaikkisuuksiin. Se kirkkaus, jonka saamme, tulee olemaan meillä ikuisesti.

Isabelle A., 19, Meksiko

Rohkeutta Etiopiassa

Amie Jane Leavitt
Kirjoittaja asuu Utahissa
Yhdysvalloissa.

Minun nimeni on
Tsion!

Asun Etiopiassa, itäafrikkalaisessa maassa. Minä pidän jalkapallon pelaamisesta ja lukemisesta. Ja isona haluan olla lääkäri. Yritän olla rohkea kirkon jäsen elämällä evankeliumin mukaan joka päivä ja kertomalla siitä ystäväilleni!

KUINKA SAIN TODISTUKSEN

Tulin tähän kirkkoon ensimmäisen kerran, kun olin 8-vuotias. Luin Mormonin kirjaa, kuuntelin lähetyssaarnaajia ja rukoilin. Henki kertoi minulle, että kirkko on tosi, ja halusin mennä kasteelle. Evankeliumi tekee minut onnelliseksi.

TSIONIN VINKIT ROHKEUTEEN KIRKON JÄSENEENÄ

- Hanki oma todistus. Lue pyhiä kirjoituksia ja rukoile.
- Lausu todistukseksi ja ole hyvänä esimerkkinä ystävillesi.
- Käy kirkossa joka sunnuntai ja elä evankeliumin tasovaatimusten mukaan.

AUTAN PERHETTÄNI

Yleensä perheemme kävelee kirkkoon, ja matka kestää noin tunnin. Kun pikkuveljeni väsyä, veljeni tai minä kannamme häntä. Autan kotona tiskaamalla astiat ja siivoamalla taloa.

KERRON, MITÄ TIEDÄN

Kerron ystävillemeni koulussa palautetusta evankeliumista. Yhdellä ystävällä oli tapana kysyä minulta usein kirkosta – sitten hän äkkiä lopetti. Kysyin häneltä miksi. Hän sanoi, että hänen vanhempansa olivat huolissaan. Toivon, että jonakin päivänä hänen vanhempansa muuttavat mielensä.

LÄHETÄ MEILLE KERTOMUKSESI

Kuinka sinä seuraat Jeesusta olemalla rohkea kirkon jäsen? Lähetä meille kokemuksesi ja kuva sekä vanhempien lupa. Lähetä se verkossa osoitteessa liahona.lds.org (napsauta kohtaa "Submit Your Work") tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

KIRKON TEHTÄVÄNI

Paras osa kirkkoa on sakramenttikokous. Saan johtaa lauluja.

Pidän evankeliumin opiskelusta. Lempikertomukseni pyhissä kirjoituksissa on Daavidista ja Goljatista. Lempilauluni on "Mormonin kirjan tarinoita".

MITÄ ROHKEUS KIRKON JÄSENEENÄ MINULLE MERKITSEE

Rohkeus kirkon jäsenenä merkitsee, että elän evankeliumin mukaan joka päivä. Taivaallinen Isä ja Jeesus haluavat, että todistan Heistä! Haluan, että kaikki ystäväni ympäri maailman kertovat ystävilleen palaute-tusta evankeliumista.

Luen paremmin joka päivä

Marissa Widdison
ja Sonia Quenallata

Perustuu tositapahtumaan

Joseph käänsi sivun kirjastaan. Hän rypisti otsaansa. Hänellä oli vielä kaksi sivua luettavaa.

”Onko kaikki hyvin?”
äiti kysyi.

”Minä tykkään lukemisesta”,
Joseph sanoi. ”Mutta olen
niin hidas. Kuinka voin oppia
lukemaan paremmin?”

”Minulla on idea”, äiti sanoi.
”Lue joka päivä yksi luku
Mormonin kirjasta. Sillä tavoin
opit lukemaan paremmin.”

Joseph yritti. Ensin häneltä
meni siihen pitkän aikaa.
Hänen piti tavuttaa ääneen
pitkät sanat. Mutta hän jatkoi
lukemista joka päivä. Pian hän
pystyi lukemaan enemmän
kuin yhden luvun.

Kului kaksi viikkoa.
Josephin kirjanmerkki siirtyi
Ensimmäisestä Nefistä Toiseen
Nefiin. Sitten se oli Jaakobin
kirjassa!

KUVITUS KATIE MCDEE

Yhtenä iltana oli Josephin vuoro pitää perheillan oppiaihe.

”Minä tiedän, mitä teen!” Joseph ajatteli. Hän etsi käsiinsä kirjan *Mormonin kirjan kertomuksia*. Siinä oli sanoja ja kuvia. Hän käänteli sivuja, kunnes hän löysi juuri sopivan kertomuksen.

Joseph luki kertomuksen perheelleen. Hän luki lyhyet sanat kuten *laiva*. Hän luki pitkät sanat kuten *murheellinen*. Profeetat kirjoittivat nuo sanat kauan sitten. Sanat oli helppo lukea.

Kun kertomus oli ohi, äidin silmissä oli kyyneliä.

”Onko kaikki hyvin, äiti?” Joseph kysyi.

”Kyllä”, äiti sanoi. ”Minä olen iloinen. Sinä olet harjoitellut ahkerasti.”

Joseph hymyili aurinkoisesti.

”Minä luen joka päivä, ihan niin kuin sinä sanoit.” Hän näytti äidille Mormonin kirjaansa. Hänen kirjanmerkkinsä oli Alman kirjan kohdalla!

Jonakin päivänä Josephin kirjanmerkki olisi kirjan lopussa. Ja sitten hän voisi aloittaa uudelleen alusta! ■

Kirjoittajat asuvat Utahissa Yhdysvalloissa ja Boliviassa.

**Vanhin
Robert D. Hales**
kahdentoista
apostolin
koorumista

Kuinka voin saada OMAN todistukseni?

Todistuksesi vahvistuu, kun opit asioita taivaallisesta Isästä ja Jeesuksesta.

**Voit oppia niitä lukemalla
pyhiä kirjoituksia.**

**Voit oppia niitä, kun vanhempasi ja opettajasi
opettavat ja todistavat.**

**Tällä tavoin
minä, kun olin
poika, tulin
tietämään
itse.**

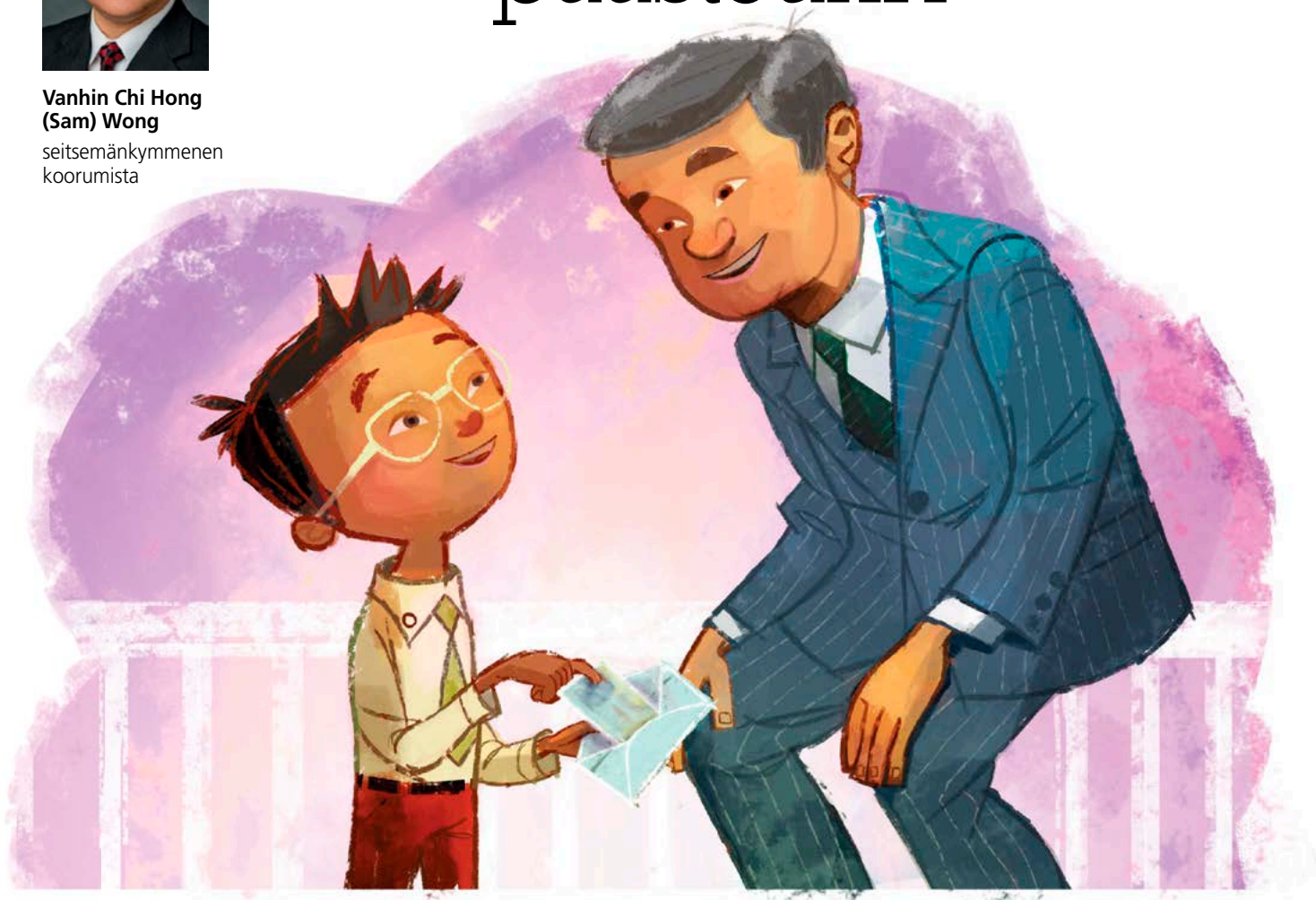
**Kun teet niin
kuin on oikein, Pyhä
Henki auttaa sinua.**

**Vanhin Chi Hong
(Sam) Wong**

seitsemänkymmenen
koorumiasta

Wilfordin paastouhri

Yhtenä päivänä näin, kun vanhin poikamme Wilford valmisteli kymmenensukuorta. Hän oli tuolloin varmaankin noin viisivuotias. Wilford ei ansainnut rahaa, joten mietin, miksi hän maksoi kymmenykset. Kun kysyin häneltä, hän kertoi minulle, että itse asiassa hän maksoi paastouhrin.

Wilfordilla ei ollut kovin paljon omaa rahaa. Mutta hän halusi silti innoissaan maksaa paastouhrin.

Tuo ystävällinen teko teki minuun vaikutuksen. Kysyin häneltä, miksi hän oli päättänyt tehdä niin.

Wilford vastasi: ”Minulla ei ole mitään tarpeita. Mutta tiedän, että on muita, joilla niitä on.” Hän tiesi, että hänen rahansa auttaisivat ihmisiä. Hän oli hyvin iloinen siitä.

Sain tuosta yksinkertaisesta kokemuksesta hyvän opetuksen: lapset ovat todella soposoinnussa

Hengen kanssa ja heillä on luonnostaan Kristuksen kaltaista rakkautta. Wilfordilla oli jotakin sellaista, mitä hän ei tarvinnut, ja hän tiesi, että se auttaisi muita ihmisiä. Hän oli halukas tekemään tuon uhrauksen.

Rahan säästäminen on hyvä asia. Mutta nuori poikani antoi minulle toisen opetuksen esimerkillään. Kuuntelemalla Henkeä me voimme siunata muiden elämää antamalla omastamme. ■

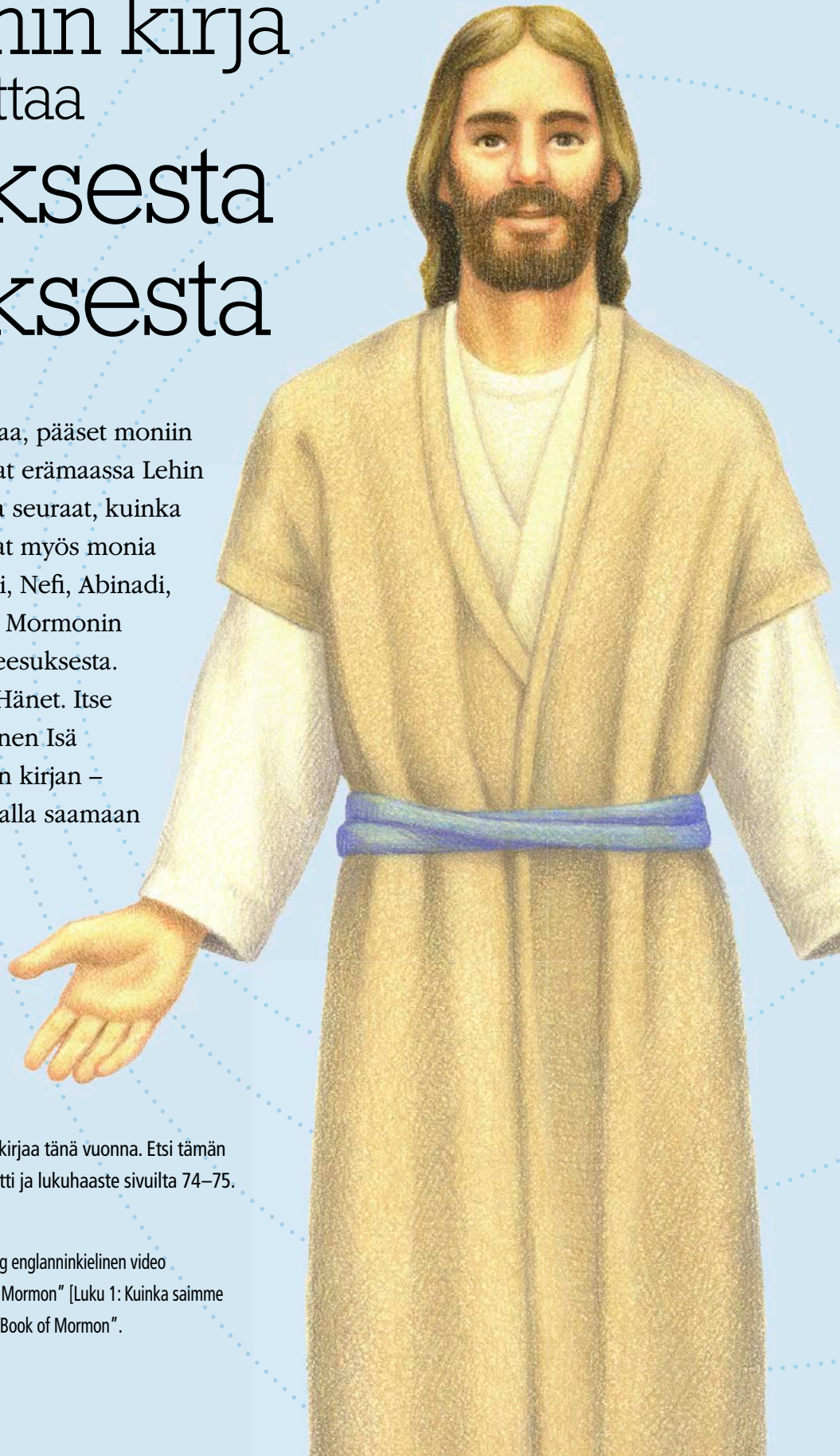
Mormonin kirja opettaa Jeesuksesta Kristuksesta

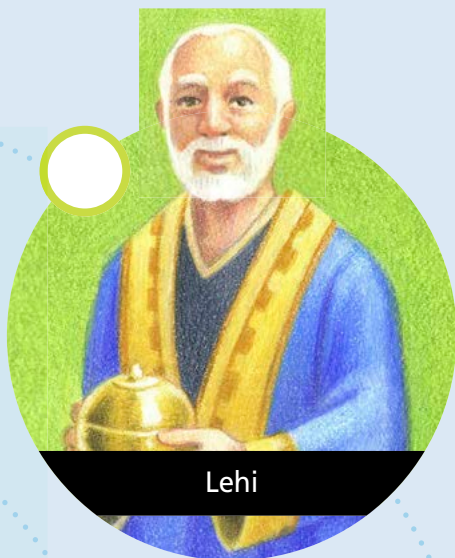
Kun luet Mormonin kirjaa, pääset moniin seikkailuihin. Matkustat erämaassa Lehin ja Sarian perheen kanssa ja seuraat, kuinka Nefi rakentaa laivan. Tapaat myös monia profeettoja – niin kuin Lehi, Nefi, Abinadi, Samuel ja Mormon. Kaikki Mormonin kirjan profeetat opettivat Jeesuksesta. Jotkut heistä jopa näkivät Hänet. Itse asiassa siitä syystä taivaallinen Isä antoi meille tämän erityisen kirjan – auttaakseen ihmisiä kaikkialla saamaan lisää tietoa Jeesuksesta! ■

TEE SUUNNITELMA!

Tee suunnitelma, miten luet Mormonin kirjaa tänä vuonna. Etsi tämän kuukauden Mormonin kirjan sankarikortti ja lukuhaaste sivuilta 74–75.

Katso sivustolta scripturestories.lds.org englanninkielinen video "Chapter 1: How We Got the Book of Mormon" [Luku 1: Kuinka saimme Mormonin kirjan]. Napsauta kohtaa "Book of Mormon".

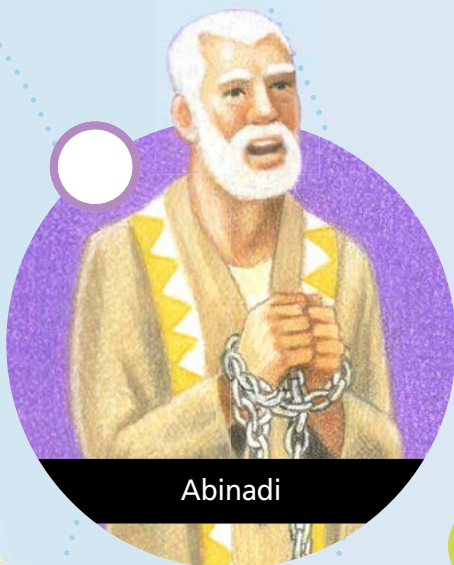
Lehi

Lue nämä jakeet yksi kerrallaan. Kirjoita sen pyhien kirjoitusten kohdan numero, joka vastaa kutakin Mormonin kirjan profeettaa. Tarkista vastauksesi sivun alalaidasta.

1. Et. 12:39, 41
2. 1. Nefi 1:5, 9
3. 1. Nefi 11:26–27
4. Moosia 16:8–9
5. Alma 6:8
6. Moroni 9:22

Moroni

Abinadi

Nefi

Alma

Mormon

KIRJOITA SIITÄ!

Kuinka Jeesus Kristus osoitti rakkautensa meitä kohtaan Mormonin kirjassa?

Vastaukset: 1. Moroni – 2. Lehi – 3. Nefi – 4. Abinadi – 5. Alma – 6. Mormon

Nefi oli KUULIAINEN

Nefin piti tehdä monia vaikeita ja pelottavia asioita. Hänen täytyi jättää kotinsa, hankkia pronssilevyt pahalta mieheltä ja auttaa perhettään selviytymään erämaassa. Mutta hän luotti Jumalaan ja sai rohkeutta olla kuuliainen. Kuinka sinä voit noudattaa Nefin esimerkkiä tämän kuukauden aikana?

Äiti ja minä aloimme lukea Mormonin kirjaa. Kun luimme Nefistä, ymmärsin, että Nefi oli aina kuuliainen, ja sen vuoksi häntä siunattiin.

Minusta tuntuu, että sellainen pitääkin olla, ja minä haluan olla niin kuin Nefi. Kun siis äiti sanoo: "Vie roskat ulos", minä sanon: "Minä vien, äiti!"

Heidi M., 10, Yeongnam, Etelä-Korea

Ellie B., 8, Utah, USA

Leikkaa, taita ja säilytä tämä haastekortti!

NEFI

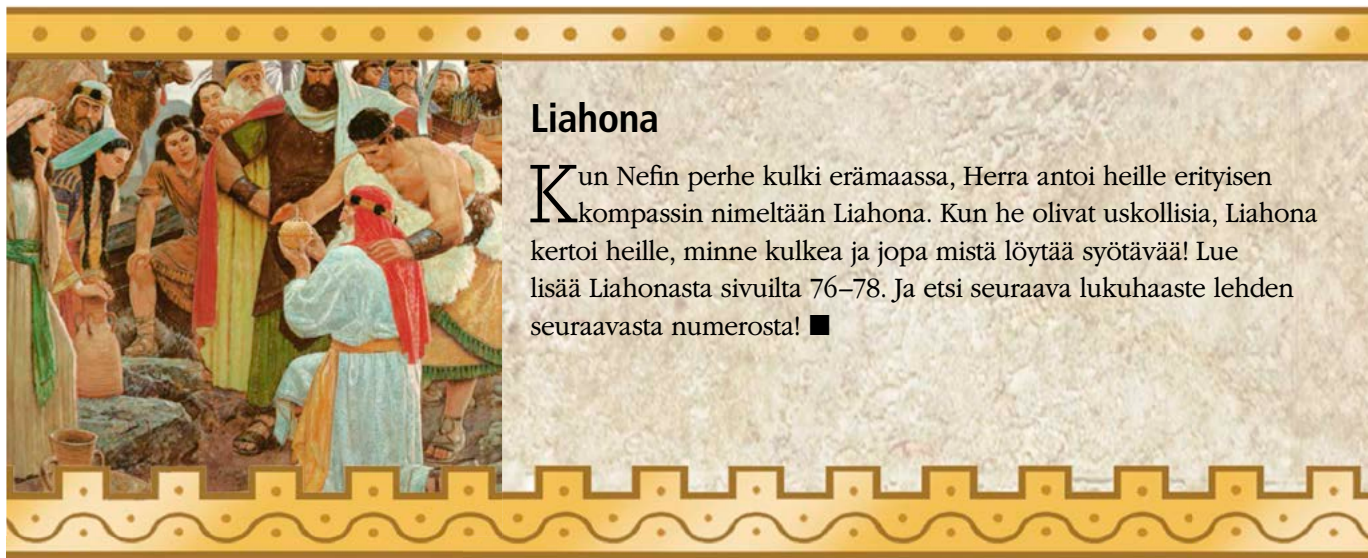
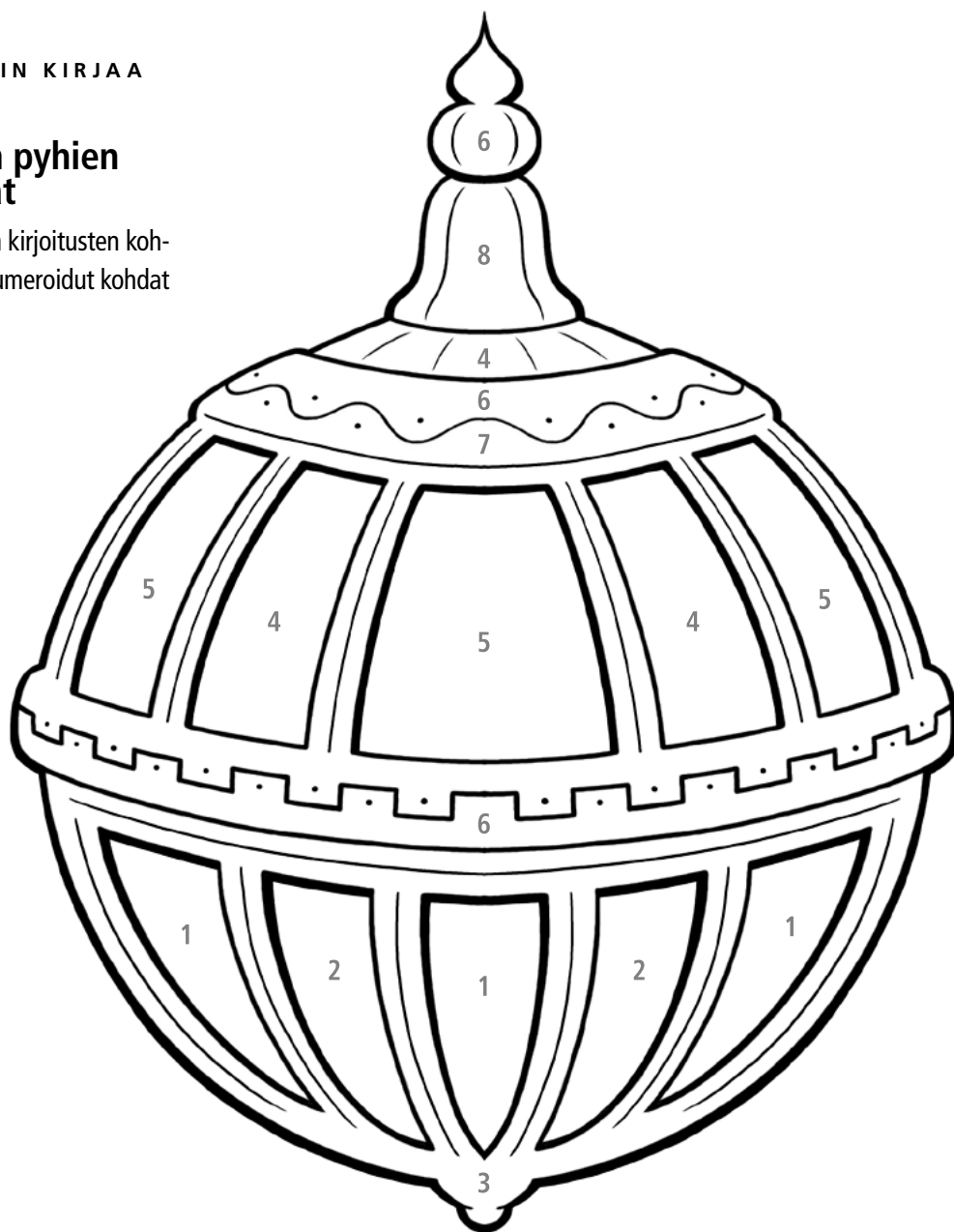
Minä voin olla kuuliainen!

- Opettele ulkoa kohta 1. Nefi 3:7.
- Kun vanhempasi pyytävät sinua tekemään jotakin, ole kuuliainen niin kuin Nefi!
- Katso sivustolta scripturestories.lds.org Mormonin kirjasta kertovat videot 2–9.
- Haastan itseni tekemään seuraavaa:

Tämän kuukauden pyhien kirjoitusten kohdat

Kun luet jonkin näistä pyhien kirjoitusten kohdista, väritä sitä vastaavat numeroidut kohdat Liahonasta!

- 1 1. Nefi 1:1–10
- 2 1. Nefi 2:1–7, 16–20
- 3 1. Nefi 3:1–9
- 4 1. Nefi 32:22–31; 4:1
- 5 1. Nefi 4:4–35
- 6 1. Nefi 8:2; 5–18
- 7 1. Nefi 8:19–33
- 8 1. Nefi 16:9–16

Liahona

Kun Nefin perhe kulki erämaassa, Herra antoi heille erityisen kompassin nimeltään Liahona. Kun he olivat uskollisia, Liahona kertoi heille, minne kulkea ja jopa mistä löytää syötävää! Lue lisää Liahonasta sivuilta 76–78. Ja etsi seuraava lukuhaaste lehden seuraavasta numerosta! ■

Matka erämaassa

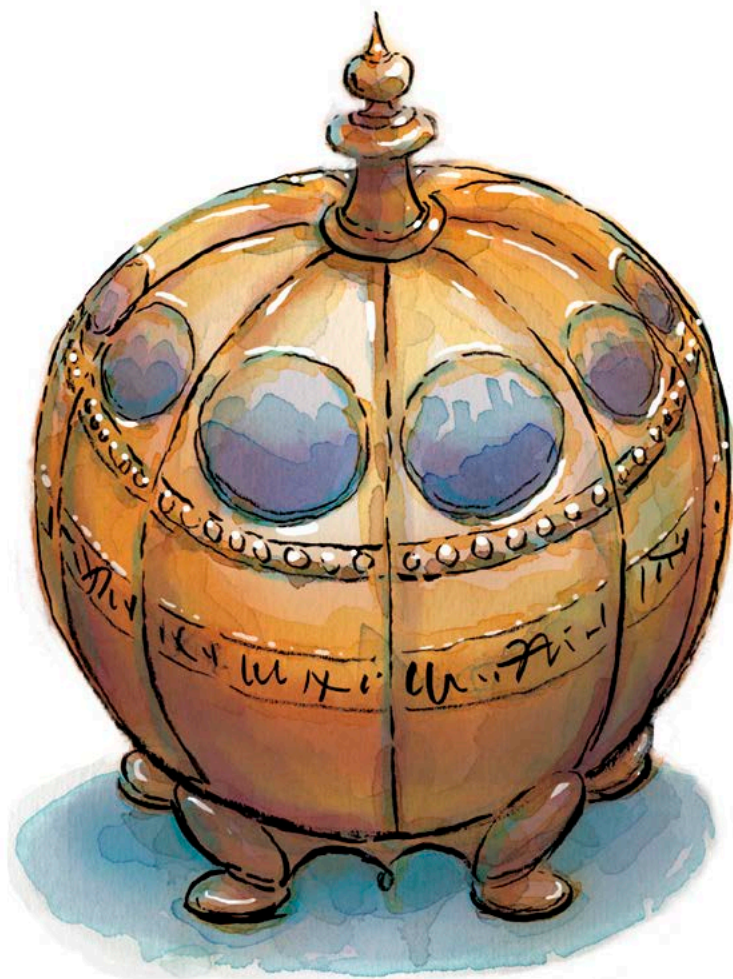
Nefi asui perheensä kanssa Jerusalemissa. Hänen isänsä Lehi oli profeetta. Hänen äitinsä oli Saria. Hänellä oli veljet Laman, Lemuel ja Sam.

Nefin isä rukoili. Taivaallinen Isä sanoi hänelle, että hänen perheensä täytyi lähteä kaupungista, jotta he olisivat turvassa. Heidän oli vaikeaa jättää kotinsa. Mutta Nefin perhe oli kuuliainen.

Nefin perhe lähti erämaahan. Sitten taivaallinen Isä sanoi, että Nefin ja hänen veljensä piti palata kaupunkiin hakemaan pyhät kirjoitukset. Se oli vaikea tehtävä. Mutta Nefi oli hyvänä esimerkkinä, vaikka hänen veljensä eivät halunneet olla kuuliaisia. Hän sanoi, että hän tekisi sen, mitä taivaallinen Isä pyysi.

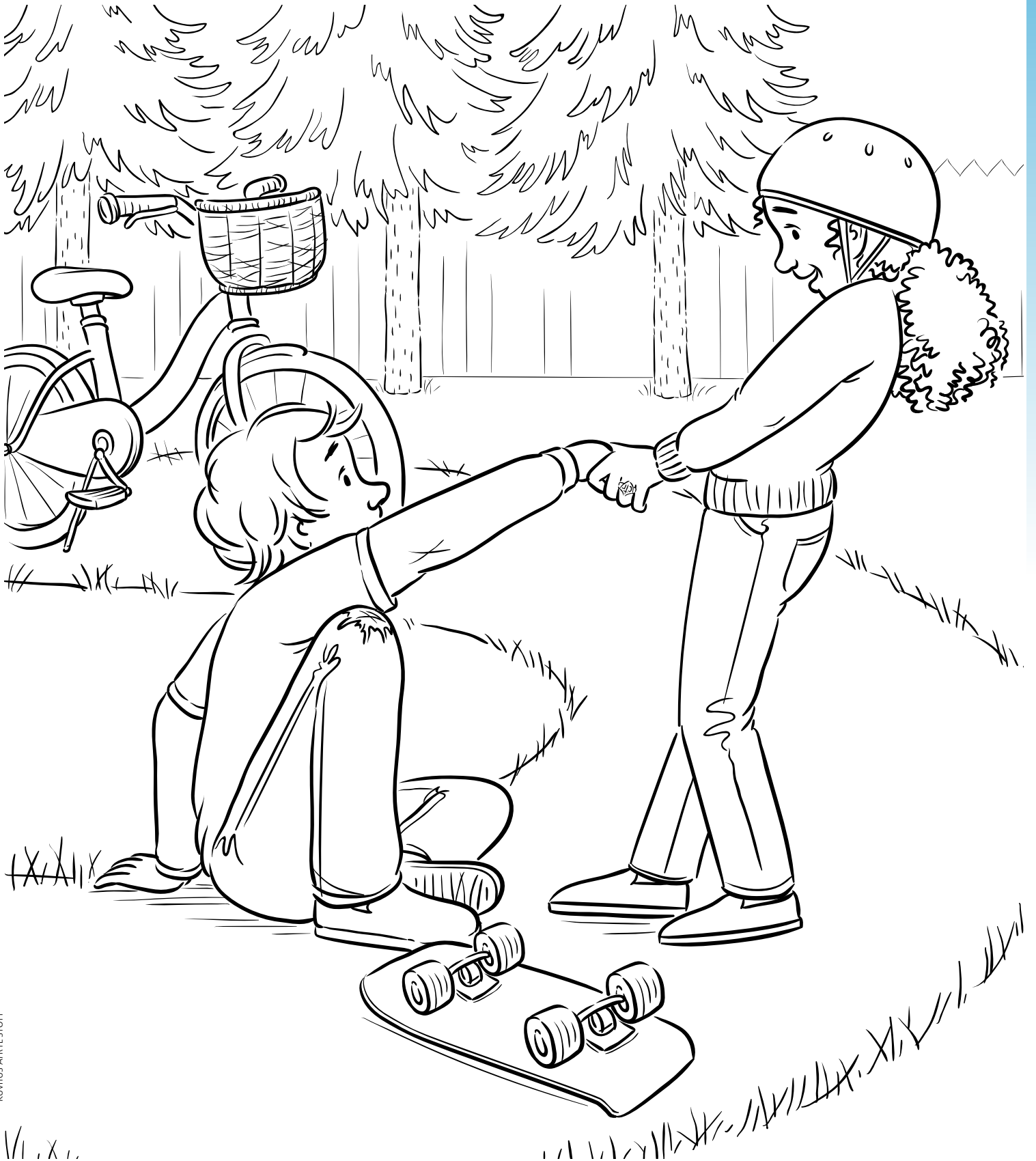

Taivaallinen Isä antoi Nefin perheelle erityisen kompassin. Sitä sanottiin Liahonaksi. Kun Nefin perhe oli kuuliasainen taivaalliselle Isälle, Liahona näytti heille, minne kulkea erämaassa. Se myös näytti Nefille, minne hänen tuli mennä etsimään syötävää perheelleen.

Me voimme olla niin kuin Nefi, kun me olemme kuuliaisia
käskyille ja seuraamme taivaallista Isää! ■

Voin valita oikein

Vanhin
James E. Talmage
(1862–1933)

kahdentoista
apostolin
koorumista

VERTAUS YÖPIKAJUNASTA

Ajattelin syvällisesti likaisen ja öljyn tahriman veturinkuljettajan sanoja.

O opiskellessani yliopistossa olin mukana eräessä opiskelijaryhmässä, joka oli määrätty kenttätöihin osana pakollisia geologian opintojamme. – –

Eräs tietty tehtävä oli pitänyt meitä kentällä monen päivän ajan. – – Kun tutkimukseen varattu aika alkoi lähestyä loppuaan, meidät yllätti raju myrsky, jota seurasi sankka lumituisku. Vuodenaikaan nähden se oli harvinainen ja odottamaton, mutta kaikesta huolimatta se voimistui niin, että olimme vaarassa jäädä kukkuloille kinosten saartamiksi. Myrsky oli pahimmillaan laskeutuessamme alas pitkää ja jyrkkää vuorenrinnettä muutaman kilometrin päässä pienestä rautatieasemasta, josta olimme toivoneet pääsevämme sinä iltana junaan ja edelleen kotiin. Suurin ponnistuksin pääsimme aseman luo myöhään yöllä, kun myrsky yhä raivosi. – –

Juna, jota niin kovasti ja toiveikkaasti odotimme, oli Owl Express – yöpikajuna, joka kulki isojen kaupunkien välillä. – –

Kauan puolenyön jälkeen juna saapui nostattaen tullessaan hirvitävän tuulenpyörteen ja lumipilven. Viivyttelin tovereideni jäljessä heidän noustessaan kiireesti junaan, sillä minua kiinnosti veturinkuljettaja, joka lyhyen pysähdyksen aikana hääri koneen luona öljyten joitakin osia, säädellen toisia sekä ylipäänsä huoltaen puuskuttavaa veturia samalla kun hänen apulaisensa täytti vesisäiliötä. Rohkenin mennä puhumaan hänen kanssaan, niin kiireinen kuin hän olikin. Kysyin, miltä hänestä tuntui sellaisena yönä – hurjana, outona ja raivokkaana yönä, kun tuhon voimat tuntuivat päässeen valloilleen kaikkialla ja hallitsemattomina, kun myrsky ulvoi ja kun vaara uhkasi joka puolella. – –

Veturinkuljettajan vastaus oli opeus, jota en ole vielä unohtanut. Vaikka hän käyttikin töksähteleviä ja irrallisia lauseita, niin tämän hän itse asiassa sanoi: ”Katso veturin etuvaloa. Eikö se valaisekin raiteita noin sadan metrin verran eteenpäin tai pidemmällekin? No, minä vain yritän ohjata veturia tuon valaistun sadan metrin verran eteenpäin. Sen verran näen ja sen matkan osalta tiedän, että ratapohja on vapaa ja turvallinen. – – Veturin etuvalo on aina edelläni!”

Veturinkuljettajan kiivetessä omalle paikalleen ohjaamoon minä kiiruhdin ensimmäiseen matkustajavaunuun. Kun istuuduin pehmustetulle istuimelleni nauttien autuaana vaunun lämmöstä ja yleisestä mukavuudesta, joka tarjosi jyrkän vastakohtan ulkona raivoavalle myrskylle, ajattelin syvällisesti tuon likaisen ja öljyn tahriman veturinkuljettajan sanoja. Ne olivat täynnä uskoa – sellaista uskoa, jolla saadaan aikaan suuria asioita, uskoa, joka antaa rohkeutta ja päättäväisyyttä – –.

Me emme ehkä tiedä, mitä edessämme on tulevana vuosina, emmekä kenties edes sitä, mitä edessämme on tulevana päivinä tai tunteina. Mutta muutaman metrin verran tai mahdollisesti vain muutamien kymmenien senttimetrin verran eteenpäin raide on vapaa, velvollisuutemme on selkeä, reittimme on valaistu. Sen lyhyen matkan verran, seuraavan askeleen verran kulkekaa eteenpäin Jumalan innoituksen valon loisteessa! ■

Artikkelista ”Kolme vertausta – tyhmä mehiläinen, yöpikajuna ja kaksi lamppua”, Liahona, helmikuu 2003, s. 36–41.

NÄKEMYKSIÄ

HILJATTAIN UUDELLEEN VIHITYY OGDENIN TEMPPELI UTAHISSA YHDYSVALLOISSA.

Kuinka meistä tulee temppelissä käyvää kansaa?

”Olkaamme temppelissä käyvää kansaa. Käykää temppelissä niin usein kuin henkilökohtaiset olosuhteenne sallivat. Pitäkää kodissanne esillä temppelin kuva, jotta lapsenne saavat nähdä sen. Opettakaa heille Herran huoneen tarkoitusperiä. Kannustakaa heitä suunnittelemaan varhaisimmista vuosistaan lähtien, että he menevät sinne ja pysyvät kelpoisina saamaan tämän siunauksen.”

Presidentti Howard W. Hunter (1907–1995), ks. ”Kalliit ja mitä suurimmat lupaukset”, *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 7.

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Ilmoitettuja **tosiasioita** kuolevaisuudesta

Voimme elää elämäämme merkityksellisesti ja tarkoituksellisesti hyväksymällä kolme kuolevaisuuden tosiasiaa, jotka Herra opetti Aadamille ja Eevalle.

s. 44

NUORILLE

s. 50

Vuoden 2016 **toimintailtojen** **johtoaihe**

Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten ylimmät johtokunnat selittävät tämän vuoden johtoaihetta ja sitä, mitä merkitsee "ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa" (2. Nefi 31:20).

LAPSILLE

Mormonin kirja opettaa **Jeesuksesta** **Kristuksesta**

Lukiessasi tänä vuonna Mormonin kirjaa saat tietää monista profeetoista, jotka kaikki halusivat samaa – opettaa Jeesuksesta Kristuksesta!

s. 72

FINNISH

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO